Digital Photographer POLSKA

Magazyn ambitnych fotoamatorów

DPP 4/2022



Fotografuj zimą, tak jak lubisz!

W studio i w plenerze



MATEUSZ PIESIAK

Fotografia przyrody może być sztuką

WSZYSTKO O BŁYSKU

Naucz się pracować ze sztucznym światłem

W PLENERZE: ZIMOWE ŚWIATŁO • PEJZAŻ BEZ KOLORU • ARTYSTYCZNE B&W • MIEJSKIE KRAJOBRAZY **W STUDIO:** JAK MODELOWAĆ ŚWIATŁO • DOMOWE ATELIER • FOTOGRAFIA PRODUKTU • DZIECIAKI NA PLANIE

DPP 4/2022 29 zł (w tym 8% VAT)

ISSN 2300-8475 INDEKS 298670

AVT wydawnictwo

9 772300 847524 04

eprasa.pl f59a61a1ff

NOWOŚĆ



Nowe wydanie specjalne Digital Camera Polska obejmuje wszystko, co musisz wiedzieć, aby rozpocząć swoją podróż w kierunku profesjonalnych portretów.

Z pomocą ekspertów opanujesz sztukę pozowania, nauczysz się operować światłem, edytować zdjęcia, by podkreślić portretowaną osobę. Pokażemy Ci, w czym tkwi sekret portretu środowiskowego oraz jak tworzyć szczere i uważne portrety podróżnicze. Zajrzymy też za kulisy powstawania profesjonalnych sesji!

---

www.UlubionyKiosk.pl

eprasa.pl f59a61a1ff



Monochromatyczny krajobraz jest niczym czyste płótno, na którym fotograf może malować swoje minimalistyczne, harmonijne kompozycje



Zima to dla wielu fotografów najlepszy czas w roku. Monochromatyczny, pozbawiony wyrazistych kolorów krajobraz jest wówczas niczym czyste płótno, na którym mogą malować swoje minimalistyczne, harmonijne kompozycje. Również fotografom dzikiej przyrody odbite od śniegu rozproszone światło nisko zawieszonego słońca stwarza zupełnie nowe możliwości. Jak mówi Mateusz Piesiak, autor okładkowego zdjęcia – światło otula zimą fotografowane zwierzęta niczym w studio. Dotarcie do tego naturalnego atelier (oraz oczekiwanie na modeli!) wymaga wytrwałości, ale i to znaczna część fotografów uważa za niezwykle satysfakcjonujące.

Oczywiście nie wszyscy. Rozumiem również tych, którzy od herbaty z termosu w zaimprowizowanej czatowni wolą kubek gorącej kawy we własnym profesjonalnym czy też domowym studio. Bo dla wielu fotografów, którzy latem najlepszego światła szukają w naturze, zima jest wyczekiwanym czasem szlifowania swoich technicznych umiejętności posługiwania się błyskiem i operowania światła w warunkach kontrolowanych.

Bez względu na to, do której grupy się zaliczasz, w tym numerze *Digital Photographer Polska* z pewnością znajdziesz coś dla siebie. W podzielonym niemal na pół wydaniu zebraliśmy bowiem mnóstwo inspiracji i warsztatowych porad zarówno dla miłośników surowego zimowego klimatu, jak i ambitnych strobistów.

Mam również cichą nadzieję, że tą edycją *DPP* uda nam się zainspirować ciepłolubnych pstrykaczy do wyjścia w plener, a zahartowanych fotografów outdoorowych – do szukania spełnienia także w fotografii studyjnej!

Miłej lektury!
Maciej Zieliński
Redaktor Naczelny

eprasa.pl f59a61a1ff

W numerze

6 Mroźne krajobrazy
Przyjrzyj się uważnie elementom sceny, aby uchwycić kolor, światło i atmosferę minimalistycznych, zimowych krajobrazów

18 Opanuj zimowe światło
Poznaj sprawdzone techniki pozwalające uchwycić nastrój i subtelność naturalnego światła obserwowanego w chłodniejszych miesiącach roku

28 Totalny white-out!
Na co dzień zajmuje się fotografią dokumentalną, podejmując trudne tematy. Jak odpoczywa Karolina Jonderko? Wędrując przez zamarznięte jeziora Laponii…

34 Jak fotografować dzikie zwierzęta zimą
Andy Parkinson zdradza kulisy swojej pracy i udziela praktycznych porad popartych wieloletnim doświadczeniem w fotografowaniu dzikich zwierząt w trudnych warunkach

48 Sztuka, nie rzemiosło!
Każda sesja to dla niego niepowtarzalna historia, ale też godziny przygotowań, by niepostrzeżenie wkraść się do świata zwierząt. Mateusz Piesiak zdradza, dlaczego zima to jego ulubiony czas

60 Spektakularne zdjęcia Black & White
Zawodowy fotograf Jeremy Walker podpowiada, jak wydobyć maksimum siły wyrazu z obrazów monochromatycznych, uwieczniając krajobrazy, portrety i miejskie pejzaże

72 Niebieska godzina w B&W
Zobacz, jak wykonywać spektakularne zdjęcia pejzaży miejskich, a następnie przekształcać je w magiczne obrazy mono przy wykorzystaniu prostej techniki konwersji



78 Artystyczne mono
Stwórz czarno-białe zdjęcie morskiego pejzażu utrzymane w stylu retro

84 Morskie abstrakcje
Ross Hoddinott wyjaśnia, jak podczas robienia zdjęć na wybrzeżu wykorzystać naturalny ruch wody do tworzenia abstrakcyjnych i artystycznych efektów

90 Wszystko, co musisz wiedzieć o pracy z błyskiem
Opanuj sztukę fotografowania z użyciem flesza. Poznaj żargon, sprzęt i kluczowe techniki modelowania światła błyskowego w studio i poza nim!

102 Piękno mody
Jak stworzyć moodboard? Jak pracować na planie z ekipą i planować sesję z modelami? Zapytaliśmy o to zawodowych fotografów!

114 Portret z krainy czarów
Claire Luxton opowiada o swojej pracy w studiu i wyjaśnia, jak stworzyła jeden ze swoich artystycznych portretów

120 Domowe studio na kilka fleszy
Twórz profesjonalne oświetlenie studyjne w ciasnych pomieszczeniach, używając wyłącznie lamp błyskowych i ekranów

126 5 stylów stosowanych w fotografii produktowej
Opanuj sztukę oświetlenia i stylizacji produktów, aby móc stworzyć niesamowite zdjęcia reklamowe

138 Z dzieciakami w studio
Odwiedziliśmy Nicolę Webster, aby poznać jej podejście do wykonywania portretów dzieci





eprasa.pl f59a61a1ff


6
Mroźne krajobrazy


90
Wszystko, co musisz wiedzieć o pracy z błyskiem


102
Piękno mody


138
Z dzieciakami w studio


60
Spektakularne Black&White

eprasa.pl f59a61a1ff



Gotowy obraz

Zimny ogień

Pejzaże zimowe są często niedoceniane z uwagi na pewne uprzedzenia i klisze dotyczące palety kolorów i odcieni. Zmierzenie się z nimi pozwala stworzyć oszałamiające zdjęcia, które pozostawiają w pamięci oglądających niezatarte wrażenie.

eprasa.pl f59a61a1ff

MROŹNE KRAJOBRAZY

Przyjrzyj się uważnie elementom sceny, aby uchwycić kolor, światło i atmosferę minimalistycznych, zimowych krajobrazów

Zimowe pejzaże często przedstawiają opustoszałe, nieprzyjazne miejsca, ale rzadko kiedy to umniejsza ich majestatyczny charakter. Pokryty śniegiem teren odwołuje się do naszych atawistycznych odczuć, które stymulują emocjonalną reakcję wykraczającą poza powszechne postrzeganie piękna. Z psychologicznego punktu widzenia ludzki wzrok przyciągany jest zawsze przez najjaśniejszy lub najbardziej kolorowy element sceny, dlatego pozbawiony takich obiektów krajobraz może wywoływać mieszane uczucia. Pustka przykrytego śniegiem pola czy pokrytego lodem pasma górskiego wyzwala w widzu poczucie bezbronności, ale jednocześnie może wywołać wrażenie spokoju i wyciszenia. Lodowa wychodnia rozciągająca się nad zamarzniętym jeziorem może być zarówno złowieszcza, jak i zachęcająca. Podobnie pokryte śniegiem lasy mogą stanowić zagrożenie ze względu na swoją nieprzeniknioną naturę, ale także wydają się przytulne i zapewniające ochronę. Jako fotografowie możemy podczas kadrowania zimowych krajobrazów wykorzystać te ogólnie uniwersalne cechy na naszą korzyść. Miesiące zimowe zapewniają wyjątkowy zestaw wyzwań i możliwości twórczych, dlatego warto odświeżyć swoje umiejętności, jeszcze zanim spadnie pierwszy śnieg.



eprasa.pl f59a61a1f



1. *Prześwietlanie*

Korzystaj z funkcji kompensacji ekspozycji do korygowania błędów naświetlenia zdjęcia. Ale też w celach twórczych

Na początku naszej kariery fotograficznej dowiadujemy się, że śnieg może całkowicie wprowadzić w błąd system automatycznego pomiaru ekspozycji aparatu. Odblaskowe właściwości śniegu zmuszają światłomierz do niedoświetlenia sceny, w związku z czym śnieżnobiałe obszary zostają oddane na zdjęciu jako średnioszare.

Dlatego zalecane jest stosowanie kompensacji ekspozycji, aby zwiększyć jej wartość i uzyskać bardziej naturalny obraz. Efekt ten może być również okazją do poszukiwań twórczych. Zamiast dążyć do uzyskania „prawidłowej" ekspozycji, jeszcze silniejsze jej zwiększenie może pozwolić zarejestrować utrzymany w jasnej tonacji, minimalistyczny obraz, oparty na mocnym kontraście i podkreślający drobne szczegóły.

Obserwując histogram lub korzystając z funkcji ostrzegania o prześwietleniu świateł, zwiększ wartość kompensacji ekspozycji do około 2/3 EV. Spowoduje to prawdziwe „wybielenie" zamieci śnieżnej i może stworzyć świetną czarno-białą lub niemal monochromatyczną kompozycję.

Powyżej
Siła obrazów w jasnej tonacji
Kontrolowane prześwietlenie obrazu pozwala tworzyć czyste, ostre, zimowe ujęcia, kładące większy naciski na najważniejsze charakterystyczne dla śnieżnego pejzażu aspekty, takie jak kontrast odcieni i ograniczona liczba szczegółów.

U góry, z prawej
Przyjemna dla oczu równowaga
Użycie obiektywu o ogniskowej dłuższej niż 100 mm pozwoliło przybliżyć główny detal sceny, co umożliwiło z kolei uzyskanie bardziej symetrycznej kompozycji niż w przypadku szerokiego kąta.

eprasa.pl f59a61a1ff





2. *Kompresja sceny*

Przybliż szczegóły, aby uzyskać bardziej zrównoważoną kompozycję

Tam, gdzie brakuje koloru, warto skupić się na uchwyceniu wzorów i detali. Na przykład kora drzewa kontrastująca z białym polem pokrytym śniegiem to świetny temat, pozwalający poprzez odizolowanie obiektu doświadczyć oglądania znanych elementów w nowy sposób.

Ze względu na stosunkowo ograniczoną ilość szczegółów takich zimowych scen dobrze jest skompresować najbardziej interesujące obiekty, aby móc kontrolować symetrię kadru. Można to osiągnąć stosując efektywną ogniskową o wartości 100 mm lub dłuższą. Zoom 70–200 mm nadaje się idealnie do uwieczniania małych grup drzew lub krzewów, podczas gdy obiektyw 70–300 mm lub 400 mm jest lepszy do zacieśniania perspektywy scen górskich lub ośnieżonych szczytów.

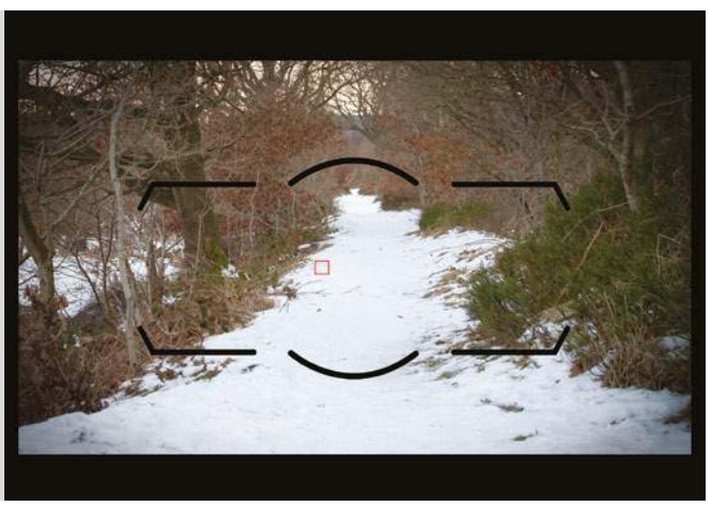
Użycie dłuższej ogniskowej sprawi również, że padający śnieg będzie lepiej widoczny, ponieważ kompresja spowoduje, że płatki w kadrze będą się wydawać większe.

Jeśli chcesz, aby jakiś element był wyraźny, przymknij przysłonę do f/11 lub jeszcze mocniej. Z kolei fotografowanie z dużym otworem względnym lub wydłużenie czasu otwarcia migawki rozmyje taki detal i zredukuje jego obecność na zdjęciu.

Jak działa światłomierz?

Poznaj działanie systemu pomiarowego aparatu

Chociaż ogólne funkcje systemów automatycznego pomiaru ekspozycji są często omawiane, większość fotografów z jakiegoś powodu nie zdaje sobie sprawy, że w wielu aparatach jego działanie powiązane jest z wybranym aktywnym punktem AF. Podczas gdy zmiana trybu pomiaru światła wpływa na ogólne zachowanie systemu, to jeśli ustawisz ostrość i zmienisz kompozycję, a nie użyjesz funkcji blokady AE, zmieni się także wartość ekspozycji. Może to prowadzić do szalenie nieprzewidywalnego poziomu prześwietlenia zdjęcia z odbijającym światło śniegiem i lodem w kadrze, zwłaszcza podczas fotografowania z wykorzystaniem trybu punktowego lub częściowego pomiaru ekspozycji. Pamiętaj zatem o zmianie punktu AF, przytrzymaniu przycisku blokady ekspozycji lub przełączeniu aparatu w tryb manualny, aby zapobiec zmianom dobranych parametrów naświetlania.



eprasa.pl f59a61a1ff

3. *Fotografowanie odbić*

Wykorzystaj w pełni czyste zimowe powietrze, aby uchwycić szkliste odbicia krajobrazu

Chociaż zimowa pogoda może być zmienna i sroga, pomiędzy okresami niskiego ciśnienia pojawiają się dni z wysokim ciśnieniem i stabilnymi warunkami atmosferycznymi. Kiedy takie nadchodzą, nie ma wiatru, co jest doskonałą okazją do uchwycenia odbić krajobrazu w tafli zbiorników wodnych. Odbicia są tematami ogólnie dość trudnymi do sfotografowania, zaś jeśli do tego mam do czynienia ze śniegiem, to i tak skomplikowany już dobór odpowiedniej wartości ekspozycji staje się jeszcze bardziej złożony.

Odbite obrazy są zazwyczaj ciemniejsze, ponieważ część światła zostaje pochłonięta przez samą odbijającą je powierzchnię, więc niecałe światło kierowane jest w stronę obiektywu. To często prowadzi do niedoświetlenia zdjęcia.

Ponieważ stanowi to poważny problem w przypadku ujęć ukazujących zimowy pejzaż, przy obliczaniu wartości ekspozycji potrzebna jest wyjątkowo duża precyzja.

Skomponuj kadr Zdecyduj gdzie dokonać pomiaru światła i jaką dobrać ekspozycję



1 Wybierz strukturę obrazu Zacznij od ustalenia, jak ma być zbudowany Twój kadr. Wiele obrazów jezior i rzek, gdy zostaną one sfotografowane na wprost, może wyglądać nieco dwuwymiarowo. Staraj się zatem umieścić linię horyzontu w jednej trzeciej wysokości kadru lub, chcąc wyeliminować puste niebo, zdecyduj się na zdominowanie kadru pierwszym planem.



2 Dokonaj pomiaru światła Korzystając z trybu pomiaru punktowego lub częściowego, zmierz ekspozycję w zacienionych obszarach, w których spotykają się ze sobą obrazy rzeczywiste i odbite – zwykle ma to miejsce przy przeciwległym brzegu jeziora lub rzeki. Zapobiegnie to niedoświetleniu dolnej połowy kadru.



3 Wydłuż ekspozycję Ustaw przysłonę na f/11, aby wydłużyć czas otwarcia migawki i usunąć w ten sposób wszelkie rozpraszające szczegóły na powierzchni wody. Powiększ podgląd obrazu, aby sprawdzić widoczne na wodzie zmarszczki, a także obszary prześwietlenia i skorzystaj z funkcji kompensacji ekspozycji, aby dokonać mikroregulacji poziomu naświetlenia zdjęcia.



Gotowy obraz
Lustrzane odbicie
Dłuższa ekspozycja może wprowadzić wrażenie ciszy i spokoju, jakiego często doświadczamy w rześkie zimowe dni. Zabieg ten świetnie koresponduje z refleksami światła powstającymi na powierzchni jeziora czy rzeki.

© Ryuji Yoshimura/500px Prime za pośrednictwem Getty Images

eprasa.pl f59a61a1ff

4. Szukając koloru

Umieść w kadrze element o wyrazistym kolorze

Podczas gdy wiele zimowych pejzaży wydaje się być pozbawionych mocnych kolorów, często można to wykorzystać w celach kreatywnych, tworząc obrazy mające wyjątkową atmosferę. Można jednak również potraktować taką stonowaną scenę jako podstawę do uzyskania naturalnego efektu przypominającego miejscowe nałożenie plamy kolorowej farby. Technika polegająca na uzyskaniu takiego efektu w programie graficznym rzadko kiedy pozwala uzyskać atrakcyjny obraz i nie jest obecnie zbyt popularna, ale po umieszczeniu naturalnie kolorowego elementu na obrazie utrzymanym w jasnej tonacji można otrzymać niezwykle przyciągające wzrok rezultaty.

Popularnym przykładem jest przedstawienie w zimowym krajobrazie ludzkiej postaci, ubranej w jaskrawą odzież. Czerwona kurtka w morzu śniegu natychmiast przyciąga wzrok oglądających, więc umieszczenie jej w mocnym punkcie kompozycyjnym, na przykład na przecięciu linii trójpodziału lub na początku linii wiodącej, może pomóc odpowiednio pokierować wzrokiem widza. Podobnie tę samą funkcję mogą pełnić na zbliżeniu kolorowe zimowe jagody, zaś barwne upierzenie ptaka stanowić wyjątkowy punkt zainteresowania.

Ze względu na siłę oddziaływania tego typu elementu wizualnego należy zadbać o jego odpowiednie rozmieszczenie w kadrze. Źle umieszczony kolorowy element, np. na krawędzi kadru lub na nieostrym tle, będzie miał negatywny wpływ na to, gdzie odbiorca skieruje wzrok w pierwszej kolejności i na jak długo obraz przykuje jego uwagę.

Gotowy obraz
Zamarznięty wodospad
Spektakularność tego krajobrazu mówi sama za siebie ale dodatkowa plama koloru w postaci osoby w czerwonej kurtce stawia w przypadku tego zdjęcia kompozycyjną kropkę nad „i".



Wybierz metodę ogniskowania

Duże obszary o niewielkiej szczegółowości często powodują problemy podczas korzystania z autofokusa, ponieważ nie są wystarczająco kontrastowe, aby system AF był w stanie dokładnie określić ich odległość od aparatu. Do tego nawet przy ręcznym ostrzeniu istnieje kilka punktów odniesienia, które mogą zostać wykorzystane do oceny ostrości. Dlatego niektórzy fotografowie preferują metody niewizualne. Ogniskowanie na odległość hiperfokalną zapewnia dobrą równowagę między ostrością pierwszego planu i tła, a korzystanie z tej metody jest szybkie i łatwe. Pobierz aplikację lub tabelę do obliczania odległości hiperfokalnej, aby pomóc sobie w określeniu wartości, która powinna zapewnić zarejestrowanie wystarczającej ilości szczegółów na stosunkowo pustych zimowych krajobrazach. Na zdjęciu obok widoczna jest aplikacja o nazwie Photo Tools.

Gotowy obraz
Głębia koloru
Zimowe wschody i zachody słońca są barwne i spektakularne. Fotografując je, nie zapomnij o uchwyceniu naturalnego kontrastu błękitu z głębokimi żółciami i czerwieniami.

5. Uchwyć ciepło

Pamiętaj, że zimowe krajobrazy wcale nie muszą być zdominowane przez odcienie koloru niebieskiego

Tysiące obejrzanych przez nas zdjęć wzmocniły w nas przekonanie, że zima to pora roku zdominowana przez odcienie koloru niebieskiego i inne „zimne" barwy, takie jak magenta i cyjan. Takie skojarzenie jest dość oczywiste, ale nie zawsze uzasadnione. Po pierwsze, myślimy o tych kolorach jako chłodnych głównie z powodu zimowego kontekstu. W grę wchodzi tu pewien związek przyczynowo-skutkowy, niemniej na skali Kelwina te kolory są stosunkowo ciepłe. Niebieski kolor ma wyższą wartość w kelwinach, ponieważ substancje emitujące niebieski kolor po podgrzaniu płoną w wyższej temperaturze niż te, które palą się na żółto lub pomarańczowo. Po drugie, w miesiącach zimowych mamy do czynienia z jednymi z najbardziej ognistych, złotych godzin, jakie można zobaczyć przez cały rok. Choć bardzo łatwo jest pozwolić wówczas, aby kolor niebieski wkradł się w obszary cieni, to chcąc uchwycić na zdjęciu pełną paletę barw oferowaną przez zimę, musimy uwzględnić również i te kolory o niskiej wartości wyrażonej w kelwinach. Zapisuj zatem obrazy w formacie RAW i dostosuj temperaturę barwową lokalnie, aby móc uzyskać na całym obrazie kontrast kolorystyczny.

Jeśli zdjęcie jest zbyt niebieskie, ale „cieplejszy" balans bieli, taki jak Cień lub Pochmurno, pozbawia go naturalnego wyglądu, poszukaj czegoś, co odbijałoby czerwienie i pomarańcze obecne w obszarze nieba. Zamarznięte jeziora lub baseny mogą przełamać kompozycję, dodając do niej odbity kolor nieba, aby kontrastował z otaczającym śniegiem.

6. Równoważenie błękitów

Profesjonalny fotograf krajobrazu **Andy Mumford** wyjaśnia, jak ustawiać balans bieli

Balansu bieli w przypadku zimowych pejzaży zależy od oświetlenia sceny. Śnieg przy zachmurzonym niebie w czasie niebieskiej godziny różni się od śniegu oglądanego podczas ciepłej, złotej godziny. Dla mnie najważniejsze jest upewnienie się, że zarejestrowany plik zawiera jak najwięcej danych o kolorach, abym mógł później wiernie je oddać na etapie edycji.

Większość nowoczesnych aparatów całkiem nieźle radzi sobie z eksponowaniem zimowych scen, ale uważam, że lepiej jest naświetlać na światła bez ich przycinania, aby zapewnić, że śnieg będzie tak jasny, jak tylko to możliwe. Im bliżej będzie mu do półcieni i cieni, tym bardziej będzie stawał się kolorowy, zaś usunięcie później takiej dominanty barwnej może skutkować pogorszeniem ogólnej jakości obrazu. Na etapie przetwarzania chodzi o oddanie nastroju oraz dostosowanie balansu bieli i kolorystyki do prawdziwego wyglądu scenerii. Lekki błękit dominujący w krajobrazie sfotografowanym przy pochmurnym niebie wydaje się naturalny, ale gdy jest słonecznie, staram się, aby śnieg był jak najbardziej biały, usuwając niebieską dominantę. Nie ma jednego idealnego ustawienia balansu bieli, który zawsze się sprawdzi – zależy to od warunków i ilości światła bezpośredniego oświetlającego scenę.

Bardzo ważne jest zatem, aby zapisywać zdjęcia w formacie RAW, dzięki czemu będziesz mógł później dostosować balans bieli na etapie postprodukcji. Więcej informacji znajdziesz na stronie **andymumford.com.**

Gotowy obraz
Kolory pod kontrolą
Niedoświetlenie może często prowadzić do nadmiernego nasycenia błękitów. W przypadku tego zdjęcia Andy stworzył wrażenie chłodnej atmosfery, zachowując naturalne kolory.



eprasa.pl f59a61a1ff



7. Pokaż ruch

Dodaj energii statycznym zimowym krajobrazom

Bezruch może być fantastycznym atrybutem zimowych pejzaży i jest jedną z cech charakterystycznych dla tej pory roku, zwłaszcza po obfitych opadach śniegu. Jednak czasami brak szczegółów może prowadzić do powstania płaskich ujęć niemal zupełnie pozbawionych dramatyzmu i energii. Ukazywanie ruchu jest skutecznym narzędziem zwiększania siły wyrazu zdjęć w przypadku wykonywania wszelkich fotografii krajobrazowych, ale w przypadku zimowych scen może mieć decydujący wpływ na to, czy obraz będzie udany, czy nie.

W warunkach śnieżnej zamieci, zakładając, że można bezpiecznie wyjść na zewnątrz i zrobić zdjęcie, warto najpierw znaleźć poruszający się temat, na którym można oprzeć kompozycję kadru. Strumień, rzeka lub wodospad są idealnymi tematami, ponieważ zajmą wystarczająco dużo miejsca w kadrze, aby ruch był widoczny.

Płynąca woda wygląda efektownie, ponieważ albo wzmacnia kojące oddziaływanie gładkiej pokrywy śnieżnej, albo dobrze kontrastuje z ostrymi formami, takimi jak zamarznięte skaliste wychodnie czy nagie gałęzie drzew. Podczas gwałtownych opadów śniegu wykorzystaj jego opadające na ziemię płatki, aby oddać wrażenie ruchu poprzez nieznaczne ich rozmycie, stosując dłuższy czas otwarcia migawki. Fotografowanie z czasem naświetlania wynoszącym około 1s pozwala rozmyć ruch, wzmacniając wrażenie intensywności opadów śniegu. Aby mocniej wyróżnić unoszące się w powietrzu płatki, spróbuj uchwycić je na tle ciemniejszych drzew. Jeszcze silniejszy efekt można stworzyć, łącząc ze sobą wiele osobnych klatek w oprogramowaniu do edycji obrazu.

USZCZELNIONY SPRZĘT

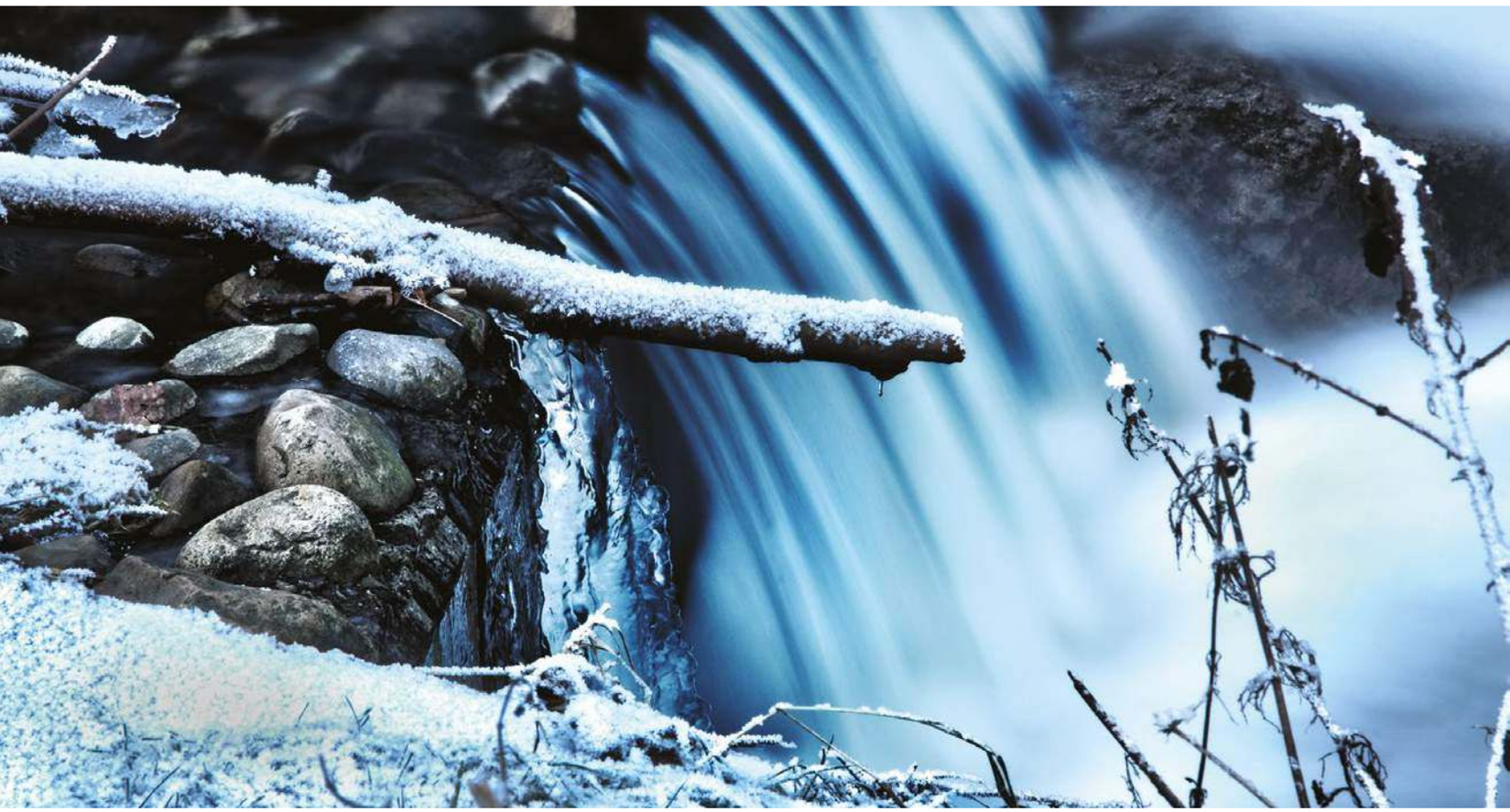
Chociaż powszechnie wiadomo, że obecność uszczelek zabezpieczających sprzęt przed warunkami pogodowymi stanowi ogromną zaletę podczas fotografowania zimą, ważne jest, aby zarówno aparat, jak i obiektyw miały porównywalnej jakości uszczelnienia. Profesjonalny obiektyw w połączeniu z amatorskim korpusem (lub odwrotnie) może narazić cały zestaw na wniknięcie do środka wilgoci, więc nie zapomnij wziąć pod uwagę takich słabych punktów, jeśli chodzi o ochronę przed trudnymi warunkami atmosferycznymi.

Z lewej

Wolno i miękko

Ruchoma woda jest doskonałym uzupełnieniem ostrych zimowych faktur, ale także i bardziej miękkich, pokrytych śniegiem obszarów. Płynące strumienie lub wodospady przełamują scenerię, zwiększając zainteresowanie oglądających obraz.

helpasa.pl f59a61a1ff



© Peter Cairns

Powyżej
Lodospad
Przybliżenie i ciasne wykadrowanie krajobrazu pozwala skupić uwagę na elementach takich jak lód i śnieg.

9. Opanuj edycję do perfekcji

Kontroluj rozkład kolorów, świateł i cieni w procesie cyfrowej postprodukcji

Choć zimowe pejzaże często wydają się minimalistyczne pod względem ilości uchwyconych na nich detali, to na etapie postprodukcji wymagają dłuższej pracy. Błędy w zakresie edycji często wynikają z nieprawidłowego globalnego korygowania wyglądu fotografii, przy czym niektóre partie obrazu okazują się wówczas „przeedytowane", a inne zostają skorygowane w stopniu niewystarczającym. Warto pamiętać o tym, aby obrazy miały chłodną kolorystykę, taką, jaką można było zaobserwować podczas wykonywania zdjęcia, ale należy również zachować naturalną paletę barw i nie prześwietlać świateł.

Jak już wspomnieliśmy, na tym etapie musisz uważać, by nie przesycić błękitów w obszarach cieni, wykorzystując do tego celu narzędzie korekty lokalnej. Zanim spróbujesz skorygować obszary zbyt jasnego śniegu, zadaj sobie pytanie, czy naprawdę przeszkadzają one w odbiorze obrazu. Często dużo bardziej rozpraszające może być to, gdy biały śnieg zostanie sztucznie zmieniony w błotnisty brąz lub szarość.



1 Ustaw punkty czerni i bieli Rozpocznij proces przetwarzania od wyznaczenia granic zakresu tonalnego. Większość programów do edycji plików RAW ma suwaki punktów czerni i bieli, które pozwalają określić skrajne wartości najjaśniejszych i najciemniejszych odcieni. Co ważne, pozostawienie kontrastu na stosunkowo niskim poziomie może być decyzją twórczą, wynikającą z chęci zachowania atmosfery panującej w miejscu wykonywania zdjęcia.



4 Dostosowania lokalne Aby uzyskać jak najbardziej precyzyjną kontrolę nad rozkładem kolorów, użyj dostępnych w Lightroomie narzędzi Adjustment Brush lub Radial Filter – albo w innej podobnej preferowanej przez Ciebie aplikacji – co pozwoli na dokonanie precyzyjnych korekt lokalnych. W wielu programach możliwe jest przypisanie do pędzla określonej wartości temperatury barwowej, aby można było ręcznie wyregulować kolorystykę obrazu.

eprasa.pl f59a61a1ff

8. Siła szczegółów

Opowiedz większą historię za pomocą mniejszych detali

Zimą kuszące wydaje się skupienie uwagi wyłącznie na rozległych widokach. Istnieje jednak równie wiele mniejszych elementów, które pozwalają stworzyć wielką narrację.

Na stronach internetowych banków zdjęć często widoczne są wyjątkowo szczegółowe ujęcia większych obiektów. Resztki roślinności przebijającej się przez warstwę śniegu, kamienny mur delikatnie oprószony śniegiem czy rudzik siedzący na słupku ogrodzenia – takie ujęcia mogą dostarczyć dużo więcej informacji wizualnych o tematach, które inaczej zagubiłyby się w bardziej rozległych sceneriach.

Innymi interesującymi obiektami mogą być pęknięcia w lodzie, bąbelki powietrza uwięzione pod zamarzniętą taflą jeziora lub szron na liściach. Postaraj się tylko ograniczyć widoczność tła, aby zapewnić każdemu szczegółowi przestrzeń do oddychania.

Obiektywy do zimowych detali

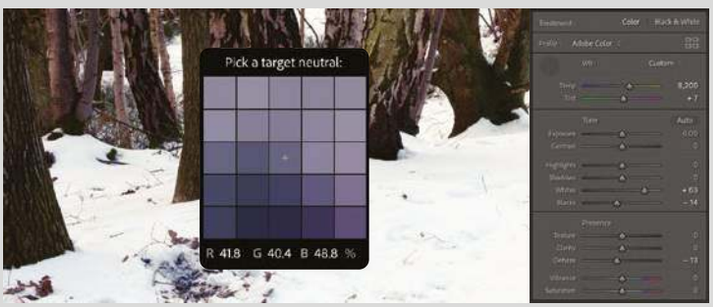
Jaka optyka będzie najlepsza do zdjęć w zimowych warunkach?



Gdy potrzebne jest duże powiększenie, najbardziej oczywistym wyborem jest użycie optyki makro. Jednak jest to optyka z natury mało wszechstronna i chociaż wymiana obiektywu zajmuje tylko kilka sekund, to zimą czynność ta jest dużo trudniejsza.

W ekstremalnie niskich temperaturach lub podczas śnieżycy nie zaleca się wystawiania delikatnej matrycy aparatu na działanie takich warunków. Lód może uszkodzić sensor, a gdy aparat zostanie zabrany do pomieszczenia, skondensuje się na nim para wodna.

Bardziej rozsądne będzie użycie uniwersalnego zoomu 70–300 mm z funkcją wykonywania zbliżeń, który pozwala uzyskać zarówno rozsądne powiększenie, jak i robić zdjęcia bardziej odległych obiektów. Alternatywnie można też sięgnąć po zwykły obiektyw kitowy. Z kolei standardowy zoom, taki jak 24–105 mm, pozwala zarówno fotografować krajobrazy, jak i wykonywać zbliżenia, co minimalizuje potrzebę wymiany optyki. Musisz przy tym wiedzieć, w jakim stopniu Twój zestaw jest uszczelniony, lub mieć świadomość, że nie ma on żadnych uszczelek i wówczas zabezpieczyć go pokrowcem.



2 Zneutralizuj dominantę barwną Aby uniknąć przebarwień na obrazie, użyj narzędzia do balansowania bieli. Znajdź obszar obrazu zbliżony do neutralnej szarości i kliknij go próbnikiem kolorów. Spowoduje to usunięcie z kadru wszelkich wyraźnie chłodnych lub ciepłych dominant barwnych, chociaż może to również doprowadzić do zmniejszenia głębi obrazu.



3 Dostosuj balans kolorów Jeśli w poprzednim kroku usunąłeś wszystkie niechciane kolory, użyj suwaków Temperature i Tint, aby ponownie przywrócić paletę barw na całym zdjęciu. Rozważ użycie narzędzi Color Grading lub Split Toning, aby wprowadzić określone zabarwienie w światłach lub cieniach.



5 Kontroluj ziarnistość Możemy zdecydować, jak wyraziste będą nasze obrazy, regulując kontrast w średnich tonach. Można go kontrolować w wielu programach do edycji obrazów za pomocą suwaka Clarity. Zwiększenie przejrzystości uwydatni szczegóły na śniegu i lodzie, a zmniejszenie wartości tego parametru doda efekt blasku. Z kolei zmniejszenie wartości parametru Dehaze podkreśli widoczność szadzi.



6 Ekranowa próba kolorów W przypadku zdjęć o ograniczonej palecie kolorów lub gdy istnieje ryzyko nadmiernego uwydatnienia barw ważne jest, aby dokładnie wiedzieć, jak obraz będzie się prezentował na wydruku, ponieważ błędy popełnione na etapie przetwarzania będą wówczas bardzo zauważalne. Zainstalowanie profili ICC dla papieru i drukarki oraz korzystanie z funkcji Soft Proofing na skalibrowanym monitorze może pomóc w wizualizacji wyglądu gotowych odbitek.

eprasa.pl f59a61a1ff



Gotowy obraz

Wzmacniająca pusta przestrzeń

„Tak zwana negatywna przestrzeń niekoniecznie musi być pusta, powinna jednak dodawać istotności kompozycji i wzmacniać siłę oddziaływania głównego tematu" – mówi Andy Mumford.

© Andy Mumford

eprasa.pl f59a61a1ff



10. Kontroluj pustą przestrzeń

Andy Mumford opowiada, jak stworzyć bardziej zrównoważoną kompozycję w przypadku ubogich w detale zdjęć zimowych

Pusta przestrzeń nie wnosi niczego do obrazu, ale w rzeczywistości może działać jako kontrapunkt dla bogatego w szczegóły elementu, takiego jak chata czy drzewo. Koncepcja jej wykorzystania opiera się na idei ciężaru kompozycyjnego – tzw. negatywna czy pusta przestrzeń jest elementem kompozycji niezbędnym do tego, aby obraz miał odpowiednią siłę oddziaływania.

Jednak przestrzeń zupełnie pusta nie wnosi niczego do fotografii i powinna zostać z niej wykluczona, ponieważ włączenie jej w obręb kadru tylko osłabia kompozycję. Przykładem obrazu z bezużyteczną pustą przestrzenią może być ultraszerokokątne ujęcie, na którym cały pierwszy plan zajmuje śnieg. Dużo lepiej byłoby wyeliminować go z kadru, wydłużając po prostu ogniskową. Chociaż tak naprawdę nie ma jednej uniwersalnej ogniskowej do fotografowania zimowych scen, optyka ultraszerokokątna może być mniej przydatna, ponieważ pierwszy plan jest często pozbawiony jakichś cech charakterystycznych i pozostaje białą masą, która niczego nie wnosi do zdjęcia.

Ale z drugiej strony, jeśli fotografujesz zimą nad oceanem lub fiordem, mocno krótkoogniskowy obiektyw może być niezwykle pomocny. Ogólnie jednak używam dłuższych ogniskowych, ponieważ w ten sposób łatwiej jest wyizolować konkretny element w bardziej minimalistycznym kadrze lub skompresować razem kształty, takie jak ośnieżone szczyty.

Koncepcja ciężaru kompozycyjnego

Ważne jest, aby pamiętać o równowadze kompozycji i jej harmonii. Każdy element w kadrze ma swoją wagę, a sposób, w jaki ów ciężar zostanie rozłożony w obrębie obrazu, wpływa na równowagę kompozycji. Negatywna przestrzeń ma wagę, ale nie tak dużą jak detale, więc oba elementy muszą zostać ukazane we właściwych proporcjach. Zapewnienie dużej pustej przestrzeni wokół dowolnego obiektu i danie mu miejsca na oddech jest niezbędne i taką właśnie przestrzeń określamy często jako „negatywną". Kiedy rozważam wagę kompozycyjną różnych elementów, wyobrażam sobie obraz wiszący na ścianie i to, czy przechyla się na jedną stronę, czy jest zbalansowany – ciężko to opisać słowami, ale jest to coś, co można poczuć.

eprasa.pl f59a61a1ff

PARTNER:

To niezwykłe...

zimowe światło!

Poznaj sprawdzone techniki pozwalające uchwycić nastrój i subtelność naturalnego światła obserwowanego w chłodniejszych miesiącach roku

Gdy listopad przechodzi w grudzień, znikają ogniste barwy jesieni - drzewa gubią ostatnie liście a spacerowicze wycofują się w zacisze swoich ciepłych domów. Fotografowie jednak trzymają wówczas pod ręką spakowaną torbę ze sprzętem, by być gotowymi do uchwycenia wszystkich oszałamiających krajobrazów, jakie ma do zaoferowania zima. Z otaczającego pejzażu znikają ciepłe kolory, nadchodzi więc czas, aby dostosować nasze podejście do nowych warunków i zabrać się za poszukiwanie ubogich w szczegóły, monochromatycznych scen i wyrazistych detali.

Każda pora roku charakteryzuje się swoim własnym zestawem unikatowych twórczych wyzwań, które należy zidentyfikować i z którymi trzeba się zmierzyć, ale zima wydaje się być konsekwentna w swojej zdolności do dezorientowania nawet najbardziej doświadczonych fotografów. Latem światło słoneczne jest ostre i należy uważać, aby uniknąć ekspozycji wychodzącej poza zakres tonalny matrycy aparatu, ale intensywność oświetlenia, z jaką mamy do czynienia zimą, nie jest w cale dużo mniejsza, więc także należy zwracać na nią uwagę. Tymczasem wiosna to okres przejściowy, często pozbawiony intensywnych kolorów a jesień to wręcz orgia barw i chociaż łatwo dać się ponieść emocjom i robić zdjęcia bez wyraźnego tematu, to nawet najgorsze tego typu „pocztówkowe" fotografie i tak często uznawane będą za „ładne".

Zima jest natomiast inna. Krajobraz definiuje brak szczegółów. To ascetyczność scenerii nadaje mu charakter. W połączeniu z ekstremalnymi zmianami jasności, których możemy doświadczyć w ciągu typowego zimowego dnia, ta pora roku najprawdopodobniej zaskoczy nas zarówno pod względem wybieranych przez nas kompozycji kadru, jak i ekspozycji. Wybierzmy się więc na całodniową sesję zdjęciową, aby poznać najlepsze sposoby wykorzystania zimowego oświetlenia!

eprasa.pl f59a61a1ff



Gotowy obraz
Zimna gra
Zrozumienie, czym oświetlenie zimowe różni się od ciepłego światła w letnich miesiącach roku, pozwoli Ci uchwycić obrazy o zrównoważonej kolorystyce przy jednoczesnym zachowaniu atmosfery uwiecznianej scenerii.

eprasa.pl f59a61a1ff

Przygotuj się!

Zanim ruszysz poświęć trochę czasu na przygotowania, aby Twój dzień był bezpieczny i produktywny

Po prawej
Przygotuj się
Oprócz sprzętu, wrzuć do plecaka również przekąski energetyczne i termos z ciepłą kawą lub herbatą. Pozwoli Ci to pozostać w terenie znacznie dłużej.

Jeśli mieszkasz w regionie mocno zurbanizowanym, w którym to śnieg pojawia się w ostatnich latach sporadycznie, to moment, gdy zobaczysz przez okno, jak na ziemię zaczynają opadać pierwsze płatki, jest zwykle bardzo ekscytujący. Kuszące może być wówczas chwycenie aparatu, obiektywu, pierwszej lepszej kurtki i wyruszenie na plenerową sesję – w końcu cienka warstwa śniegu może bardzo szybko zniknąć. Dlatego zaplanowanie sesji z odpowiednim wyprzedzeniem, właśnie zimą wydaje się wyjątkowo uzasadnione. Nie chodzi tylko o to, aby zarejestrować pożądane obrazy. W miesiącach, w których pogoda może się gwałtownie zmieniać, a temperatura spada do niebezpiecznie niskich wartości, należy wziąć pod uwagę również kwestie bezpieczeństwa.

Wyzwaniem jest zmienna natura zimy. Szybko ewoluujące warunki utrudniają podjęcie decyzji o wyborze podejścia fotograficznego do danej sceny, a jednocześnie decydują o tym, jak długo możesz pozostać na miejscu, zanim narazisz się na wychłodzenie.

Jeśli chodzi o oświetlenie, krótki dzień oznacza, że czas na fotografowanie zostaje mocno ograniczony. Słońce nie wzejdzie wcześniej niż o 7 i nie zajdzie później niż o 17, co będzie wymagało od Ciebie zdolności do szybkiej pracy, abyś zdążył uchwycić wszystkie pożądane obrazy. Zaplanowanie, gdzie i kiedy musisz się znaleźć, ma więc kluczowe znaczenie - potykanie się na zaśnieżonym polu w półmroku i próba znalezienia dobrej kompozycji o wschodzie słońca nie tylko utrudni wykonanie udanych zdjęć, ale będzie wywoływać niepotrzebny stres.

Przewidzenie, gdzie będzie padało kierunkowe światło zimowego wschodu słońca, pozwala z wyprzedzeniem zaplanować kompozycję ujęć, a co za tym idzie, zdecydować, jaki podstawowy sprzęt będzie potrzebny. Zwiększa to produktywność sesji i skraca czas, jaki trzeba spędzić w terenie, minimalizując przy tym ryzyko wystąpienia nagłej zmiany pogody.



Akcesoria niezbędne w fotografii zimowej

Skompletuj dodatki, które sprawią, że robienie zdjęć zimą będzie łatwiejsze

RĘKAWICZKI BEZ PALCÓW
VALLERRET HATCHET LEATHER



To chyba najlepsze rękawiczki dla fotografów na rynku. Wykonane z naturalnej koziej skóry z wyściółką merino będą wytrzymałe, wygodne i bardzo ciepłe. Odpowiednio skrojone krawędzie pozwalają na lepsze czucie korpusu w dłoni, z kolei odsłaniane palce z magensami gwarantują komfortową pracę w niskich temperaturach.

STATYW ODPORNY NA ZIMĘ
SIRUI ST-124 CARBON



Od statywu do fotografii zimowej musimy wymagać więcej. Specyficzne warunki, w jakich będziemy pracować sprawiają, że musi on być nie tylko lekki i stabilny ale również wytrzymały i odporny. Sirui ST-124 to niedrogi (jak na karbon) statyw z wodoodpornymi zamkami, którym nie straszny śnieg i wysuwanymi kolcami, by pewnie wbić się w zmrożone podłoże.

FILTR POLARYZACYJNY
NiSi PRO NANO HUC C-PL



Idealny by podnieść kontrast miedzy białym puchem i błekitnym niebem oraz nieco wygasić skrzące się powierzchnie, odkrywając więcej faktur i detali. Modele z linii Nano PRO to najwyższa półka filtrów kołowych CPL gwarantując odporność na wodę obracanych pierścieni a także łatwe czyszczenie dzięki powłokom hydrofobowym. Aluminiowa, wykończona matową czernią ramka jest bardzo cienka co zapobiega winietowaniu.

WYGODNY PLECAK
GOMATIC MCKINNON EVERYDAY DAYPACK



Wodoodporne materiały, uszczelnione zamki, grube, mięsiste i bardzo wygodne ramiona. Ten 25-litrowy plecak, dzięki modułowej konstrukcji pozwoli na wygodną personalizację, by zabrać tylko tyle sprzętu ile potrzebujesz podczas wędrówki, pozostawiając wciąż dużo miejsca na dodatkową odzież i akcesoria. Ma dwie kieszenie na butelki i całe mnóstwo punktów montażowych.

eprasa.pl f59a61a1ff

Zabierz tylko jeden obiektyw. Albo dwa!

Wybór optyki w przypadku zimowych plenerów ma kluczowe znaczenie

Każdy ma swój styl. Niektórzy totalnie kochają szerokie kąty inni w krajobrazie wolą długie ogniskowe, które pozwalają im kompresować plany i „wycinać" intersujące ich detale. Dyskusji nie podlega jednak fakt, że wymiana obiektywu, gdy wokół nas tańczą śniegowe chmury nie jest zbyt bezpieczne dla naszego sprzętu. Dlatego wielu zawodowców stawia zimą na uniwersalne zoomy - kompaktowe i lekkie ale o szerokim zakresie ogniskowych.

Jednym z najciekawszych modeli jest z pewnością nowy **Tamron 50-400 mm f/4,5-6,3 Di III VC VXD**. To przystępny cenowo, mały i uszczelniony pełnoklatkowy zoom o unikalnym zakresie ogniskowych, rozbudowanej ergonomii i z wbudowaną optyczną stabilizacją. A gdybyśmy mieli możliwość zabrania jeszcze jednego obiektywu, zapewne byłby to wyjątkowo mały zoom **Tamron 20-40 mm f/2,8 Di III VXD**.

W ten sposób otrzymujemy zakres 20-400 mm zachowując tę samą średnicę filtra 67 mm, co z kolei pozwoli zaoszczędzić na filtrach optycznych!



eprasa.pl f59a61a1ff



Powyżej
Ciepły i chłodny
Bracketing balansu bieli pozwala nam uchwycić odpowiednią gamę kolorów dla żółto-czerwonych świateł i bardziej niebieskich cieni, co umożliwia stworzenie obrazu o dużej głębi kolorów.

U góry, z prawej
Brak kształtu
W świetle pochmurnego dnia śnieg może wydawać się bezkształtny. Dlatego, aby podkreślić jego formę, postaraj się poszukać ciemnego tła i wyrazistszych faktur.

Przekształcone środowisko

Po obfitych opadach śniegu krajobrazy wydają się wyglądać zupełnie inaczej. Nawet miejsca, które dobrze znasz, mogą wywołać dezorientację, więc kompozycje dobrze sprawdzające się w innych warunkach mogą nie mieć już takiej samej siły oddziaływania. To kolejny powód, aby przybyć na miejsce wcześnie i zbadać potencjał różnych kadrów, zanim pojawi się takie światło, na jakim Ci zależy.

O wschodzie słońca

Rozpoczęcie sesji wcześnie rano daje niewątpliwe korzyści, ale stwarza też wyzwania związane z oświetleniem

Po ustawieniu alarmu na 5:00–5:30 możemy wyruszyć w teren, aby dotrzeć na miejsce przed wschodem słońca. Tutaj z pomocą przychodzi wcześniej przygotowany plan – byliśmy już w wybranej lokalizacji w ciągu dnia i przy dobrej pogodzie, więc dokładnie wiemy, gdzie musimy się ustawić, aby móc zrobić pierwsze tego dnia zdjęcie.

Postarajmy się być też pierwszymi, którzy odwiedzą to miejsce tego dnia, aby nie zmarnować świetnej okazji do uchwycenia pejzażu pokrytego śniegiem pozbawionym jakichkolwiek śladów butów. Ostrożnie podejdź do miejsca, z którego chcesz zrobić fotografię, uważając, gdzie stawiasz kroki, i zastosuj metodyczne podejście do rozstawienia sprzętu. Poruszaj się jak najmniej i nie wchodź w obszary, które chcesz sfotografować, unikając w ten sposób naruszenia gładkości pokrywy śnieżnej.

Podczas komponowania zimowych kadrów w warunkach słabego oświetlenia należy pamiętać o silnym odbijaniu światła przez obszar pierwszego planu. W miesiącach letnich, kiedy nie ma zbyt częstych opadów, ziemia jest sucha i nie odbija tak dużo światła w stronę obiektywu. Zimą, gdy na ziemi leży lód, woda deszczowa, szron lub śnieg, należy wziąć pod uwagę właściwości odblaskowe pokrytej nimi powierzchni.

Zjawisko to ma swoje plusy i minusy. Z jednej strony pozwala uzyskać zrównoważoną ekspozycję obrazu, zmniejszając ryzyko prześwietlenia znajdujących się na pierwszym planie cieni. Na przykład podczas kręcenia hollywoodzkich fil-

eprasa.pl f59a61a1ff



mów przed rozpoczęciem zdjęć ziemia jest często spryskiwana wodą, co pozwala uzyskać bardziej wyrównaną jasność ujęć, a do tego odbijająca światło wilgoć sprawia, że scena wydaje się błyszczeć. Z drugiej strony równocześnie uwidaczniają się wówczas także szczegóły w cieniach, co może doprowadzić do uchwycenia dużych obszarów pustej pokrywy śnieżnej. Uważaj, aby nie pozbawiło to kompozycji równowagi.

Skup się również na kontrolowaniu kolorystyki. Gdy tylko wschodzące słońce znajdzie się na horyzoncie, równowaga gwałtownie się zmieni. Zamiast kolorów o wysokich wartościach temperatury barwowej wyrażonej w kelwinach (niebieskiego i cyjanu), nagle, gdy promienie słoneczne rozświetlą pierwszy plan, pojawiają się silnie żółte i czerwone światła.

Aby uzyskać maksymalną elastyczność i wierność odwzorowania kolorów podczas pierwszej sesji, ustaw ręcznie wartość temperatury barwowej w kelwinach, zamiast korzystać z automatycznego balansu bieli.



Mgiełka tajemniczości

Użyj filtra NiSi Black Mist

Ten filtr dyfuzyjny idealnie nadaje się do tworzenia nastrojowych ujęć, gdy źródło światła znajduje się w kadrze. Dzięki zastosowaniu bardzo drobnych czarnych plamek na powierzchni filtra, delikatnie zmiękcza szczegóły i roprasza punkty świetlne nadając scenir pastelowy, filmowy i bardzo przyjemny charakter. Model NiSi Black Mist występuje w trzech wariantach o różniej mocy: 1/2, 1/4 i 1/8 (1/2 jest najmocniejszy).



BEZ FILTRA

Z FILTREM NISI BLACK MIST

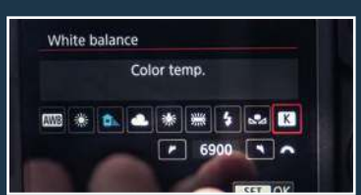
Jak uchwycić atmosferę

Spraw, aby Twoje zdjęcia miały zimowy „look”

Ludzie kojarzą zimę z błękitami i cyjanami, czyli tzw. kolorami chłodnymi. Na skali Kelwina, paradoksalnie, są to kolory o wysokiej temperaturze barwowej. Chociaż skorygowanie niebieskiego zafarbu jest zgodne ze sztuką, zachowanie chłodnej kolorystyki zwiększy jego oddziaływanie.



1 Tryb balansu bieli Wybierz jedno z ustawień wstępnych balansu bieli, takie jak Światło dzienne, aby przetestować intensywność chłodu barw w cieniach, a następnie wypróbuj inne ustawienia (np. Światło fluorescencyjne), by mieć jakiś punkt odniesienia. Użyj ustawienia predefiniowanego, które pozwala uzyskać kolorystykę obrazu najbliższą do Twoich upodobań, i skorzystaj z niego, aby sprawdzić wartość temperatury barwowej światła w kelwinach.



3 Ustaw wartość w kelwinach Przełącz tryb balansu bieli na skalę Kelwina i wprowadź wartość odpowiadającą wstępnie wybranemu predefiniowanemu trybowi balansu bieli. Dostosuj wartość temperatury barwowej tak, by cały obraz miał niebieski odcień, podkreślając zimno panujące w miejscu wykonywania zdjęcia, ale upewnij się przy tym, że nie zarejestrujesz obszarów śniegu nasyconych silnym niebieskim kolorem.



4 Bracketing balansu bieli Możesz utworzyć wiele zdjęć z jednego pliku RAW w oprogramowaniu do edycji obrazu, ale chcąc połączyć ze sobą kilka ujęć, użyj sekwencji fotografii wykonanych w trybie bracketingu balansu bieli, aby wygenerować wiele ujęć subtelnie różniących się od siebie balansem kolorów. Wybierz preferowane przez siebie ustawienie lub połącz ze sobą kilka zdjęć.

eprasa.pl f59a61a1ff

Ostre południowe słońce

NIEBIESKA DOMINANTA
Widoczne jest zaskakująco silne przesunięcie odcieni w stronę kanału niebieskiego, które może skutkować zbyt chłodnymi cieniami. Z drugiej strony należy też uważać, by w trybie automatycznego balansu bieli aparat nadmiernie nie skompensował ogólnie chłodnej kolorystyki sceny.

DŁUGIE CIENIE
Wykorzystaj padające pod ostrym kątem promienie porannego zimowego światła, aby wzbogacić pozbawione szczegółów obszary pierwszego planu.



Poszerz zakres tonalny

Zapobiegaj utracie szczegółów, korzystając z funkcji przetwarzania obrazu w aparacie

Przy tak wysokim kontraście trzeba mocno pilnować informacji o obrazie, w szczególności w najjaśniejszych obszarach. Włączenie funkcji Optymalizacja zakresu dynamicznego (Sony), Aktywna funkcja D-Lighting (Nikon) lub Automatyczny optymalizator jasności (Canon) poszerzy zakres dynamiczny, pomagając uniknąć utraty szczegółów. W przypadku zapisywania zdjęć w JPEG obraz zostanie od razu przetworzony. W przypadku RAW pliki nie zostają w żaden sposób zmienione, ale często, gdy włączony jest tryb optymalizacji, aparat stosuje taki pomiar ekspozycji, aby zachować widoczność detali w najjaśniejszych partiach.

Od rana do południa

Jak radzić sobie z fotografowaniem kontrastowych scen, aby zarejestrować ich pełny zakres tonalny

Jak w przypadku każdej sesji o świcie, gdy słońce pojawi się już nad horyzontem, światło nagle staje się ostre, pogłębiając cienie i przesuwając światła w kierunku granicy możliwości ich zarejestrowania przez matrycę aparatu.

W sezonie zimowym efekt ten jest jeszcze silniejszy ze względu na odblaskowe właściwości pokrytego śniegiem krajobrazu. Chociaż może to mieć pewne zalety, gdy ogólne natężenie oświetlenia otoczenia jest stosunkowo niskie, to w bezpośrednim świetle słonecznym może stwarzać już poważne problemy podczas próby określenia optymalnej wartości ekspozycji.

Po pierwsze, w wielu przypadkach automatyczne tryby fotografowania nie zapewnią prawidłowej równowagi tonalnej, jeśli ich działanie nie zostanie skorygowane za pomocą funkcji kompensacji ekspozycji. Jasność śniegu prawie na pewno wprowadzi w błąd światłomierz aparatu i spowoduje niedoświetlenie obrazu, gdyż system będzie starał się zmniejszyć ogólną wartość ekspozycji tak, by uzyskać fotografię o średniej jasności. Spowoduje to zarejestrowanie charakterystycznie szarego obrazu, któremu brakuje blasku i wrażenia świeżości, dla uchwycenia której tak starannie wybrałeś uwiecznianą scenę.

Może to również powodować utratę widoczności szczegółów w cieniach. Przy bardziej płaskim oświetleniu prostym rozwiązaniem tego problemu jest skorzystanie z funkcji kompensacji ekspozycji w celu przywrócenia równowagi tonalnej, dzięki czemu śnieg będzie biały, a nie szary. Jednak w warunkach silnego nasłonecznienia może to spowodować punktowe prześwietlenie obrazu w miejscach, w których pierwszy plan jest bardzo mocno oświetlony. Jak zawsze, dobrym rozwiązaniem w takim przypadku jest naświetlanie zdjęć tak, aby wykres histogramu był mocno przesunięty w prawo, ale jeśli chodzi o krajobrazy zimowe, lepiej jest zaakceptować zwiększoną jasność cieni i nadać priorytet światłom, ponieważ te ostatnie dominują w scenie i mają szczególnie szeroki zakres tonalny. Z tego też powodu często lepiej jest fotografować, korzystając z matrycowego pomiaru światła. Pomiar punktowy zasadniczo pogorszy globalną równowagę ekspozycji.

Kluczem jest wykorzystanie odwróconej tonalności letniego pejzażu – jaśniejszego niż niebo pierwszego planu – na swoją korzyść. Przykryta śniegiem ziemia będzie jaśniejsza od nieba, a w takim przypadku skomponowanie naszego ujęcia w taki sposób, że będziemy fotografować na tle ciemniejszego, bardziej nastrojowego nieba, pozwoli zwiększyć kontrast sceny.

Jeśli masz trudności z doborem odpowiedniej wartości ekspozycji podczas fotografowania pod światło, zmień kąt widzenia, aby zdjęcie miało ciemniejsze tło – na przykład mogą być to burzowe chmury. W ten sposób podczas pomiaru światła na śniegu i naświetlania na światła zwiększysz prawdopodobieństwo uchwycenia na zdjęciu szczegółów w całym zakresie tonalnym uwiecznianej sceny.



SILNY KONTRAST
Uważaj, aby nie utracić szczegółów świateł powstających na powierzchni błyszczącego śniegu. Dokonuj pomiaru światła w najjaśniejszych partiach sceny, aby móc uzyskać ogólnie zrównoważoną ekspozycję obrazu.

BOGACTWO DROBNYCH DETALI
Intensywność zimowego oświetlenia w środku poranka może pomóc zaakcentować drobne szczegóły pierwszego planu, zwiększając u oglądających zainteresowanie obrazem. Zwracaj jednak uwagę na rozpraszające „osierocone" elementy.

Dlaczego obraz jest tak niebieski?

Równowaga kolorów pozwala uniknąć nienaturalnego wyglądu zdjęć

Zimą, zwłaszcza w okolicach południa, zacienione obszary mogą nabrać silnego kobaltowo-niebieskiego odcienia, co w większości sytuacji jest czymś nierzeczywistym i rozprasza uwagę. Dzieje się tak z powodu naturalnej obecności niebieskich fal światła, wzmacnianych jeszcze przez odblaskowe właściwości śniegu i naszą chęć uchwycenia „chłodnych" fotografii. Regulacja przesunięcia balansu bieli, mająca na celu odsunięcie go od barwy niebieskiej (w przypadku tego zdjęcia zrobionego aparatem Canon do pozycji A3, M1) może pomóc zneutralizować silne odchylenie kolorystyki, zachowując jej ogólnie chłodny charakter.



© Alex Prykhodko

eprasa.pl f59a61a1ff

Ku zachodowi...

Równoważ ciepłe i chłodne barwy, aby uzyskać głębię i klasyczny, naturalny zimowy wygląd sceny



Kiedy słońce mija zenit, a oświetlenie znów staje się kierunkowe, pojawia się okazja do wykonania zimowych zdjęć, które pozwalają ukazać nieco bardziej wyidealizowany obraz tej pory roku. Z pewnymi wyjątkami scenerie często przedstawiane na stronach banków zdjęć, w reklamach produktów i na kartkach świątecznych ukazują ciepłe barwy, które w rzeczywistości zazwyczaj można zobaczyć tylko przez bardzo krótką chwilę. Takie fotografie ukazują bardziej odświętny charakter tej pory roku i mają na celu wywołanie wrażenia przytulności, a nie epatowanie siłą żywiołów, jaka przedstawiana jest na zdjęciach prezentujących bardziej dzikie scenerie. Lokalizacje takie nie muszą być wcale mniej odległe, ale zdjęcia wykonywane późnym popołudniem i w okolicach zachodu słońca pozwalają uchwycić w wyjątkowy sposób magiczny wygląd pokrytych śniegiem krajobrazów. Zaletą fotografowania zimowych scen wieczorem jest to, że wcześniej w ciągu dnia słońce może pełnić rolę światła modelującego kompozycję, którą chcesz uchwycić. Wraz ze zbliżaniem się pory zachodu słońca oświetlenie staje się coraz bardziej miękkie, a nie ostrzejsze, jak dzieje się to o świcie, kiedy słońce szybko wspina się w górę po niebie. To pozwala nam rozstawić sprzęt w jaśniejszym świetle dziennym, skomponować odpowiedni kadr, który nam się podoba, i poczekać na dogodny moment, aby uwiecznić wybraną kompozycję. Umożliwia nam to również dokładniejsze przewidywanie rozkładu świateł i cieni, a zwłaszcza wyszukanie wszystkich potencjalnie problematycznych obszarów prześwietlonych świateł położonych w pobliżu pozycji słońca na śniegu, tuż przy linii horyzontu. Podobnie jak w przypadku porannej sesji, i tu mamy kilka krytycznych obszarów, na których należy się skoncentrować, a zwłaszcza na kolorach. Jeśli Twoim celem jest połączenie zimowego krajobrazu z cieplejszym światłem, musisz pamiętać o wiernym odwzorowaniu kolorów i zrównoważeniu ich za pomocą balansu bieli, który odda nastrój, jaki masz zamiar uchwycić na zdjęciu. To również idealna pora dnia, aby skorzystać z kołowego filtra polaryzacyjnego. Chociaż jest on przydatny właściwie o każdej porze dnia, to koło południa możesz mieć do czynienia z tak dużą ilością spolaryzowanego światła, że nieumiejętne użycie filtra może spowodować nadmierne nasycenie koloru nieba, przez co na zdjęciu będzie ono wyglądało na niemal czarne. Niemniej późnym popołudniem, w połączeniu z bardziej atrakcyjnym światłem kierunkowym, filtr doda kontrastu i zrównoważy kolorystykę białej pokrywy śnieżnej lub zmrożonej roślinności.

PROBLEMY Z OSTROŚCIĄ

Pozbawiony faktury śnieg i fotografowanie pod światło utrudniają pracę systemowi automatycznego ustawiania ostrości. Aby ułatwić autofokusowi to zadanie, ogniskuj obiektyw na mocno kontrastowych elementach, takich jak na przykład krawędzie gałęzi. Pomocne w tym procesie mogą być również metody ustawiania ostrości na dwukrotny dystans lub odległość hiperfokalną.

Gdy niebo jest nudne...

Problemy z uchwyceniem szczegółów nieba, można i zdecydowanie warto, przezwyciężyć

Gdy w pogodzie rządzi utrzymujący się wyż atmosferyczny często możemy liczyć na kilka dni bezchmurnego nieba i silnego mrozu. Taki czas świetnie nadaje się do fotografowania szronu, ale jednolite błękitne niebo może tworzyć wówczas niezrównoważoną pustą przestrzeń. W takich sytuacjach lepiej jest wybierać kompozycje zawierające więcej obszaru pierwszego planu niż nieba – w proporcjach dwa do trzech, a nawet siedem do ośmiu. Alternatywnie można obniżyć pozycję aparatu i skierować obiektyw nieco w górę, upewniając się, że horyzont zostanie przecięty przez obiekty takie jak góry lub drzewa. Niepotrzebną peryferyjną przestrzeń można również wykluczyć, używając dłuższej ogniskowej (jak na zdjęciu obok).



eprasa.pl f59a61a1ff

Równoważenie ciepłych kolorów

Uchwyć kolory o niższej temperaturze barwowej, zachowując przy tym zimową atmosferę

Ognisty zimowy wschód lub zachód słońca to zjawisko, które warto uwiecznić, ale koniecznie należy postarać się przy tym uchwycić równowagę między bogatymi ciepłymi odcieniami i zimowymi chłodnymi barwami. Jeśli nadasz priorytet ciepłym tonom, może to spowodować powstanie nienaturalnej dominanty kolorystycznej, z kolei jeśli obniżysz temperaturę barwową, to możesz całkowicie utracić spektakularne kolory nieba. Wypróbuj tryb balansu bieli z priorytetem otoczenia (lub priorytetem odcienia skóry, w zależności od marki aparatu), aby zarejestrować śnieg i lód niemal „poprawnie", ale z delikatnym dodatkowym ciepłym zabarwieniem. Jest to gotowe ustawienie wstępne balansu bieli, ale często pozwala uzyskać przyjemne dla oka rezultaty, które mogą posłużyć jako dobry punkt wyjścia do późniejszej edycji.



Powyżej
Zachowaj chłód zimy
Zimowe zachody i wschody słońca powinny zachowywać równowagę między błękitem a żółcią. Scena musi wyglądać na chłodną i ukazywać spodziewaną srogość scenerii. Staraj się unikać nadawania śniegowi nienaturalnie nasyconego koloru magenty.

eprasa.pl f59a61a1ff

TOTALNY WHITE-OUT!

Laureatka World Press Photo, na co dzień zajmuje się fotografią dokumentalną, podejmując ważne i trudne tematy. Jak odpoczywa **Karolina Jonderko**? Wędrując przez zamarznięte jeziora Laponii…

Tekst: Julia Kaczorowska

Wszystkie zdjęcia © Karolina Jonderko



eprasa.pl f59a61a1ff

Wyprawy do Laponii są dla Ciebie odskocznią od fotografii, którą zajmujesz się zawodowo?
Tak. Ten kierunek był dla mnie niezwykłym odkryciem. Jestem raczej ciepłolubna i nigdy wcześniej nie bywałam w tak surowych warunkach. W 2019 roku pierwszy raz pojechaliśmy z moim chłopakiem do Laponii i to było moje pierwsze zetknięcie z biegówkami, przebywaniem w -30 stopniach, ciągnięciem pulek.

Pulek?
Pulki to takie sanie, na których leży cały nasz ekwipunek oraz prowiant i które ciągniemy za sobą. Mają po kilkadziesiąt kilogramów. Na takiej wyprawie nie ma zasięgu sieci czy Internetu. Przechodzimy dziennie około 10 kilometrów, przez tydzień, dwa tygodnie. Dla mnie bardzo odkrywcze było to, że takie wędrowanie w bieli aż tak czyści głowę! Po pierwszym takim wyjeździe powiedziałam mojemu chłopakowi Rafałowi, że muszę tam jeździć co roku na reset. Biała „pustynia" niesamowicie formatuje system. Patrząc na taką „białą kartkę", w pewnym momencie moja głowa zaczyna tworzyć obrazy. Nie ma tych wszystkich odciągaczy uwagi, nie możesz sprawdzić telefonu. Polecam każdemu.

Gdzie nocujecie?
Były prezydent Finlandii Urho Kekkonen kochał trekking i dlatego co parenaście kilometrów wybudowane są chaty, w których można spać za darmo. Nie ma w nich elektryczności. To jest cudowny odpoczynek od cywilizacji.

Czy jadąc na taki wyjazd, myślisz o resecie także od fotografowania?
Nie, ja w ogóle najbardziej zasadzam się z aparatem na zorze polarne. Jednak jestem fotografem, także czerpię przyjemność z fotografowania lapońskich przestrzeni.

Nie mijacie żadnych miasteczek, nie fotografujesz ludzi?
Nie, chodzimy po zamarzniętych jeziorach i często przez parę dni nie spotykamy żywej duszy.

Przebywanie tylko we dwójkę w takich okolicznościach jest wyzwaniem?
Fajnym wyzwaniem. Każdy idzie w swoim tempie, szczególnie, że mój chłopak jest o wiele szybszy niż ja. Dbamy jednak o to, żeby mieć się w zasięgu wzroku, bo trzeba uważać na załamanie pogody. Jeżeli przyjdzie tak zwany white out, to znajdujesz się w totalnej bieli. Nie wiesz, gdzie jest dół, gdzie jest góra. W zorientowaniu się w przestrzeni pomagają tylko tyczki, które są rozmieszczone co kilkanaście metrów.
Musimy mieć ze sobą łopatę i namiot na wypadek, gdyby przyszedł nagle ostry wiatr, a my nie bylibyśmy w stanie dojść na nocleg. W chatkach

Karolina Jonderko



Karolina to dziołcha ze Śląska. Od najmłodszych lat mama nazywała ją Powsinogą. Do dzisiaj nie potrafi dłużej usiedzieć na miejscu. Zawsze gdzieś ją gna, gdzieś ją ciągnie: do natury, innych kultur, potraw, których jeszcze nie jadła. Jest absolwentką łódzkiej filmówki.
Na co dzień zajmuje się fotografią dokumentalną. Laureatka World Press Photo 2021. Członkini Agencji Napo Images oraz ambasadorka marki Fujifilm.
Swoje działania fotograficzne koncentruje na długoterminowych projektach. Większość z nich dotyka zjawiska straty i wiążących się z nią następstw – te zagadnienia odnajdziemy w cyklach „Autoportret z matką", „Zaginieni", „Reborn" i „Mała Polska". Wychodząc od własnych doświadczeń, autorka rozszerza perspektywę o innych ludzi zmagających się z problemem straty – najbliższych, miejsca, tożsamości. W swojej pracy przykłada niezwykłą wagę do zbudowania osobistej więzi z bohaterami.
www.karolinajonderko.com



eprasa.pl f59a61a1ff

też mamy elementy survivalu: musisz pójść do drewutni, rozpalić w kozie, stopić wodę ze śniegu. Na szczęście są tam kuchenki gazowe, więc możemy sobie coś ugotować.

Przez ten cały czas jesteście odcięci od informacji, mediów. Słyszałam, że podczas jednej z takich wypraw akurat zaczęła się pandemia.
Tak! Gdy wyjeżdżaliśmy z kraju w 2020 roku, pandemia była jeszcze gdzieś tam w Chinach. Po zakończeniu wyprawy, gdy dotarliśmy do najbliższej miejscowości, mój telefon oszalał! Przychodziło mnóstwo wiadomości: kupujcie puszki, papier toaletowy, a najlepiej to nie wracajcie albo odpalajcie Pandę (mój samochód) i wracajcie jak najszybciej – macie 48h, zanim zamkną granice, bo potem już nie będzie jak.

Na takiej wyprawie każdy dzień jest podobny. Czy któryś się jakoś wyróżniał, szczególnie zapadł Ci w pamięć?
Szóstego dnia mieliśmy taką przygodę, że nagle zaczepia nas grupa mężczyzn na skuterach. Byli pod wrażeniem, że poruszamy się siłą własnych mięśni. Zaprosili nas do domku, który obok wynajmowali. Okazało się, że to taki sam domek jak wszystkie inne chatki, ale miał saunę. Cudowna sprawa. Dostaliśmy piwko, mogliśmy się wykąpać po sześciu dniach. Przyjechała też dziewczyna z zaprzęgiem psów husky i mogliśmy wytarmosić te piękne stworzenia. To był jednak wyjątek, bo czasem nie spotykamy nikogo przez wiele dni. W tym roku byliśmy w chatkach sami, a na szlaku widzieliśmy trzy osoby. Co w sumie mi odpowiadało, bo jestem introwertykiem i ładuję baterie w samotności.







„Baterie dobrze jest trzymać w ciepłym miejscu, dlatego wszystkie noszę przy sobie, blisko ciała”

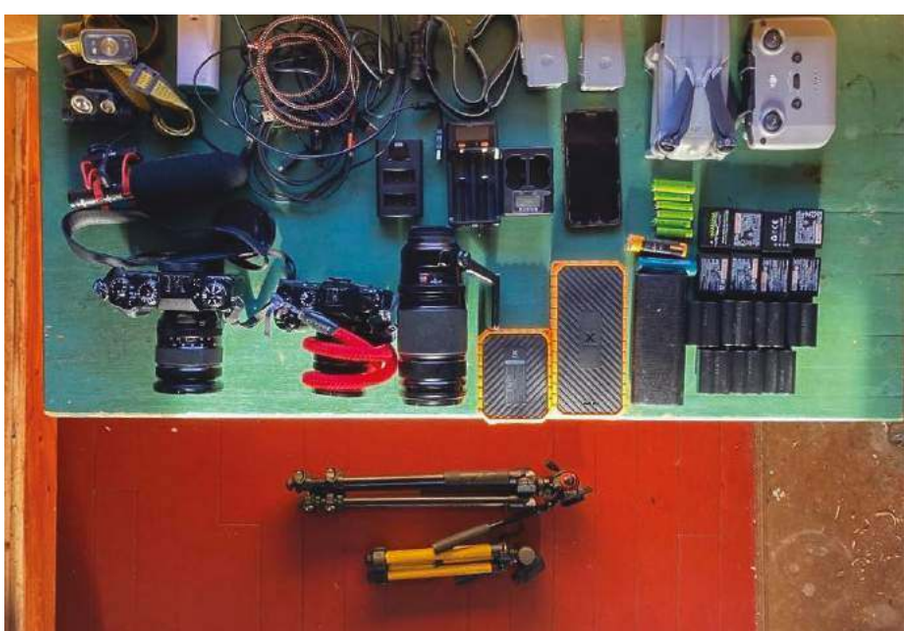


A jak się szykujesz fotograficznie na taki wyjazd?
Przede wszystkim zabieram dużo baterii. W tym roku mieliśmy też kilka porządnych powerbanków oraz matę solarną, którą kładliśmy sobie na pulki, i gdy zdarzył się słoneczny dzień, to w ten sposób ładowaliśmy sprzęt. Baterie dobrze jest trzymać w ciepłym miejscu, dlatego wszystkie noszę przy sobie, blisko ciała. To taka podstawa. Temperatury rzędu -30 stopni to już jest hardkor dla aparatu. Jak fotografuję zorzę polarną, to po prostu w pewnym momencie muszę skończyć, bo Dziadek Mróz już mi maluje obiektyw i nie da się dalej robić zdjęć. Ewentualnie mogłabym wymienić obiektyw i czekać, aż tamten odmarznie. Na takiej wyprawie warto mieć też filtry: polaryzacyjny i szary. Szary konieczny jest do filmowania, bo jest tak biało, że bez tego nie ma szans nic nakręcić. Ja głównie używałam polaryzacyjnego.

Jak szybko wyczerpują się baterie na takim mrozie?
W tym roku miałam ze sobą bezlusterkowca Fujifilm X-S10 i o dziwo trzymał mi na mrozie przez kilka godzin, podczas ciągłego fotografowania, i nadal zachowywał trochę energii. Bardzo pozytywnie się zaskoczyłam. Na wyprawę zabrałam sześć baterii. Warunki były ekstremalne, a aparat bez zarzutu. Wygodne jest to, że w chatkach jest przedsionek i tam trzymamy sprzęt – czyli ani nie

eprasa.pl f59a61a1ff





Polarny ekwipunek **Karoliny Jonderko**

W Fujifilm X-S10 producent daje wszystko co najlepsze. Mamy więc 26-megapikselową matrycę APS-C w technologii X-Trans CMOS 4, wspieraną najnowszym procesorem X-Processor 4, tryb seryjny 8 kl./s (30 kl./s w trybie migawki elektronicznej) i AF czuły do – 7EV. A do tego stabilizację IBIS, zaawansowany tryb filmowy 4K oraz wielki, wygodny uchwyt, dzięki któremu aparat jest naprawdę wygodny nawet z długimi obiektywami. Co ważne jest to też korpus bardzo wytrzymały. Wykonany z magnezu szkielet został dodatkowo uszczelniony, dzięki czemu nie zawiedzie nawet daleko za kołem podbiegunowym!



Klasyczna obsługa
Systematyka obsługi Fujifilm X-S10 jest bardzo uniwersalna, dzięki czemu nawet przesiadając się z innego systemu, szybko poczujemy się jak w domu...

zostawiamy go na noc na mrozie, gdzie pokryłby się szronem, ani nie trzymamy w głównej izbie, gdzie grzejemy na maksa. Jak rozpalimy w kozie, to różnica między chatą a dworem bywa i 50 stopni, a elektronika nie lubi dużych wahań temperatur.

Czy robicie backup zdjęć na miejscu?
Nie, dlatego musimy mieć dużo kart. Mam specjalny organizer, a taką kartę, której nie chcę nadpisać, oznaczam jako „lock". Laptop nie wchodzi w grę, bo wymagałby kolejnego, jeszcze większego powerbanka do zasilania.

Jakimi obiektywami fotografujesz na takiej wyprawie?
Obiektywami Fujinon XF 18–55 mm f/2,8–4 R LM OIS oraz Fujinon XF50-140 F2,8 R LM OIS WR. Ten długi zoom jest o tyle fajny, że jest bardzo jasny, ale nadal ma małe gabaryty. W przyszłym roku myślę już o pojechaniu do Laponii z konkretnym tematem i jeżeli to dojdzie do skutku, to pewnie zabiorę ze sobą większy sprzęt, zapewne Fujifilm GFX, bo zakochałam się w tym aparacie.

A jak Ci się pracuje na bezlusterkowcu Fujifilm X-S10?
Bardzo polubiłam X-S10, bo jest prosty w obsłudze. Ja nie jestem gadżeciarą, a tu wszystko mam pod ręką. Niektóre modele są dla mnie zbyt skomplikowane, ten jest bardzo intuicyjny. Nie dość, że pozbyli się dodatkowych pokręteł, to teraz mam pod palcami ISO, przysłonę, migawkę – nie muszę wchodzić w menu.

To chyba szczególnie ważne, gdy fotografujesz na mrozie w rękawiczkach.
Dokładnie! Muszę mieć wszystko łatwo dostępne, bez konieczności zdejmowania rękawic i klikania na ekranik.
I w X-S10 to mam i między innymi dzięki temu stał się moim ulubionym bezlusterkowcem. Jest maleńki i prosty, a ja kocham prostotę.

Dziękuję za rozmowę.

eprasa.pl f59a61a1ff

KSIĄŻKI W ULUBIONYM KIOSKU

Z RABATEM DO 30%



Zobacz pełną ofertę

ponad 500 tytułów!

Zamów wygodnie na UlubionyKiosk.pl

eprasa.pl f59a61a1ff

Jak fotografować

Dzikie zwierzęta zimą

Andy Parkinson zdradza kulisy swojej pracy i udziela praktycznych porad popartych wieloletnim doświadczeniem w fotografowaniu dzikich zwierząt w trudnych warunkach

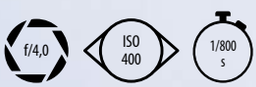
Zima może być rewelacyjnym czasem na fotografowanie dzikich zwierząt, niezależnie od miejsca Twojego zamieszkania. Ponieważ zarówno ptaki, jak i ssaki mają na sobie najlepsze „zimowe płaszcze", aby móc sprostać mroźnej pogodzie, właśnie w tych miesiącach prezentują się najkorzystniej. Jednocześnie zmianie ulega również krajobraz, przekształcony często w prawdziwą zimową krainę czarów – zachwycające białe płótno, na którym widać jak na dłoni oszałamiającą różnorodność gatunków, z którymi mamy zaszczyt dzielić miejsce życia.

Na następnych stronach omówię szereg korzyści, oraz oczywiście kilka typowych problemów jakie o tej porze roku mogą stworzyć pogoda i światło. Przyjrzymy się też nowym możliwościom fotografowania na śniegu, a także zaletom wynikającym z wykorzystania odbijającego się od niego światła. Zdradzę Ci również, jak ważne jest poznanie lokalnych gatunków, bez względu na to, jak bardzo są one powszednie.

Następnie zajmiemy się praktyczną stroną robienia zdjęć zimowych: od fotografowania zwierząt jako elementu krajobrazu, po niezwykle szczegółowe zbliżenia, a także od gwałtownych lub wzruszających zachowań po odkrywanie abstrakcyjnego piękna, które może stworzyć morze bieli. Dowiesz się też gdzie szukać najtrudniejszych warunków oraz jak powstawały moje nagrodzone zdjęcia.

Przewróć zatem stronę i odkryj cudowność zimowego krajobrazu, magię fotografowania dzikiej przyrody i cały tkwiący w niej potencjał!

Wiewiórka pospolita
Ruda wiewiórka zabawnie wyłania się zza pokrytej śniegiem kłody.
© Andy Parkinson



eprasa.pl f59a61a1ff

Andy Parkinson



Andy jest wielokrotnie nagradzanym fotografem przyrody, stałym współpracownikiem *National Geographic*. Zajmuje się niemal wyłącznie fotografowaniem dzikich zwierząt, jest też aktywnym orędownikiem ich ochrony, walczy o ich prawa i jest zwolennikiem uwieczniania ich w sposób etyczny.

Więcej informacji:
www.andrewparkinson.com
@andyparkinsonphoto

Jak zacząć

Dopasowanie ubioru i przygotowanie sprzętu to pierwszy ważny krok na drodze do wykonania udanych zdjęć zimą

Praca w warunkach zimowych wiąże się z różnymi niecodziennymi problemami, dlatego bardzo ważne jest odpowiednie przygotowanie się do sesji w plenerze. Nie tylko musisz pomyśleć o zabezpieczeniu samego siebie przed niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi, ale także o ochronie swojego często bardzo drogiego sprzętu. Pamiętaj, że jedną z najbardziej wrażliwych na zalanie wodą części aparatu jest gniazdo gorącej stopki, dlatego należy je chronić przed zawilgoceniem. Przydatnym dodatkiem może być też porządny pokrowiec na obiektyw, ale postaraj się, aby nie był on wykonany z szeleszczącego materiału i nie był luźny – w przeciwnym razie mógłby trzepotać przy silnym wietrze. Co ważne, musi być on przy tym tak cienki, aby nadal umożliwiał intuicyjną obsługę elementów sterujących pracą obiektywu.

Oprócz zakupu najlepszej wodoodpornej odzieży, na jaką możesz sobie pozwolić, moją najważniejszą wskazówką jest noszenie wkładów ogrzewających do rękawiczek i używania rękawiczek bez palców. Są niezwykle tanie, więc wiele różnych modeli można kupić za około 50 zł. W ten sposób dłonie pozostają ciepłe, a Ty możesz nadal swobodnie obsługiwać aparat/obiektyw z tą samą szybkością i płynnością.

Wybór odzieży

Preferuję marki premium, takie jak Fjällräven, ponieważ firma ta ma arktyczny rodowód i produkuje wyjątkowo trwałą odzież outdoorową, a do tego podchodzi do biznesu w sposób etyczny. Zwykle ubieram się na cebulkę, nakładając kolejne warstwy odzieży, gdy temperatura spada. Zimą w szkockich górach często noszę od dwóch do czterech par wytrzymałych, ale wodoodpornych spodni, a także kilka warstw na górnej części ciała.



Niezbędnik Andy'ego

CIEPŁA ODZIEŻ
Będziesz potrzebować porządnej czapki, rękawiczek i szalika lub ciepłej apaszki na szyję, aby zakryć wszystkie odsłonięte zazwyczaj fragmenty ciała.

MASKOWANIE
Pokrowiec na obiektyw może chronić sprzęt przed śniegiem i lodem, zapewniając jednocześnie odpowiedni poziom kamuflażu.

OGRZEWACZE DO RĄK
Dzięki nim Twoje dłonie będą mogły dłużej operować sprzętem w ekstremalnie niskich temperaturach.



COŚ CIEPŁEGO W TERMOSIE
Butelka gorącej herbaty lub kawy pozwoli Ci się rozgrzać od środka, a także podniesie morale.



ODŻYWCZE PRZEKĄSKI
Będziesz potrzebować zastrzyku energii, aby uzupełnić zapasy, które szybko topnieją wskutek zimna – wybierz zatem orzechy, batony zbożowe itp.

ODZIEŻ WODOODPORNA
Jeśli uważasz, że fotografowanie dzikich zwierząt stanie się Twoim codziennym hobby, kup najlepszą wodoodporną odzież, na jaką możesz sobie pozwolić – w tym buty.

© Gettyimages

© Claire Parkinson

eprasa.pl l59a61a1ff



© Andy Parkinson

Co Andy ma w torbie?

Aparaty
1. Nikon D6
2. Nikon D4S

Obiektywy
3. AF-S NIKKOR 200–400 mm f/4G ED VR II
4. AF-S NIKKOR 600 mm f/4E FL ED VR
5. Telekonwerter AF-S TC-14E III



Poniżej
Odpowiedni strój
Kiedy Andy nosi wodoodporną kurtkę i spodnie, może fotografować, kładąc się na śniegu, nie martwiąc się, że zmarznie i przemoknie.

Powyżej
Zając szarak
Leżący nieruchomo, pokryty śniegiem i lodem zając szarak.



© Claire Parkinson

eprasa.pl f59a61a1ff



Tematy blisko domu

Poszukaj zwierząt tuż za progiem swojego domu, bo nawet pospolite gatunki mogą być atrakcyjnymi tematami zdjęć

Powyżej
Baw się wielkością obiektu
Na tym zdjęciu widać, jak mały może być w kadrze trznadel zwyczajny i nadal pozostawać głównym obiektem zainteresowania.

Kiedy prognozowane są opady śniegu w mojej okolicy, czyli w Derbyshire w Wielkiej Brytanii, wolę skupić się na „pewniakach" – łatwo dostępnych obiektach, jak np. łabędzie nieme, wiewiórki szare lub mniejsze ptaki ogrodowe albo polne, takie jak widoczny na zdjęciu powyżej trznadel zwyczajny. Przejściowy i efemeryczny charakter ostatnich zim sprawia, że w ten sposób mogę najlepiej wykorzystać nawet krótkie okazje, zamiast spekulować i mieć nadzieję na sfotografowanie rzadszych i wymagających większego zaangażowania tematów, takich jak lisy.

W ostatnich latach mieliśmy tylko jeden lub dwa dni przyzwoitych opadów śniegu każdej zimy, więc tę strategię polecam zwłaszcza, jeśli w jego miejscu zamieszkania opady śniegu występują tylko sporadycznie.

Pamiętaj, że nie ma znaczenia, jak pospolity czy znany może być temat, czy jest to krzyżówka, łyska, łabędź, czy wiewiórka szara. Wszystkie gatunki mogą wyglądać fantastycznie w padającym śniegu, dzięki czemu zwiększysz swoje szanse na tworzenie udanych zdjęć o dużej sile oddziaływania. Najważniejsze jest wcześniejsze zapoznanie się z gatunkami żyjącymi w Twojej okolicy, a następnie, gdy prognoza pogody będzie odpowiednia, zrobienie wszystkiego, by na czas pojawić się na miejscu.

eprasa.pl f59a61a1ff



7x © Andy Parkinson

Jak fotografować zimą ptaki w ogrodzie



PRZYGOTUJ ŻERDŹ
Fotografując, zawsze bierz pod uwagę swoją perspektywę. Aby zrobić to zdjęcie, usiadłem pod schodkami ogrodowymi, co sprawiało, że uchwycenie rudzików znajdujących się na wysokości moich oczu było wygodniejsze, niż gdybym leżał na pokrytej śniegiem ziemi.



PRZEANALIZUJ CHARAKTER ŚWIATŁA
Przyjrzyj się temu, jak zmienia się oświetlenie w ciągu dnia i gdzie w Twoim ogrodzie oraz o której godzinie jest ono najpiękniejsze. To zdjęcie zrobiłem pod światło, aby uchwycić podświetloną i trzepoczącą skrzydłami pliszkę, którą spodziewałem się uchwycić w locie.



UCHWYĆ W KADRZE PADAJĄCY ŚNIEG
Niezależnie od tego, czy pada, czy wieje wiatr, obecność unoszących się w powietrzu płatków śniegu natychmiast doda Twoim zdjęciom element zainteresowania. Staraj się fotografować na ciemniejszym tle, aby śnieg był dobrze widoczny.



JAK UCHWYCIĆ AKCJĘ
Konkurencja w pozyskiwaniu żywności może prowadzić do konfliktów. Nigdy nie należy do tego zachęcać, ale jeśli już dojdzie do walki, zapamiętaj, kiedy, gdzie i dlaczego tak się dzieje, a później wykorzystaj tę wiedzę.

Zachowuj się etycznie

Nie zaczynaj dokarmiać ptaków, jeśli nie zamierzasz robić tego całą zimę

To naprawdę najważniejsza rzecz, jeśli chodzi o fotografowanie ptaków ogrodowych. Pamiętaj przez cały czas, jak ciężkie są zimowe warunki dla małych ptaków i jak trudno im znaleźć o tej porze roku pożywienie. W związku z tym lepiej jest nie zaczynać ich dokarmiania, jeśli nie będziesz w stanie robić tego aż do wiosny. Jeśli Twoje okoliczności życiowe nagle się zmienią, pamiętaj o ograniczeniu ich dokarmiania przez kilka dni, dając w ten sposób ptakom czas na znalezienie innego karmnika. Możesz również poprosić o uzupełnienie karmników sąsiada.

WSKAZÓWKI ZAWODOWCA

STOSOWANIE EXTENDERÓW

Telekonwertery to skuteczny i niedrogi sposób na wydłużenie ogniskowej. Używam modelu 1,4x (zmienia obiektyw Nikona 200–400 mm f/4 w zoom 280–560 mm f/5,6), ale dostępne są również telekonwertery 2x. Musisz jednak mieć na uwadze, że obiektyw będzie o jeden stopień przysłony ciemniejszy po połączeniu go z telekonwerterem 1,4x i o dwa stopnie, gdy podłączysz do niego model 2x, a do tego zmniejszy się nieco także szybkość działania autofokusa.





eprasa.pl f59a61a1ff

Portrety intymne

Oto jak wykorzystać kompozycję, przysłonę i znajomość zachowań zwierząt, aby uchwycić ujęcia pełne siły wyrazu

Portretowanie zwierząt to sposób na ukazanie charakteru, osobowości, a nawet duszy zwierzęcia, którego życie postanowiliśmy udokumentować. Portrety są nieocenionym narzędziem tworzenia poczucia więzi między naszymi gatunkami. Im więcej narzędzi możesz wykorzystać w swoim arsenale środków wyrazu, tym bardziej atrakcyjne będą gotowe obrazy!

Główne zdjęcie na tej rozkładówce dotyczy zarówno warunków pogodowych panujących tego dnia, jak i mojego związku z tym konkretnym zwierzęciem. Znam tego zająca już od trzech lat, więc gdy zapowiadały się idealne warunki – silny wiatr, mróz i spore opady śniegu – postanowiłem wysoko na górskim płaskowyżu poszukać jego niezwykle miłego towarzystwa. Srogie warunki panujące tego dnia stanowiły górną granicę tego, co fizycznie mog znieść króliki. W ten sposób udało mi się jednak stworzyć jeden z moich najbardziej fascynujących obrazów, bogaty w szczegóły i pełen charakteru. Zając, najwyraźniej niezaniepokojony, pielęgnował cicho swoje futro; jego pokryte lodem ciało kuliło się przed dzikością natury i wiatrem niosącym zamieć, podczas gdy lód, który utworzył się na jego plecach, pękał w sposób tektoniczny.

WSKAZÓWKI ZAWODOWCA

WYBÓR ODPOWIEDNIEJ PRZYSŁONY

Często słyszę od innych fotografów, że będą używać tylko przysłony f/2,8 lub f/4, woląc obsesyjnie skupiać się na uzyskaniu efektu *bokeh* lub rozmytego tła, zamiast na fotografowaniu w odpowiednich warunkach. Fotografuj, używając każdej przysłony od f/2,8 do f/22. Miej umysł otwarty na kreatywne możliwości i zdecyduj na miejscu, która część kadru ma być ostra, a która nie. Nie występowały żadne negatywne konsekwencje wynikające ze zwiększenia głębi ostrości, więc zdjęcie zrobiłem przy otworze względnym f/8 – gdyby nie udało mi się zogniskować obiektywu idealnie na oczach, głębia ostrości byłaby i tak na tyle duża, aby oczy były doskonale ostre.



Najlepsze sposoby na bardziej intymne portrety zwierząt



FOTOGRAFUJ Z WYSOKOŚCI OCZU ZWIERZĄT

To najlepszy sposób na stworzenie wrażenia intymności. Prawdopodobnie pozwoli to również „odsunąć" tło, skupiając w ten sposób całą uwagę oglądających na jedynym elemencie obrazu, który jest ostry, czyli na samym temacie.



TWÓRCZO KORZYSTAJ Z PRZYSŁONY

Nie zakładaj, że jedyną techniką wykonywania portretów jest użycie jak największego otworu przysłony, takiego jak f/2,8 lub f/4. Ten portret wykonałem z przysłoną f/10, aby spróbować ostro odwzorować jak największą część pyska i łap zająca.



DAJ BOHATEROWI PRZESTRZEŃ NA ODDECH

Portrety nie zawsze muszą wypełniać cały kadr. Czasami włączenie w obręb sceny siedliska lub określonych warunków dodaje do portretu kontekst i pozwala zwiększyć zainteresowanie obrazem. Pamiętaj, że najważniejsza jest osobowość/charakter tematu.

eprasa.pl f59a61a1ff

Zając jak śnieżna kula
Pokryty lodem zając bielak przybiera kulisty kształt i pielęgnuje swoje futro.

f/5,6 | ISO 800 | 1/1250 s

Korzystanie z teleobiektywu w terenie

Teleobiektywy dają nam możliwość uchwycenia gatunków, do których trudno się zbliżyć. Optyka taka bywa ciężka i nieporęczna, więc możesz chcieć zamocować ją na statywie, ale w warunkach zimowych wolę używać samej stopki do mocowania na trójnogu. Opierając ją na śniegu i, poprzez umieszczenie aparatu na wysokości oczu zwierzęcia, uzyskuję niską perspektywę widzenia, a dodatkowo ułatwiam sobie poruszanie się w terenie.



POZNAJ SWÓJ TEMAT

Spędziłem wiele tygodni, ucząc się wzorców zachowań miejscowych zajęcy, więc zamiast czołgać się w kierunku tego szaraka, po prostu zająłem dogodną pozycję i postanowiłem zaczekać, aż się do mnie zbliży. Wiedziałem, że prędzej czy później zając przejdzie obok mnie.



NAŚWIETLANIE NA HISTOGRAM

Podczas fotografowania na śniegu wykres histogramu powinien być przesunięty w prawą stronę, ale nie może dotykać jego krawędzi. W ten sposób śnieg będzie prawidłowo naświetlony i ukazany na zdjęciu jako czysto biały.



BĄDŹ ELASTYCZNY

To, że temat jest statyczny, nie oznacza, że takim pozostanie. Często ustawiam minimalny czas otwarcia migawki na 1/500 s, nawet w przypadku fotografowania nieruchomego obiektu, ponieważ biorę pod uwagę, że może zdarzyć się coś nieoczekiwanego.

eprasa.pl f59a61a1ff



W zimowym krajobrazie

Uwzględnienie otoczenia tematu może zwiększyć zainteresowanie obrazem i wprowadzić kontekst. Skróć ogniskową i pokaż zwierzę na tle pejzażu

Trudno stworzyć obrazy bardziej narracyjne niż te, które pokazują określone gatunki w kontekście ich naturalnego zimowego środowiska życia. Dla mnie takie obrazy to Święty Graal i te, na jakich zarejestrowaniu najbardziej mi zależy, pewnie dlatego, że najtrudniej jest je zrobić.

To zdjęcie jelenia udało mi się uchwycić dzięki faktycznie doskonałym warunkom. Gdy dotarłem do tej leśnej polany, przetoczył się okrutny szkwał i w ciągu kilku minut cała scena uległa przemianie. Wszystko zostało pokryte śniegiem, łącznie z jeleniem. Miałem szczęście, że założyłem na aparat obiektyw 200–400 mm. Skracając ogniskową do 200 mm, chciałem zestawić kształt jelenia z graficznymi, fakturowymi liniami pobliskiego lasu. Bez względu na to, jakiego obiektywu używasz, nie bój się oddalić tematu, aby uwzględnić w kadrze część otaczającego go środowiska: naprawdę może to pomóc dodać do obrazu kontekst.

Powyżej
Jeleń w szkockiej zamieci śnieżnej
Zwierzę niemal znika w zaśnieżonym otoczeniu

eprasa.pl f59a61a1ff

Jak robić zdjęcia w jasnej tonacji?

Robienie zdjęć w technice wysokiego klucza jest dziś dość modne i wielu fotografów udostępnia w mediach społecznościowych wiele takich obrazów. Często jednak określanie zdjęć w ten sposób jest tak na prawdę próbą „uratowania" prześwietlonych ujęć, dlatego tak wielką sztuką jest poprawne zastosowanie tej techniki. Jeśli zrobisz to dobrze, otrzymasz ujęcie o walorach ilustracyjnych, przypominające bardziej rysunek niż fotografię. Gdy jednak zrobisz to źle, zdjęcie będzie wyglądało po prostu tak, jakbyś próbował przedstawić obraz ze źle dobraną ekspozycją jako dzieło „sztuki"!



MEWA ŚMIESZKA

EKSPOZYCJA
Ekspozycja ma znaczenie kluczowe, więc zawsze używaj histogramu, aby upewnić się, że obraz został poprawnie naświetlony. Najlepiej, jeśli wykres tonalny będzie delikatnie dotykał prawej krawędzi histogramu, ale jeśli przesuniesz go zbyt mocno w prawo, to obraz będzie wyglądał po prostu na nieprzyjemnie jasny!



ZAJĄC SZARAK W BIEGU

TŁO
W przypadku wykonywania zdjęć utrzymanych w jasnej tonacji najlepsze jest mlecznobiałe, zachmurzone niebo lub pole pokryte śniegiem. Idealnie, jeśli znajdujesz się na polu – jak w przypadku tego ujęcia zająca – na którym pokrywa śnieżna jest rozległa, a także wolna od wszelkich rozpraszających elementów, takich jak odsłonięta ziemia lub roślinność.



POSIŁEK W LOCIE KANI RUDEJ

WSKAZÓWKI DOTYCZĄCE EDYCJI
Takie obrazy wyglądają najlepiej, gdy śnieg jest śnieżnobiały, a nie mętny, niedoświetlony i szary. To samo można powiedzieć o niebie. Zawsze staraj się uzyskać prawidłową ekspozycję od razu w terenie, ale jeśli wymaga ona dostosowania, zrób to na etapie przetwarzania końcowego.

f/4 ISO 800 1/2500 s

WSKAZÓWKI ZAWODOWCA

KORZYSTANIE Z HISTOGRAMU

Jeśli chodzi o ekspozycję, to dla mnie o jej poprawności decyduje przede wszystkim histogram. W przeciwieństwie do tylnego wyświetlacza, na którym obraz może być słabo widoczny w słoneczne dni, histogram w jednej chwili poinformuje cię o wszystkim, co musisz wiedzieć. Korzystam z niego stale, aby upewnić się, że wybrana przeze mnie ekspozycja jest właściwa, a za każdym razem, gdy na zdjęciu widoczna jest biel, naświetlam tak, aby wykres tonalny znajdował się po prawej stronie histogramu.



eprasa.pl f59a61a1ff

Rozbudź swoją kreatywność

Proste pomysły na kreowanie własnego stylu

Jedyna myśl, jaką mam w głowie, kiedy robię zdjęcie, to czy obraz będzie miał dużą siłę oddziaływania. Fotografuję nie po to, aby moje zdjęcia były publikowane w magazynach, wygrywały konkursy czy coś w tym stylu. Przeciwnie, robię zdjęcia przede wszystkim dla własnej przyjemności i są one moją własną twórczą interpretacją tego, czego doświadczyłem. W związku z tym mogę uwieczniać wszystko, co mnie jakoś porusza, niezależnie od tego, czy inni uznają to za interesujące, czy nie. Pamiętaj, że w przypadku aparatów cyfrowych próbowanie jakichś nowych rzeczy nie pociąga za sobą żadnych konsekwencji finansowych, a jeśli zarejestrowany obraz okaże się nieudany, to wystarczy skorzystać z przycisku kasowania. Najważniejsze jest to, że chcesz szukać nowych pomysłów, eksperymentować i pójść dalej – tam, gdzie inni jeszcze nie dotarli.



1 Skup się na szczegółach Jeśli zwierzę na to pozwala, pracuj z wyczuciem z niewielkiego dystansu. Uwielbiam obrazy o abstrakcyjnym charakterze, w przypadku których oglądający nie jest od razu pewien, na co patrzy, i taki właśnie efekt chciałem uzyskać w przypadku tego zająca bielaka. Został on sfotografowany przy przysłonie f/14, ale głębia ostrości wydaje się bardzo mała.

WSKAZÓWKA ZAWODOWCA

CO TO JEST MNOŻNIK OGNISKOWEJ?

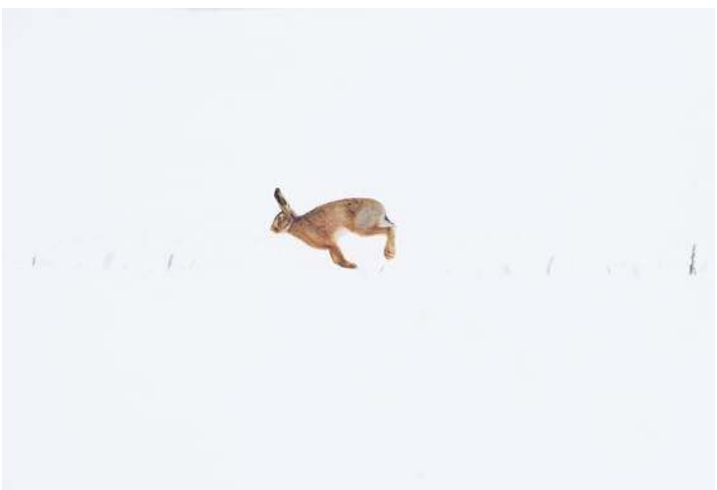
Pełnoklatkowe matryce aparatów mają rozmiary najbardziej zbliżone do klatki filmu 35 mm, podczas gdy sensory formatu APS-C są mniejsze i charakteryzują się współczynnikiem pozornego wydłużenia ogniskowej. Jego wartość to 1,5x w przypadku aparatów firm Nikon i Sony z czujnikiem APS-C oraz 1,6x w przypadku korpusów Canona, co powoduje wydłużenie efektywnej ogniskowej obiektywu 200 mm odpowiednio do 300 mm i 320 mm. Nie przykładam zbyt wielkiej wagi do szczegółów technicznych, więc to, czy masz pełnoklatkowy aparat, który ma dawać obraz lepszej jakości, czy model APS-C, który powoduje przybliżenie tematu, nie ma dla mnie znaczenia. Zresztą nie zauważysz różnicy między obrazami zarejestrowanymi jednym i drugim typem sprzętu, chyba że wydrukujesz zdjęcia w rozmiarze autobusu piętrowego. Kup taki aparat, na jaki Cię stać.



Wszystkie zdjęcia © Andy Parkinson



2 Widok z tyłu Nie przestawaj fotografować tylko dlatego, że zwierzę lub ptak odwróciły się od ciebie. Nikt, kto spojrzy na ten obraz, nie będzie miał problemu z wyobrażeniem sobie, do jakiego stworzenia należy ten ogon, ponieważ jest to jedna z najbardziej rozpoznawalnych części ciała tego kultowego gatunku. Czy obraz zawsze musi ukazywać cały temat?

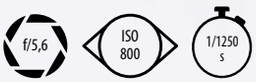


3 Abstrakcyjne płótno natury Białe płótno pokrytego śniegiem pola jest idealnym tłem do tworzenia wyjątkowo kreatywnych i pomysłowych obrazów. Ten zając szarak wygląda na zawieszonego w powietrzu, jakby został wmontowany w zdjęcie w Photoshopie, ale w rzeczywistości skakał on po prostu obok zamarzającego fotografa.

eprasa.pl f59a61a1ff



Słuchy zająca
Uwolnij się od fotograficznych norm. Po prostu nigdy nie wiesz, co może Ci się udać uchwycić.





4 **Poszukaj symetrii** Często szukam w naturze wzorów czy kształtów, a zima, ze wszystkimi jej graficznymi walorami, to idealna pora roku, by się na nich skupić. Przyroda ze swej natury tworzy pięknie symetryczne obrazy, dlatego gdy ten łabędź odpływał, przybrawszy groźną postać, wiedziałem, że muszę poczekać, aż jego głowa zostanie otoczona skrzydłami.



5 **Ukaż ich charakter** Zimą, aby zapewnić sobie bezpieczeństwo, zające bielaki polegają na swoim kamuflażu. Leżą nieruchomo w jamach w śniegu lub zagłębieniach w ziemi, ufając, że ich biała sierść zleje się z otoczeniem i ochroni je przed wzrokiem drapieżników. Takie ich zachowanie można pokazać na zdjęciach za sprawą przemyślanego i kreatywnego podejścia.

eprasa.pl f59a61a1ff

HISTORIA UKRYTA ZA KADREM



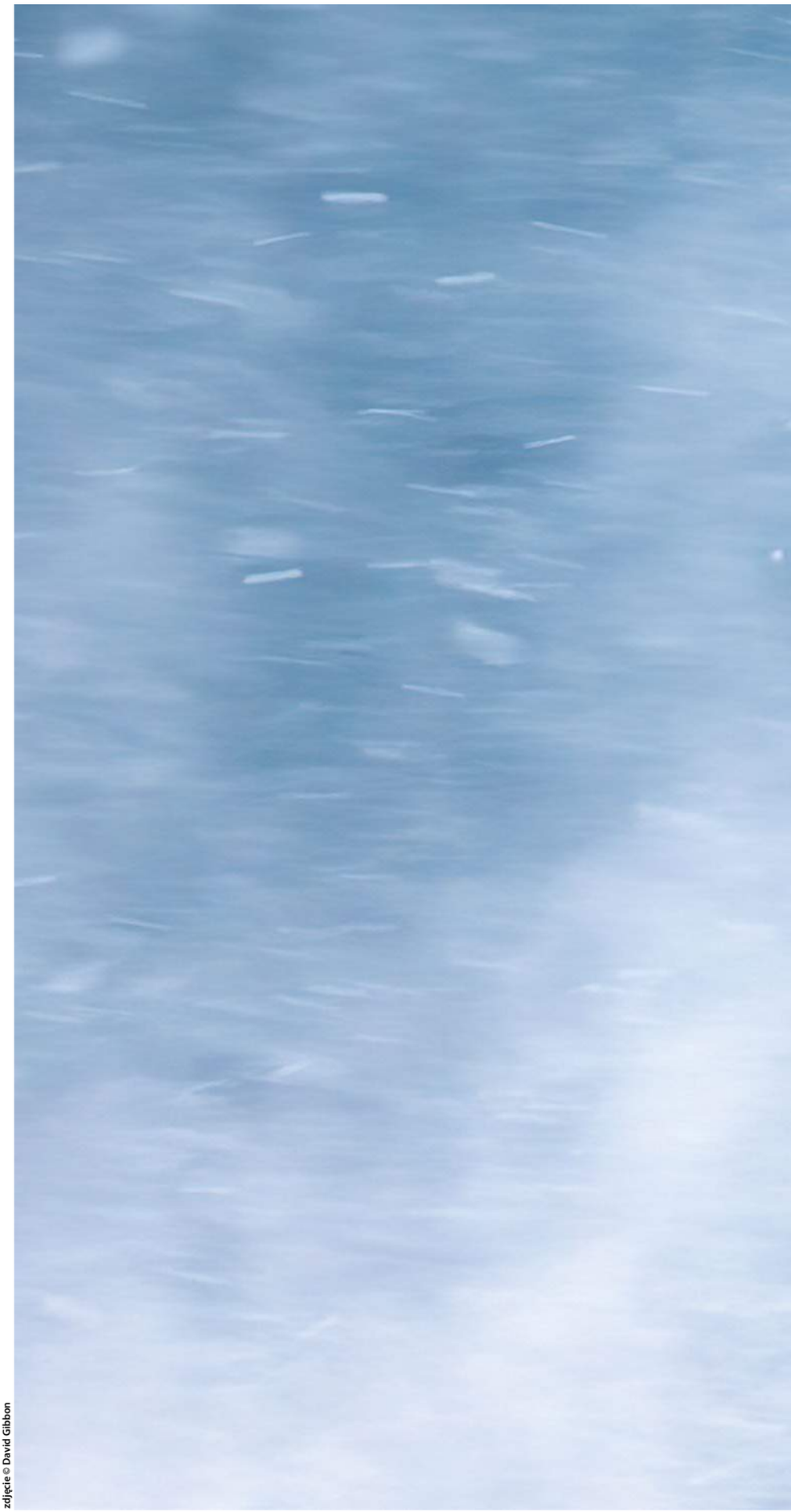
Fotograf: David Gibbon
Strona: www.davidandlouisephotography.com
Instagram: @davidgibbonphotography
Miejsce: rezerwat przyrody Hornstrandir, Islandia
Parametry: Canon EOS-1D X, obiektyw 150–600 mm, ustawienia: 1/800 s, f/6,3, ISO 1250

Historia zdjęcia: Ujęcie powstało w odległym rezerwacie Hornstrandir, na dalekim północnym zachodzie Islandii, podczas organizowanej corocznie przeze mnie i moją żonę wyprawy. Od 2017 roku każdej zimy pilotujemy wycieczki po Islandii i uczymy robienia zdjęć tym zwierzętom.

Wykonując to zbliżenie pyska, zależało mi przede wszystkim na tym, by ukazać to, z czym muszą się mierzyć te zmieniające się w niebieskie (brązowe, ale nazywane niebieskimi) lisy polarne. Chociaż zwierzęta te potrafią przeżyć w temperaturach sięgających nawet -70 stopni, to często, gdy pojawia się silny wiatr i gwałtowna burza śnieżna, nie są w stanie nawet otworzyć oczu.

Chociaż powszechnie wiadomo, że ich sierść pomaga im utrzymać ciepło, a opuszki stóp w kształcie rakiet śnieżnych sprawią, że nie zapadają się, chodząc po śniegu, niewiele osób wie, że silne wiatry i temperatury poniżej zera bardzo utrudniają im odnajdywanie pożywienia, przez co niektóre z nich umierają z głodu. Ten lis polarny nie mógł otworzyć oczu z powodu silnych podmuchów, co podkreśla widoczna na zdjęciu zamieć śnieżna oraz tworzące się na skutek mrozu na jego nosie i oczach kryształki lodu.

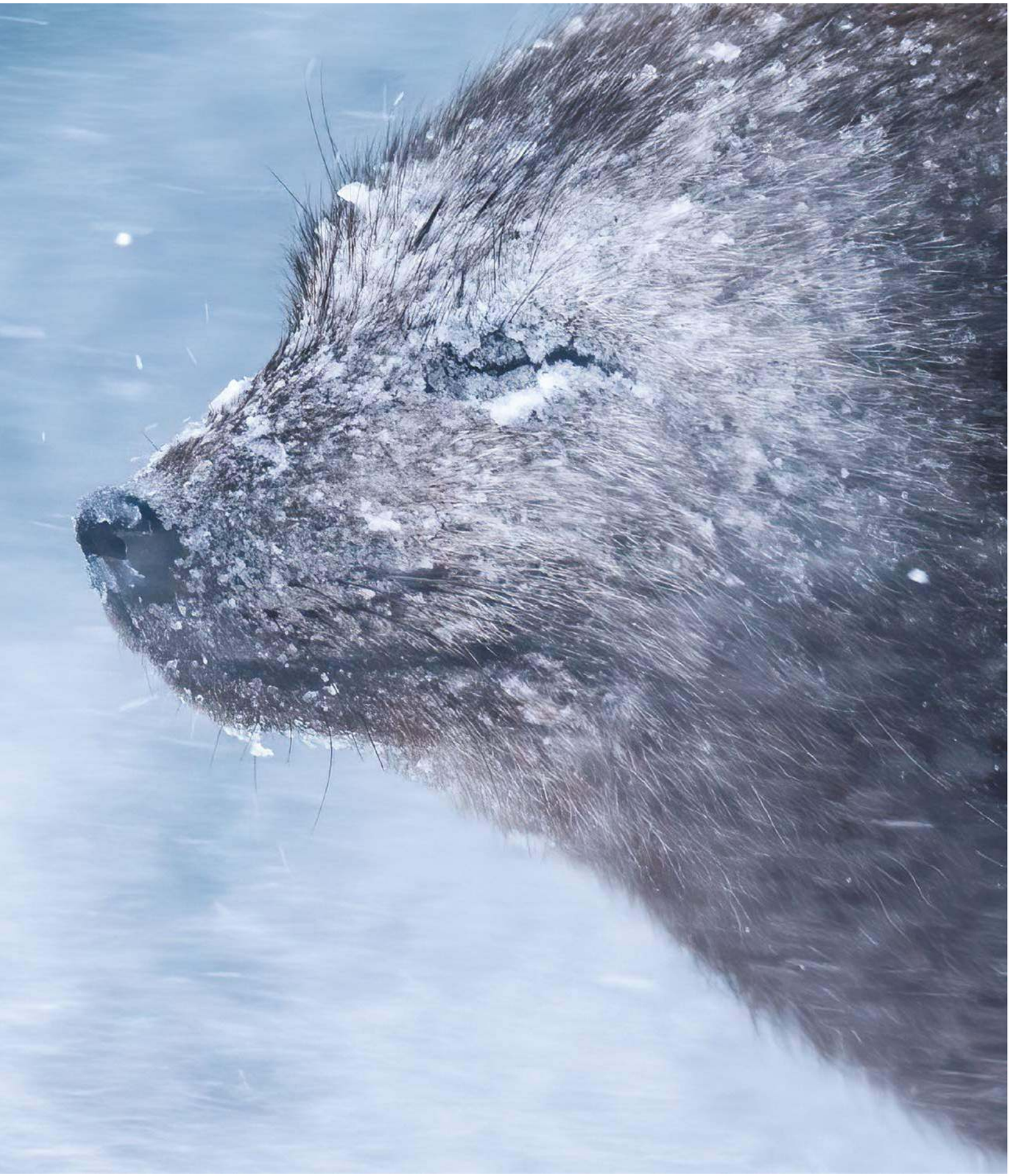
Dotarcie do Hornstrandir nie jest łatwe, ponieważ najpierw trzeba polecieć samolotem na daleką północ Islandii, następnie przeprawić się łodzią, a później zodiakiem (pontonem) przez Ocean Atlantycki – a morze często jest wzburzone – aby na końcu znaleźć się w tym odległym i odludnym miejscu. Podczas fotografowania lisów polarnych dużym problemem jest ból dłoni, ponieważ przy wietrze temperatura spada nawet do -25 stopni Celsjusza. Jednak głównym wyzwaniem w tym przypadku było precyzyjne zogniskowanie obiektywu, ponieważ autofokus aparatu ustawiał ostrość na padających płatkach śniegu, a nie na lisie. Podniosłem czułość matrycy, aby skrócić czas otwarcia migawki, zamrozić padający śnieg i ostro odwzorować pysk zwierzęcia.



Z prawej
Lis polarny
David przyciął obraz, aby jeszcze wyraźniej ukazać z jak bardzo niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi muszą zmagać się lisy. Wyostrzył zdjęcie, a także skorzystał z wtyczki Topaz DeNoise, by zmniejszyć poziom zaszumienia obrazu.

zdjęcie © David Gibbon

eprasa.pl f59a61a1ff



eprasa.pl f59a61a1ff



Powyżej
Powietrzna walka dzwońców. Cała akcja trwała ułamek sekundy. Z serii zdjęć wyszło tylko to jedno, gdzie ptaki były ostre i całe w kadrze.
Canon EOS-1D Mark III + EF 400 mm f/5.6L USM
Ustawienia: f/5,6; 1/640s; ISO 1600; 400 mm

eprasa.pl f59a61a1ff

Sztuka, nie rzemiosło!

Każda sesja to dla niego niepowtarzalna historia, ale też godziny przygotowań, by niepostrzeżenie wkraść się do świata zwierząt. Mimo młodego wieku **Mateusz Piesiak** zbiera już najwyższe laury w konkursach światowej rangi. Nam zdradza dlaczego zima to jego ulubiony czas na zdjęcia i jak przygotować się do własnych pierwszych eksperymentów.

Tekst: Maciej Zieliński
Wszystkie zdjęcia © Mateusz Piesiak



Co było pierwsze? Miłość do fotografii czy do dzikiej przyrody?
Zdecydowanie do przyrody. Odkąd pamiętam interesowałem się zwierzakami, na każde wakacje zabierałem leksykon gatunków, które mam szansę spotkać – ssaków, ptaków, a nawet roślin. Każdą wolną chwilę spędzałem z lornetką, starałem się je wypatrzyć i rozpoznać. Uczyłem się ich głosów, sylwetek w locie, to była prawdziwa pasja!

I w pewnym momencie zamieniłeś lornetkę na aparat?
Nie zamieniłem, a dołączyłem. Na początku to była zwykła cyfrowa „małpka", którą przystawiałem do okularu lornetki czy lunety. Zdjęcia służyły też przede wszystkim dokumentacji tego, co udało mi się zaobserwować, na pamiątkę, czy też, żeby pochwalić się na forach, pokazać że udało mi się na przykład spotkać czaplę nadobną. Ale coraz częściej oglądałem w sieci dużo lepsze zdjęcia. Zacząłem szukać informacji, jak takie zdjęcia mógłbym robić. Dowiedziałem się, że potrzebuję lustrzanki i długiego obiektywu. Ruszyła więc wielka rodzinna zbiórka! (śmiech) Próbowałem wyprosić coś u rodziców, coś u dziadków, w końcu kupiłem Canona EOS 40D z obiektywem 120–400 mm. No i przepadłem!

Fotografowałeś wszystko i wszędzie?
Jak leci – w parkach, lasach i nad stawami. Zaskoczyło mnie jednak to, że choć mam teleobiektyw, te ptaki ode mnie uciekają – nie jestem w stanie podejść do nich wystarczająco blisko. Znów zacząłem przeczesywać sieć. Czytałem o czatowniach, maskowaniu i sposobach zbliżania się do zwierząt. To naprowadziło mnie na zupełnie nowe tory, moje wyjścia w teren stały się bardziej świadome i lepiej zaplanowane. Wiedziałem, że najpierw muszę znaleźć teren, na którym dane gatunki żerują i przed wschodem słońca zamaskować się tam i czekać. Zacząłem budować swoje pierwsze kryjówki.

A co było punktem zwrotnym w Twojej karierze? Wygrana w Wildlife Photographer of The Year w 2011?
To jest w ogóle ciekawa historia. Pojechałem wtedy odwiedzić rodzinę w USA. Dolar był jeszcze bardzo tani, kupowanie sprzętu w Stanach było bardzo opłacalne. W fotografowanie byłem już mocno wkręcony, więc postanowiłem – a właściwie postanowiliśmy, bo była to wówczas rodzinna decyzja – że warto wykorzystać okazję i kupić „czterysetkę". Obiektyw ze światłem f/5,6 i bez stabilizacji, ale i tak o półkę wyżej od mojego zoomu. Ostatniego dnia udało mi się namówić tatę, żeby pojechał ze mną przed wschodem słońca na plażę koło Nowego Jorku – miałem wtedy 13 lat, więc oczywiście nie mogłem jechać sam. Spędziliśmy na plaży cały dzień. Fotografowałem ostrygojady, brzytwodzioby, rybitwy. Zrobiłem mnóstwo ciekawych zdjęć, o klasę lepszych niż te, które robiłem do tej pory. Po powrocie znajomi i rodzina namówili mnie, żebym wysłał je na konkurs. Na początku nie byłem przekonany, bo nie zgłaszałem

eprasa.pl f59a61a1ff

wcześniej nigdzie swoich zdjęć. Uznałem w końcu, że czemu nie, niech ocenią je też inni. No i udało się! Wygrałem w kategorii młodzieżowej, zaproszono mnie na rozdanie nagród do Londynu, a po powrocie rozdzwoniły się telefony. Zaczęły się wywiady i publikacje, to było istne szaleństwo! I tak, to był chyba breaking point.

Przeszedłeś drogę od pasjonata przyrody do zawodowego fotografa. Dziś pewnie stawiasz sobie zupełnie inne cele.
Tak, kiedyś cieszyłem się, że zdjęcie jest po prostu ostre, później starałem się poprawiać warsztat, by technicznie było perfekcyjne. Zdjęć przybywało i z czasem przestały się od siebie specjalnie różnić. Zacząłem więc podchodzić do fotografii bardziej artystycznie – fotografować pod światło, z długim czasem naświetlania, próbowałem uchwycić zwierzę w nietypowej pozie. Dziś na moim zdjęciu nie wszystko musi być perfekcyjnie ostre, ważniejsza jest dla mnie unikalna sytuacja czy ciekawe światło.

I domyślam się, że dziś zdjęcia masz już zaplanowane jeszcze przed wyjściem.
Tak, kiedyś fotografowałem wszystko, co podeszło pod kryjówkę, ale z czasem zacząłem te zdjęcia wymyślać. Do tego stopnia, że rysowałem sobie w notatniku gotowe kadry, np. sikorkę lądującą w świetle zachodzącego słońca z pięknie podświetlonymi piórkami. A gdy już wymyśliłem, zaczynałem się zastanawiać, co muszę zrobić, by ten pomysł zrealizować. Większość zdjęć, które obecnie robię, to kompozycje, które powstały wcześniej w mojej głowie. 99% tych pomysłów jest nadal niezrealizowanych i wielu być może nigdy nie uda mi się ich zrobić, ale cały czas do tego dążę. Moment zrobienia zdjęcia to ułamek sekundy, ale cały proces powstawania zdjęcia to godziny i dni. Czasem nawet miesiące przygotowań. Jedno z takich urzeczywistnionych zdjęć, „zjawy poranka", (następna rozkładówka) przedstawia czaple białe, które widzimy na dole kadru. Stoją nieruchomo, a nad nimi lecą mewy śmieszki, sfotografowane na długim czasie naświetlania. Mewy są więc rozmyte – tworzą pasy – a czaple są ostre. I to jest zdjęcie, które kiedyś wymyśliłem – zdjęcie, na którym udałoby mi się pokazać jednocześnie ruch i statyczność. Próbowałem je zrobić chyba przez trzy lata. I w końcu się udało!

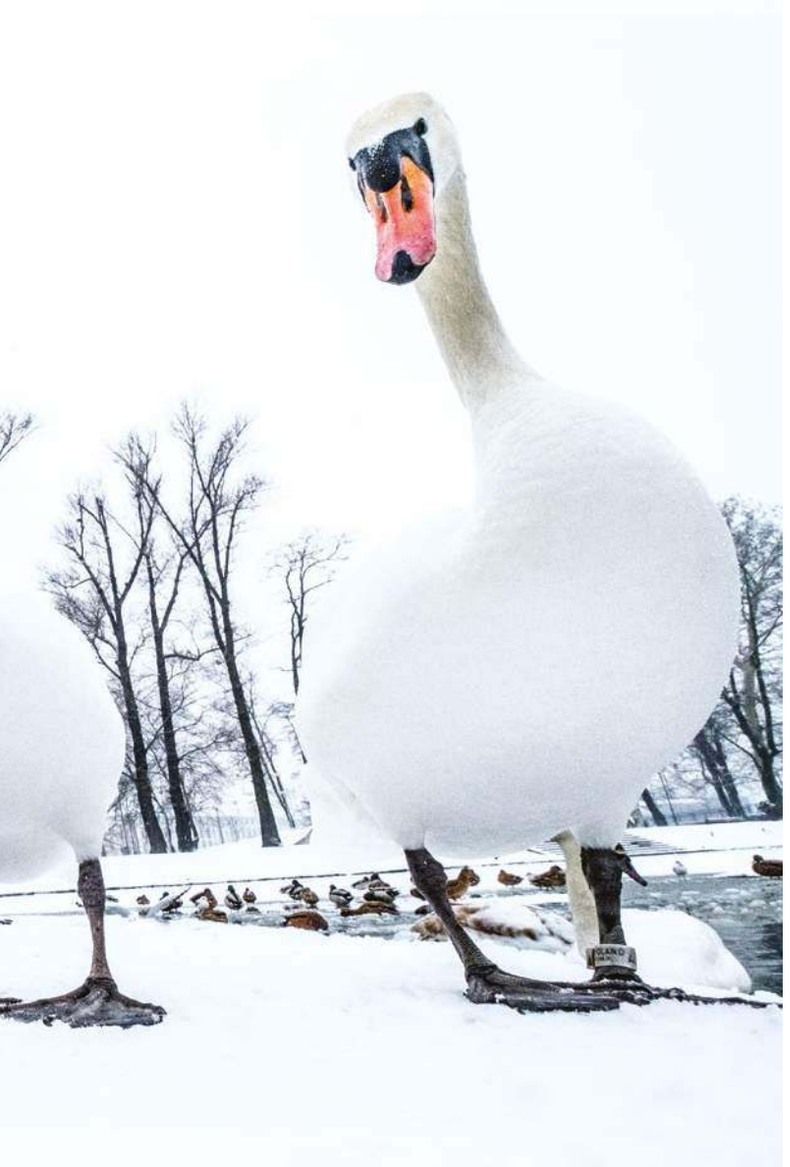
Lubisz fotografować zimą?
To zdecydowanie moja ulubiona pora roku.

Dlaczego?
Podoba mi się ten surowy krajobraz i minimalizm, który oferuje. Gdy spadnie śnieg, wszystko jest monochromatyczne, więc gdy uda się złapać barwnego ptaka czy zwierzaka w kadrze, to on nadaje zdjęciu wyjątkowy charakter i klimat. Poza tym w zimie słońce jest niżej nad horyzontem więc możemy fotografować w zasadzie przez cały dzień. Ktoś może powiedzieć, że zimą jest mniej światła i jest to prawda, bo słońce jest krócej nad horyzontem, ale możemy też fotografować dłużej, bo dzięki temu, że jest nisko, cały czas pozostaje miękkie. Latem dobre słońce kończy się godzinę po wschodzie słońca i zaczyna się znów na godzinę przed zachodem.





eprasa.pl f59a61a1ff





Z lewej, na dole
Zimą odwiedzają nas gile. Gromadzą się w małe grupy i wspólnie poszukują pożywienia. Mimo jaskrawych barw, dużo łatwiej jest je usłyszeć niż zobaczyć. Dlatego warto nauczyć się ich charakterystycznego głosu.
Canon EOS-1D X Mark II + EF 400 mm f/2.8L IS II USM
Ustawienia: f/2,8; 1/400 s; ISO 250; 400 mm

U góry, po lewej
Ciekawskie łabędzie nieme sfotografowane szerokim kątem z bardzo niskiej perspektywy. To zdjęcie, to dowód na to, że w fotografii dzikiej przyrody liczą sie nie tylko długie zoomy. Czerwone dzioby łabędzi świetnie kontrastowały z niemal monochromatycznym zimowym otoczeniem.

U góry, po prawej
Dwie bogatki sfotografowane w locie w śniegu. W takich warunkach autofokus się gubił, więc konieczne było manualne ustawienie ostrości na określoną odległość i czekanie aż coś wleci w kadr.
Canon EOS-1D X Mark II + EF 400 mm f/2.8L IS II USM
Ustawienia: f/2,8; 1/2500 s; ISO 4000; 400 mm

Przylatuje też do nas wiele ptaków, które w zimie przenoszą się do cieplejszego klimatu. Przez to, że przylatują z północy, nie boją się specjalnie ludzi, bo wcześniej nie miały z nimi kontaktu. Możemy więc fotografować z mniejszych odległości. Są to też gatunki, których zazwyczaj w lecie u nas nie ma.

Jakie na przykład?
Moje ulubione ptaki, które przylatują w zimie, to jemiołuszki. Jemiołuszka to wyjątkowej urody barwny ptaszek, który żywi się na przykład owocami jemioły czy jarzębiny. Nie każdego roku są, ale już widziałem na forach zdjęcia, więc ten rok będzie w nie chyba obfitował. Jeśli ktoś ma w ogrodzie drzewo z jarzębiną, to warto je obserwować, bo jest szansa, że któregoś dnia obsiądzie je całe stado. Oprócz tego odwiedzają nas gile – takie ptaki z czerwonym brzuchem. One co prawda występują w lecie, ale są wtedy skryte. W zimie, nie dość, że zbierają się w grupki, które na gołych drzewach łatwiej dostrzec, to odwiedzają nas jeszcze stada z północy. I to też są bardzo wdzięczne ptaki do fotografowania.

I co ważne, nie musimy wybierać się po te zdjęcia głęboko w las – można zacząć od fotografii we własnym ogrodzie albo w parku.
Tak, ja bardzo lubię fotografować na stawach i oczkach wodnych w parkach. Gdy jest mróz, zbiorniki zamarzają, ale zazwyczaj jest jedno miejsce, tzw. oparzelisko, które nie zamarza w ciągu zimy i gromadzą się tam kaczki. To doskonała miejscówka do fotografowania, bo ptaki są zazwyczaj w małej odległości, a wśród ptaków często pojawiają się też rzadkie gatunki – rożeńce, świstuny, płaskonosy, cyraneczki – które też spotkamy latem, ale wtedy ich dystans ucieczki to 100, a nawet 200 m. W zimie mamy niepowtarzalną okazję sfotografować je z bliskiej odległości, bo przejmują zachowanie innych, mniej płochliwych ptaków na stawie. Tak więc nie musimy jechać gdzieś daleko i spędzać 10 godzin w kryjówce. Polecam wybrać się do parku, najlepiej wcześnie rano, położyć się przy brzegu i fotografować. Z kolei karmnik w ogrodzie to świetne miejsce do rozwijania swoich umiejętności technicznych i uczenia się aparatu. Na pewno radziłbym ustawić w jego pobliżu pieniek lub ładną gałąź, na której ptaki będą mogły przysiąść, i na którą my będziemy mieli już skierowany nasz obiektyw. Powstaje coś w stylu ogrodowego studia fotograficznego. Możemy testować różne tryby ustawiania ostrości czy pomiaru światła. W fotografii przyrody trzeba mieć perfekcyjnie opanowany aparat. Sytuacja, którą fotografujemy, często trwa kilka sekund, wydarza się nagle i niespodziewanie. Od znajomości aparatu i możliwości szybkiej zmiany ustawień nawet bez patrzenia zależy często, czy uda nam się zrobić zdjęcie, czy nie.

eprasa.pl f59a61a1ff



To jest zdjęcie, które kiedyś wymyśliłem, na którym udało mi się pokazać jednocześnie ruch i statyczność. Próbowałem je zrobić chyba przez trzy lata. I w końcu się udało!

Canon EOS-1D Mark III + EF 400 mm f/5.6L USM + 1,4x
Ustawienia: f/8; 1/13 s; ISO 800; 400 mm

eprasa.pl f59a61a1ff



eprasa.pl f59a61a1ff

Ty jesteś już dziś na zupełnie innym etapie. Jak przygotowujesz się do takich naprawdę plenerowych zimowych zdjęć?
Wszystko zależy od tego, czy będę spał w aucie, czy w jakimś domku, ale kluczowe jest oczywiście ciepłe ubranie: kalesony, merynos, kilka warstw polarów, wodoodporne spodnie… Bardzo przydają mi się też ogrzewacze pod rękawiczki, bo trzeba pamiętać, że palce drętwieją najszybciej, a to w końcu od nich zależy, czy zrobimy zdjęcie, czy nie. Miałem raz taką sytuację, że gdy fotografowałem żubra w Puszczy Białowieskiej, przy -24 stopni C, chciałem wcisnąć spust migawki i nie mogłem. Myślałem, że zamarzł mi aparat, ale to mój palec tak zdrętwiał, że nie byłem w stanie nim ruszać! Musiałem kciukiem, od góry, wbijać ten spust! (śmiech) Ale udało mi się zrobić zdjęcie, które do dziś jest jednym z moich ulubionych. Często leżę też w jakiejś kryjówce. Gdy wchodzę, zostawiam buty na zewnątrz, np. w worku, a w czatowni wskakuję w śpiwór. Początkujący amatorzy zapewne nie będą jednak fotografować w tak ekstremalnych warunkach. Najważniejsze są ręce. Polecam stosować dwie pary rękawiczek: cienkie polarowe, które umożliwią wygodną obsługę aparatu, i grube jednopalczaste, które ogrzewają nam dłonie, gdy nie fotografujemy lub się przemieszczamy.

Zima to wyzwanie nie tylko dla fotografa, lecz także dla aparatu. Gdy w kadrze jest dużo jasnych tonów, czyli śniegu, który dodatkowo odbija światło, pomiar ekspozycji często daje się oszukać. Jak sobie z tym radzisz?

Powyżej
Starcie dzwońca i szczygła. Oba gatunki są bardzo waleczne, i gdy tylko znajdą się za blisko siebie, krótki pokaz sił jest nieunikniony.
Canon EOS-1D X Mark II + EF 400 mm f/2.8L IS II USM; f/4,5; 1/2500 s; ISO 2500; 400 mm

U góry, po prawej
Modraszka napuszyła się i w tej pozycji spędziła dobrych kilka minut ogrzewając ciało w bardzo mroźny dzień. Ważne, aby w takich momentach zachować szczególną ostrożność i nie zbliżać się za blisko, aby ptak niepotrzebnie nie tracił ciepła i energii z naszego powodu.
Canon EOS-1D X Mark II + EF 400 mm f/5.6L USM; f/2,8; 1/3200 s; ISO 640; 400 mm

Z prawej
Żubr sfotografowany tuż po wschodzie słońca w bardzo mroźny dzień. Po kilku godzinach w tych warunkach palce odmówiły posłuszeństwa, i aby zrobić to zdjęcie, musiałem naciskać migawkę kciukiem.
Canon EOS-1D Mark IV + EF 400 mm f/5.6L USM f/5,6; 1/640 s; ISO 1600; 400 mm



eprasa.pl f59a61a1ff



Co do zasady uwielbiam, gdy jest śnieg, bo tak jak mówisz, odbija on światło i dzięki temu nawet po zachodzie słońca tego światła jest więcej. Więc jeśli jakiś ptak leci tuż nad ziemią, to śnieg zachowuje się jak flesz albo blenda i świetnie go od spodu doświetla. Oczywiście ważne jest, by skompensować w takiej sytuacji ekspozycję, i to na plus. W przeciwnym wypadku automatyczny pomiar światła będzie starał się uśrednić jasność sceny, a więc ją przyciemni i śnieg na zdjęciach wyjdzie szary. Oznacza to konieczność rozjaśniania w edycji, a co za tym idzie, ryzyko pojawienia się szumu i spadku jakości.

Używasz histogramu?
Czasem koryguję ekspozycję, robię zdjęcie próbne i sprawdzam, czy wyświetlacz nie oszukuje. Patrząc na tylny ekran, mam czasem wrażenie, że zdjęcie jest przepalone, ale tak naprawdę jest to złudzenie wynikające np. z podbitej jasności LCD. Na histogramie widzę wówczas, że do tego przepalenia wiele jeszcze brakuje.

A autofokus? Zimą mamy często do czynienia ze sceną mało kontrastową. Czy ustawianie ostrości zimą jest trudniejsze?
Nie. Powiedziałbym, że ostrzy się nawet łatwiej. Zwierzę na śniegu się wyróżnia, jest więc kontrastowym punktem na jednolitym tle.

Natomiast bardzo trudno się ostrzy, gdy pada śnieg – to jest zmora dla systemu AF, bo nie wie, czy ma faworyzować pierwszy plan, czyli płatki śniegu bliżej obiektywu, czy jednak ustawić ostrość na coś innego. Często przełączam się wówczas na tryb manualny i doostrzam ręcznie. Warto uważać też na śnieg, który wpada do osłony przeciwsłonecznej i osiada na przedniej soczewce. Mamy wówczas wrażenie, że obiektyw zaparował.

Na co jeszcze trzeba uważać?
Na pewno na zasilanie. Wydajność ogniw spada nawet o połowę. Najprostszym sposobem na baterię, która zgłasza końcówkę mocy, jest wyjęcie jej z aparatu i schowanie za pazuchę. Gdy się ogrzeje, wraca do faktycznego stanu. Generalnie najlepiej trzymać akumulatory nie w plecaku, a w wewnętrznej kieszeni blisko ciała.

A czy w ogóle zdarzyło Ci się, że sprzęt Cię zimą zawiódł?
Prawdę mówiąc, nie, nawet przy dużych mrozach. Producent deklaruje dla serii EOS-1D dolną granicę zakresu temperatur 0 stopni C, ale nawet przy -25 stopni C aparat zawsze działał poprawnie. Oczywiście „jedynki" to są naprawdę pancerne aparaty, to moje ulubione modele od lat. Ile razy już mi ten aparat upadł w śnieg czy w błoto! Wystarczy go przetrzeć



W torbie fotografa

Co Mateusz zabiera w plener?

„Moim podstawowym korpusem od wielu lat jest niezawodny Canon EOS-1D X II, ale niebawem dołączy do niego nareszcie bezlusterkowy Canon EOS R5. Optyka, to przede wszystkim Canon EF 400 mm f/2,8L IS II USM, ale w torbie ma też obiektyw macro Canon EF 100 mm f/2,8L IS USM i uniwersalny standardowy zoom Canon EF 24-105 mm f/4L IS USM. Oprócz tego konwerter Canon x1.4 III, lekki statyw, gimbal, siatkę maskującą i oczywiście zapas dodatkowych akumulatorów i kart pamięci.



eprasa.pl f59a61a1ff



Rozwój techniki otwiera nowe możliwości, pozwala fotografować akcje, wcześniej niemożliwe do uchwycenia

szmatką i jedziemy dalej. Natomiast, jeśli nie mamy uszczelnionego korpusu, zimą lepiej uważać. Zacinający śnieg i obecna wszędzie wilgoć mogą łatwo przeniknąć do wnętrza aparatu, zwłaszcza podczas wielogodzinnego pleneru. Warto zaopatrzyć się wówczas w specjalny pokrowiec albo nawet zwykły foliowy worek.

Skoro jesteśmy już przy sprzęcie. Fotografowałeś zawsze lustrzankami, ale niedawno przesiadłeś się na bezlusterkowce Canon, testowałeś też topowego EOS R3. Co jest dla Ciebie największą widoczną zmianą?
Gdybym miał wskazać tylko jedną cechę, byłoby to na pewno śledzenie oka. To jest prawdziwa rewolucja. Nie muszę już zastanawiać się nad tym, który punkt ostrości mam wybrany, mogę skupić się kompozycji, a aparat sam wykrywa i blokuje AF na oku. Sprawdzałem to na EOS R3 oraz R5 i funkcja śledzenia zrobiła na mnie ogromne wrażenie. Oczywiście nie powinniśmy polegać na tym w 100%, bo zwierzak też może się obrócić – znika oko i detekcja może się pogubić, dlatego trzeba być zawsze czujnym. Natomiast dzięki tej funkcji mogę zrobić dużo więcej udanych zdjęć w akcji, gdy na wykonanie ujęcia mam tylko moment. Fotografuję skuteczniej.

W aparatach pojawia się dziś coraz więcej funkcji opartych o sztuczną inteligencję, sieci neuronowe i głębokie uczenie. Nie wydaje Ci się, że fotografia staje się zbyt prosta?
Rozwój techniki otwiera nowe możliwości, pozwala fotografować akcje, które wcześniej były niemożliwe do uchwycenia. Aparat oczywiście nie robi zdjęcia za nas, to nadal jest bardzo trudne, ale dzięki tym funkcjom to, co niemożliwe, staje się możliwe. Możemy więc wyznaczać sobie coraz bardziej ambitne wyzwania fotograficzne i próbować je realizować.

Co w takim razie jest ważniejsze w fotografii dzikiej przyrody: aparat czy obiektyw?
Zdecydowanie nadal jest to obiektyw. Najlepiej z dużym maksymalnym otworem przysłony. Używam teraz „czterysetki" ze światłem f/2,8 i to jest naprawdę coś niesamowitego. Wolałbym mieć słabsze body i ten obiektyw niż najlepszą puszkę i gorsze szkło. Tak więc, jeśli ktoś planuje wymianę sprzętu na nowy, polecam zacząć od obiektywu.

Ciemniejszy, ale długi? Czy nawet krótszy, ale z dobrym światłem?
Dużo zależy od stylu fotografowania. Dla mnie ważniejsza jest możliwość posługiwania się rozmyciem, a więc raczej przysłona niż ogniskowa. Tematy, które fotografuję, nie wymagają też zazwyczaj bardzo długich ogniskowych. Staram się tak maskować, by uzyskać potrzebną odległość. 400 mm zazwyczaj mi wystarcza, a dzięki przysłonie f/2,8 plastyka jest nie z tej ziemi. Natomiast gdybym dużo fotografował nad stawami czy generalnie na dużych przestrzeniach, prawdopodobnie wybrałbym jednak zasięg. Można to zresztą łatwo sprawdzić. Jeśli często i mocno kadrujemy



eprasa.pl f59a61a1ff



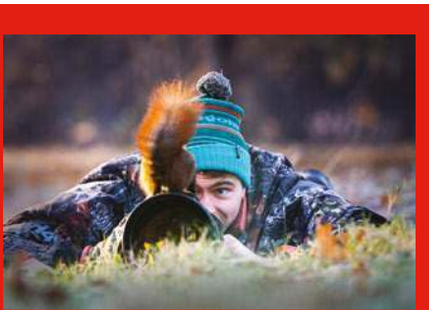


Z lewej
Tego spotkania z wilkami nie zapomnę nigdy. Zupełnie przypadkowo nasze ścieżki przecięły się w głębi Puszczy Białowieskiej. Serce biło jak szalone. Po chwili wataha spokojnie oddaliła się wgłąb lasu.
Canon EOS-1D X Mark II+EF 400 mm f/2.8L IS II USM +1.4x
Ustawienia: f/4; 1/320 s; ISO 800; 400 mm

Poniżej
Jedno z moich pierwszych zdjęć przyrodniczych. Powstało w 2010 roku i przedstawia sowę uszatkę. Ciepłe barwy zachodzącego słońca i chłodne oszronione gałęzie świerku tworzą ciekawy kontrast.
Canon EOS 40D +EF 400 mm f/5.6L USM
Ustawienia: f/5,6; 1/125 s; ISO 640; 400 mm

Powyżej
Portret jelenia. Zdjęcie zrobiłem przez niewielki prześwit w gęstych krzakach. Dzięki temu uzyskałem naturalną rozmytą ramę wokół jelenia ładnie domykającą kadr.
Canon EOS-1D X Mark II + EF 400 mm f/5.6L USM
Ustawienia: f/2,8; 1/500 s; ISO 800; 400 mm





MATEUSZ PIESIAK

Fotograf dzikiej przyrody z Wrocławia. Od dziecka zafascynowany przyrodą, a szczególnie ptakami. Fotografuje od 2009 roku. Poprzez swoje fotografie stara się pokazywać wyjątkowe chwile ze świata zwierząt oraz uwrażliwiać innych na piękno przyrody i konieczność jej ochrony. Tworzył zdjęcia dla wielu marek, w tym Canon, Fujifilm, Toshiba czy Militaria.pl. Jego zdjęcia publikowane były w takich magazynach jak *The Guardian, BBC Wildlife Magazine* czy *National Geographic Traveler.* W tym roku zdjęcia Mateusza zostały docenione w konkursie Wildlife Photographer of the Year, gdzie wygrał w kategorii Rising Star Portfolio Award, oraz w konkursie Vogelwarte, gdzie zdobył Grand Prix.

ig: @mpwildlife | www.mateuszpiesiak.pl

eprasa.pl f59a61a1ff



Łabędź niemy otrzepujący się z kropel wody. Dzięki niskiej perspektywie, tło oraz pierwszy plan ładnie się rozmył, pozostawiając tylko łabędzia w głębi ostrości.
Canon EOS-1D X Mark III + EF 400 mm f/2.8L IS II USM
Ustawienia: f/2,8; 1/2500 s; ISO 800; 400 mm

zdjęcia w edycji, to jest duża szansa, że nasza ogniskowa jest niewystarczająca. Natomiast, jeśli temat zazwyczaj mocno wypełnia kadr, a nawet często jest obcięty, to być może warto się pokusić o obiektyw krótszy, ale jaśniejszy.

Używasz stałej ogniskowej. To przecież ogranicza. Nie brakuje Ci czasem zoomu?
Ja się śmieję, że mam zoom w nogach, bo faktycznie często spaceruję w przód i w tył z tym obiektywem. (śmiech) Oczywiście zdarzało się, że żałowałem, że nie mam zoomu, bo jakaś akcja działa się za blisko, natomiast w większości przypadków jestem w stanie przewidzieć, gdzie powinienem się z nim znaleźć. Inną kwestią jest też to, czy mając zoom, w decydującym momencie zdążymy go odpowiednio szybko „skręcić". Zdarzało się, że siedziałem w jednej czatowni z fotografami, którzy mieli zoomy. Ja nie zrobiłem zdjęcia, bo było za blisko, ale oni też nie zrobili, bo zanim wrócili do szerszej ogniskowej i ustawili ostrość, ptaki już poleciały.

Ale amatorowi pewnie i tak na początek poleciłbyś zoom, np. bardzo uniwersalne 100–400 mm.
Zdecydowanie.

Wydaje mi się, że dużą zmianą, jaką przyniosły bezlusterkowce w kontekście uwieczniania dzikiej przyrody, jest również filmowanie.

Kiedyś takie zbliżenia oglądaliśmy tylko w dokumentach BBC czy Animal Planet. Teraz jest tego coraz więcej, można je zobaczyć również w Twoich kanałach.
Funkcja filmowania to jest przełom. Tak naprawdę właśnie to przekonało mnie do przesiadki z lustrzanki na bezlusterkowca. Teraz każdy fotograf może być jednocześnie filmowcem, co oczywiście nie znaczy też, że musi kręcić pełnometrażowe dokumenty. Nawet kilkunastosekundowy klip jest świetnym uzupełnieniem fotografii, bo zdjęcie jednak nie jest w stanie oddać wszystkiego, na przykład zwyczajów i zachowania. A dzięki filmowaniu możemy nadać tej sytuacji nowy wymiar. Dlatego z każdego wyjazdu staram się mieć trochę zdjęć i trochę filmów. Zauważyłem też, że ludzie bardzo chętnie oglądają takie filmy. Programy przyrodnicze, do jakich przywykliśmy, mają pewien styl – filmowane są często z wysokiej perspektywy, bez przykładania większej wagi do światła – są po prostu dokumentem. Natomiast gdy fotograf ma już wyczekaną, wypracowaną do perfekcji scenę, kadrowaną z niskiej perspektywy, do tego w tle właśnie wschodzi słońce, ptaki są we właściwym miejscu i jednym przyciskiem przełącza się na filmowanie, to jest w stanie zarejestrować coś unikalnego, wyjątkowego, jak ta fotografia, którą sobie wymyślił. Bardzo podoba mi się też możliwość filmowania w zwolnionym tempie. To jest funkcja, z której korzystam chyba aż za dużo, bo potem jest problem z miejscem na dysku! (śmiech) W Canonie R3 może to być nawet 240 kl./s. Lubię filmować w ten sposób ptaki w kąpieli czy na przykład łabędzie, które trzepią swoje pióra. Na żywo to jest kilka sekund, a w zwolnionym tempie cały klip.

Widziałem wiele Twoich filmów w socialach i o to też chciałbym zapytać. Zdecydowanie jesteś fotografem nowego pokolenia – rozumiesz social media i umiesz z nich korzystać. A czy myślisz, że mogą one odegrać również pozytywną rolę, pomagając w budowaniu zainteresowania dziką przyrodą?
Zdecydowanie! W ostatnich latach liczba fotografów przyrody w social mediach mocno wystrzeliła. A pokazywanie natury w tak piękny sposób może zachęcić innych do jej poznawania.

A może pomagać również w jej ochronie? Czy to nie jest wielka rola i zadanie dla fotografów przyrody?
Przez to, że najpierw zajmowałem się obserwacją, a dopiero później fotografią, przyroda zawsze będzie dla mnie na pierwszym miejscu, a jej dobro – zawsze ważniejsze od dobrego zdjęcia. To też staram się przekazać przez swoje zdjęcia. Fotografować również trzeba odpowiedzialnie. Na przykład nieumiejętnie fotografując przy gnieździe, możemy je odsłonić i zdradzić jego położenie drapieżnikom. Ptak może stracić lęg. Najlepiej

eprasa.pl f59a61a1ff



Trzy żubry z Puszczy Białowieskiej.
Tego dnia wszystko było pokryte szadzią.
Wymarzone warunki fotograficzne!
Canon EOS-1D X Mark II + EF400mm f/2.8L IS II USM +1.4x III; Ustawienia: f/4; 1/500 s; ISO 250; 400 mm

fotografować w taki sposób, aby nasza obecność nie miała wpływu na zachowanie zwierzęcia. Często w postach staram się też przemycać treści edukacyjne, czyli np. co można zrobić, by w terenie nie wyrządzić szkody albo jak sfotografować jakiegoś zwierzaka, by go nie spłoszyć, by nasza obecność nie została zauważona.

Zastanawiam się czasem, o co tak naprawdę chodzi fotografom przyrody: o to, by gonić króliczka czy by go złapać. Czy ważniejsze jest zdjęcie, czy jednak ta możliwość obcowania i przebywania w przyrodzie…
Wydaje mi się, że jednak przebywanie w naturze. Bo nawet jeśli nie zrobię żadnego zdjęcia, specjalnie się tym nie przejmuję. Dla mnie to jest i tak zawsze superdzień. Obcowanie z przyrodą, te wszystkie odgłosy – dla mnie to jest coś niesamowitego! Zdjęcia są tylko dodatkiem.

I niech to będzie najlepsza zachęta dla naszych Czytelników, by wyjść z aparatem w teren, nawet w mroźny zimowy dzień! Dziękuję za rozmowę!

SPRÓBUJ SAM!
Mateusz organizuje także zimowe warsztaty fotografowania przyrody. Dla początkujących i tych bardziej zaawansowanych. „Nauczę Cię jak fotografować zwierzęta, jak się maskować i jakie ustawienia w aparacie stosować w różnych sytuacjach. Zainteresowanych zapraszam do kontaktu przez stronę mateuszpiesak.pl

Sprzęt na start!
Czym fotografować przyrodę?

Sprzęt profesjonalny nie jest tani, ale nie jest on też warunkiem wykonywania świetnych zdjęć. Bezlusterkowa rewolucja sprawiła, że nawet korpusy dla ambitnych amatorów są dziś szybkie i wydajne. A modele z matrycą APS-C, takie jak Canon EOS R7, pozwalają dodatkowo zwiększyć zasięg obiektywów. To idealne sposób na rozpoczęcie przygody z ambitną fotografią dzikiej przyrody.



CANON EOS R7

EOS R7 to pierwszy model w rodzinie R zbudowany wokół matrycy APS-C Dual Pixel CMOS AF II o rozdzielczości 32.5Mp. Ten zaawansowany i wszechstronny korpus spełni oczekiwania zarówno pod względem szybkości (do 30 kl./s, rozbudowane tryby AF), wytrzymałości (uszczelniony szkielet ze stopu aluminium) jak i możliwości wideo (4K 30p, LOG 3). To też aparat bardzo wygodny - duży głęboki uchwyt ułatwi pracę z długimi obiektywami a joystick zintegrowany z pokrętłem szybką zmianę parametrów. Ważnym atutem jest też stabilizacja matrycy o wydajności aż 8 EV!

POLECANA OPTYKA:

Canon RF 100-400 mm f/5,6-8 IS USM
Ulubiony zakres wielu fotografów przyrody. To lekki i bardzo uniwersalny obiektyw, który oferuje świetną ostrość, optyczną stabilizację 5,5 EV i silnik AF Nano USM.

Canon RF 600 / 800 mm f/11 IS STM
Bliźniacze konstrukcje, których największą zaletą jest rekordowy - w tym pułapie cenowym - zasięg. Są też zadziwiająco małe i, dzięki silnikowi STM, bardzo szybkie. Ważnym atutem jest też stabilizacja 4 EV.

Canon RF 85 mm f/2 Macro IS STM
Zdjęcia makro świetnie uzupełnią Wasze „dzikie historie", a ten niedrogi, stabilizowany model, będzie stanowić jednocześnie poręczną i bardzo ostrą portretówkę.

Canon RF 16 mm f/2,8 STM
Nie tylko długie zoomy! Równie efektowne mogą być zdjęcia szerokokątne, a to jasne 16 mm jest na tyle małe, że zawsze zmieści się w naszej torbie a nawet kieszeni!

eprasa.pl f59a61a1ff

Spektakularne Black&White

Zawodowy fotograf **Jeremy Walker** podpowiada, jak wydobyć maksimum siły wyrazu z obrazów monochromatycznych, uwieczniając krajobrazy, portrety i miejskie pejzaże



W dzisiejszych czasach fotografowie mają tendencję do ignorowania szlachetnej i często subtelnej sztuki wykonywania zdjęć w odcieniach szarości i zamiast tego wolą rejestrować ujęcia o bardzo nasyconych kolorach, tak lubiane przez pokolenie użytkowników mediów społecznościowych i Instagrama.

Czarno-białe obrazy to fotografia w najczystszej postaci. Kolor może być mocno rozpraszający - uwagę oglądających przyciąga wówczas jaskrawość barw, a nie temat i kompozycja kadru, tonalność, faktura czy szczegóły.

W samym kolorze nie ma oczywiście nic złego, ale fotografia czarno-biała ma w sobie autentyczność, której kolorowe obrazy po prostu nie posiadają. W końcu nie wystarczy po prostu przeciągnąć w prawo suwak Nasycenia, aby uzyskać wyróżniający się obraz.

Oczywiście w przypadku fotografii monochromatycznej, tak samo jak w przypadku fotografii kolorowej, można stosować rozmaite sztuczki edycyjne, ale zanim zajmiemy się postprodukcją, trzeba najpierw trochę się napracować, aby móc „zobaczyć" obraz w rzeczywistości.

Musisz nauczyć się reagować na kształt, odcień, fakturę i cienie, a nie na kolor. „Widzenie" i wizualizacja czarno-białego obrazu czasami nie jest łatwym, prostym procesem. Z kolei wiedza o tym, jak korzystać z oprogramowania i jak ono – i Ty – zinterpretujecie zarejestrowany plik, jest tak samo ważna jak właściwe sfotografowanie oryginalnej sceny. Poza tym już samo uchwycenie obrazu mającego być podstawą konwersji może być dość trudne.

Wykonywanie jakichkolwiek zdjęć plenerowych wymaga zaplanowania, ale fotografowanie krajobrazów w czerni i bieli to coś znacznie więcej niż tylko wstawanie na wschód słońca lub wyjście w teren pod koniec dnia, aby uwiecznić piękny zachód i kilka różowych obłoków. Zbadaj swój obiekt i jego lokalizację oraz interakcję ze światłem i panującymi warunkami pogodowymi, które mogą okazać się krytyczne, jeśli chodzi o możliwość zarejestrowania pożądanego zdjęcia. Czarno-biała fotografia plenerowa to nie bułka z masłem – ale podpowiemy Ci, jak robić takie zdjęcia w jak najlepszy sposób…

Jeremy Walker



Jeremy jest jednym z najbardziej szanowanych fotografów krajobrazu, znanym ze swoich zachwycających zdjęć panoramicznych i nastrojowych czarno-białych pejzaży. Karierę rozpoczynał jako fotograf studyjny, ale od ponad 25 lat specjalizuje się w wykonywaniu zdjęć plenerowych. Jest autorem książki pt. *Krajobraz*, która cieszy się sporym zainteresowaniem, a do tego jest rozchwytywanym prelegentem, autorem artykułów oraz prowadzi warsztaty fotograficzne.
www.jeremywalker.co.uk @jeremywalkerphotography

Gotowy obraz
Groźne szczyty
Zbadaj swój obiekt i jego lokalizację, interakcję ze światłem i panującymi warunkami pogodowymi.

Wszystkie zdjęcia © Jeremy Walker

Podstawowe techniki i sprzęt

Zacznij robić zdjęcia B&W i odkryj nowe możliwości twórcze

Istnieje wiele podobieństw między fotografowaniem w odcieniach szarości i w kolorze: podstawowy zestaw pozostaje taki sam – aparat, obiektywy i filtry. Wschód i zachód słońca to doskonałe pory dnia na wykonywanie zdjęć, chociaż w przypadku obrazów czarno-białych ramy czasowe, w jakich można robić zdjęcia, są szersze, ponieważ wygląd obrazu w mniejszym stopniu zależy od ciepłego, złotego światła. Fotografowanie w trybie monochromatycznym oznacza również, że będziesz kierować obiektyw raczej nie w stronę wschodzącego lub zachodzącego słońca, ale ustawisz go pod kątem 90° do jego promieni, wykorzystując krzyżowe oświetlenie, fakturę, kształt i cień, aby pomóc opowiedzieć historię fotografowanej sceny.

Jeśli chodzi o tematy, to powinieneś skupiać się na prostych liniach i kształtach. W czerni i bieli dobrze prezentują się też obrazy abstrakcyjne, podobnie jak sceny pozbawione szczegółów w cieniach. W końcu kto powiedział, że zdjęcie nie może zawierać czystej czerni? Poszukaj tematów, które same w sobie są spektakularne, takich jak ruiny kościołów lub zamków, i zaplanuj sesję tak, aby posępne, złowrogie chmury burzowe wydawały się zagrażać budynkom lub krajobrazowi znajdującym się poniżej.

W nadaniu obrazowi ostatecznego wyglądu dużą rolę będzie odgrywać postprodukcja, a znajomość obsługi oprogramowania i sposobu, w jaki pozwala ono przetworzyć zarejestrowany plik, jest równie ważna jak proces fotografowania. Większość osób używa przeważnie Photoshopa i Lightrooma, ale warto również sprawdzić możliwości aplikacji Silver Efex Pro DXO, która jest doskonałym narzędziem dla entuzjastów konwertowania ujęć do czerni i bieli.



Powyżej
Ciemne konie
W czerni i bieli dobrze prezentują się obrazy z prostymi liniami. Nie martw się o utratę szczegółów w cieniach. W końcu kto powiedział, że na obrazie nie może występować czysta czerń?





Poniżej

Łapanie promieni słońca

Poszukaj tematu, który już wygląda spektakularnie, na przykład takiego jak ta latarnia morska. Zaplanuj sesję w takim czasie, aby posępne burzowe chmury wydawały się zagrażać znajdującemu się poniżej krajobrazowi.





Sprzęt używany przez Jeremy'ego

Sprzęt jest ważny, ale nie najważniejszy. Do tworzenia efektownych zdjęć zazwyczaj wystarcza wykorzystanie prostego zestawu

1 APARAT LEICA M10-R
Ten pełnoklatkowy dalmierz z matrycą 47 Mp to wyjątkowo prosta konstrukcja: na obudowie znajdziemy tylko przycisk ON/OFF, dwa pokrętła (wyboru czasu otwarcia migawki i drugie – regulacji czułości matrycy) umieszczone na górnej ściance korpusu, a na tylnej – wyświetlacz podglądu obrazu i trzy przyciski.

2 OBIEKTYW LEICA 50 MM F/2
Mały i kompaktowy „standardowy" obiektyw ma z przodu gwint filtra o średnicy wynoszącej zaledwie 39 mm. To szkło umożliwiające rejestrowanie oszałamiająco ostrych zdjęć – idealne do uwieczniania krajobrazów, a szczególnie dobre do tworzenia ujęć panoramicznych.

3 OBIEKTYW ZEISS 28 MM F/2,8
Używam go jako zamiennika obiektywu 35 mm. Podoba mi się wygląd i styl zdjęć krajobrazowych wykonanych przy ogniskowej 28 mm. Jeśli podczas sesji każdy gram może mieć znaczenie, to czasami zamieniam model 35 mm właśnie na ten 28 mm.

4 WKRĘCANY WĘŻYK SPUSTOWY
Ten staroświecki, jak na dzisiejsze standardy, kabel działa doskonale i nie ma na to wpływu stan baterii ani jej brak. Spust migawki w M10-R działa wyjątkowo płynnie, ale kabel zapobiegnie poruszeniu aparatem, gdy masz nieco niezdarne palce.

5 OBIEKTYW LEICA 21 MM F/3,4
Nie jest to najjaśniejszy obiektyw 21 mm na świecie, ale jego jakość optyczna jest niezwykła. Jest zaskakująco mały, dzięki czemu idealnie nadaje się na długie spacery i gdy musisz zmieścić w małej torbie fotograficznej jak najwięcej sprzętu. Pozwala on również na stosowanie filtrów gradientowych o takim samym rozmiarze jak pozostałe obiektywy z tego systemu.

6 OBIEKTYW LEICA 35 MM F/2
Mały, doskonały i znowu idealnie nadający się do robienia serii ujęć przeznaczonych do połączenia w panoramę. Pozwala również fotografować „niezbyt rozległe" scenerie na pojedynczych klatkach i jest przez wielu uważany za doskonały obiektyw do wykonywania zdjęć ulicznych.

7 OBIEKTYW ZEISS 85 MM F/4
Niesamowity obiektyw portretowy, ale równie dobry do fotografowania krajobrazów, gdy trzeba lekko wykadrować scenę. Jest idealny do rejestrowania obrazów mających posłużyć do stworzenia panoramy, a jego rozmiar sprawia, że można trzymać go w torbie na stałe.

8 ZAPASOWE KARTY SD
Rzadko zdarza się, aby nośnik pamięci o pojemności 64 GB został zapełniony podczas jednej sesji fotografowania krajobrazu lub nawet po kilku dniach pracy w terenie, ale zawsze warto mieć przy sobie zapasową kartę na wszelki wypadek.

9 ZAPASOWE AKUMULATORY
Aparaty cyfrowe potrafią być energochłonne, a do tego – bądźmy szczerzy – prawie wszyscy ciągle przeglądamy nasze zdjęcia, co zużywa prąd. Niemniej dwie zapasowe baterie i jedna w aparacie powinny wystarczyć na cały dzień fotografowania, nawet w chłodne dni.

10 FILTRY LEE 0.6 I 0.9 ORAZ UCHWYT SEVEN5
Ten mały i kompaktowy system filtrów jest idealny do fotografowania krajobrazów za pomocą tak niewielkiego aparatu jak Leica M10-R. Czasami noszę również przy sobie polaryzator marki LEE lub Big Stopper – w zależności od tego, co fotografuję.

eprasa.pl f59a61a1ff

Kreatywne ekspozycje

Rejestruj odcienie na granicy możliwości uchwycenia zakresu dynamicznego przez matrycę aparatu, aby uzyskać bardziej spektakularny efekt



Ile razy słyszałeś często powtarzaną mantrę „naświetlaj tak, by wykres histogramu był przesunięty w prawą stronę"? Przesuń zatem wykres na prawą stronę histogramu, unikając utraty szczegółów i prześwietleń, ale upewnij się, że nie niedoświetlisz i nie utracisz widoczności szczegółów w cieniach.

Dla mnie jedną z radości robienia czarno-białych zdjęć, niezależnie od tego, czy przedstawiają krajobraz, miejski pejzaż, czy portret, jest rejestrowanie fotografii zawierających głęboką, bogatą czerń w postaci obszarów pozbawionych jakichkolwiek szczegółów. Ciemne partie obrazu i głębokie cienie mogą mieć ogromny wpływ na wygląd zdjęcia.

Cienie mogą pomóc opowiedzieć historię i stworzyć nastrój, a jeśli nie chcesz, nie musisz starać się uwidaczniać w nich szczegółów. Jesteś fotografem, artystą, więc podejmuj własne decyzje twórcze, ponieważ jeśli chodzi o wybór środków wyrazu artystycznego, nie ma dobrych ani złych rozwiązań.

Rób zdjęcia z wykorzystaniem długiej ekspozycji

Jeremy dzieli się radami dotyczącymi tworzenia aksamitnych czarno-białych fotografii nad brzegiem oceanu



1 SKOMPONUJ OBRAZ

Znajdź odpowiednią scenerię z poruszającą się wodą, na przykład rzeką, wodospadem lub morzem. Upewnij się, że w kadrze znajduje się również jakiś nieruchomy obiekt, dzięki czemu uzyskasz kontrast między poruszającym się otoczeniem, takim jak woda, która stanie się rozmyta i eteryczna, a skałą lub w tym przypadku górą lodową. Skomponuj zdjęcie, ustaw ostrość i w razie potrzeby zastosuj gradientowy neutralny filtr szary, aby móc kontrolować jasność nieba. Wykonaj zdjęcie próbne i sprawdź ekspozycję oraz upewnij się, że obiektyw jest zogniskowany tam, gdzie trzeba, a obraz – ostry.



2 PRZETESTUJ EKSPOZYCJĘ I SPRAWDŹ WSZYSTKO RAZ JESZCZE

Zastosuj odpowiedni filtr, by móc ustawić dłuższy czas otwarcia migawki, dzięki czemu ekspozycja będzie wystarczająco długa, aby można było zarejestrować na zdjęciu rozmycie i ruch. Ekspozycja trwająca od kilku sekund do kilku minut powinna być wystarczająca, ale wszystko zależy od tego, jak szybko porusza się woda i jak blisko fotografowanego obiektu się znajdujesz. Branżowym standardem akcesoriów umożliwiających tworzenie długich ekspozycji jest rodzina filtrów Big Stopper. Pozwalają one wydłużyć czas naświetlania o 6, 10 lub nawet 15 stopni przysłony. Nałóż filtr i ponownie oblicz ekspozycję, a następnie wykonaj zdjęcie testowe.

eprasa.pl f59a61a1ff







Z lewej
Wskazówki dotyczące używania filtrów
Użyj filtrów, aby przyciemnić błękitne niebo i zwiększyć kontrast między białymi obłokami a niebem.

Powyżej, u góry
Mały detal
Jedną z zalet fotografowania w czerni i bieli jest obecność w obrazie obszarów całkowicie pozbawionych szczegółów.

Powyżej
Twardy jak skała
Cienie mogą pomóc opowiedzieć historię i stworzyć nastrój, nawet bez obecności na obrazie drobnych szczegółów.



3 USTAW WSZYSTKO RAZ JESZCZE I ZNÓW SPRAWDŹ ZAREJESTROWANY OBRAZ

Jeśli jesteś zadowolony z drugiego etapu, śmiało zacznij fotografować. Jeśli nie, dokonaj drobnych korekt w zakresie kompozycji i ekspozycji, a następnie ponownie zrób zdjęcie.

Po zarejestrowaniu każdego obrazu spójrz na wyświetlacz, aby upewnić się, że wszystko jest w porządku. Jeśli czas naświetlania wynosi kilka minut, powinieneś włączyć dostępną w aparacie funkcję redukcji szumu.

Moje ostateczne zdjęcie zrobione w ramach tej sekwencji nie wygląda tak, jak sobie to pierwotnie wyobrażałem, ale kiedy zacząłem fotografować, poczułem, że taka kompozycja będzie o wiele mocniejsza, zwłaszcza po przekonwertowaniu obrazu do odcieni szarości.

Dodaj zdjęciom siły, stosując filtr czarno-biały

Akcesoria skracające czas edycji

Nie musisz zabierać ze sobą całego mnóstwa filtrów do fotografii krajobrazowej, ale jest kilka podstawowych, które należy mieć. Polaryzator kołowy (nie chodzi tu o kształt filtra, ale sposób polaryzacji światła) przydaje się do przyciemniania błękitnego nieba i zwiększania kontrastu między białymi obłokami a niebem. Im ciemniejszy błękit nieba na początku, tym ciemniejszy będzie on po konwersji monochromatycznej. Filtr Big Stopper służy do wydłużania czasu naświetlania, ale to technika fotografowania, która nie każdemu przypadnie do gustu.

Neutralny szary filtr gradientowy był kiedyś obowiązkowym elementem wyposażenia każdego fotografa krajobrazu, ale możliwy do uchwycenia przez nowoczesne aparaty zakres tonalny scen jest tak duży, że wystarczające jest dysponowanie filtrem gradientowym o średniej, zaledwie dwustopniowej sile redukcji natężenia światła.



eprasa.pl f59a61a1ff

Ludzie i portrety

Fotografując twarze, weź pod uwagę wzór światłocienia oraz kierunkowość i intensywność naturalnego światła

Podobnie jak zdjęcia krajobrazowe, portrety i fotografie ludzi, gdy są rejestrowane w czerni i bieli, mają wyrazisty styl i charakter. Bez rozpraszającego koloru obraz pozwala skupić całą uwagę oglądających na kompozycji, oświetleniu i, co najważniejsze, wyrazie twarzy portretowanej osoby, niezależnie od tego, czy jest to sesja z modelką w studiu, czy fotoreportaż robiony w prawdziwym świecie na ulicy. W przypadku portretów oświetlenie odgrywa również kluczową rolę w kształtowaniu nastroju obrazu – od jasnego, miękkiego oświetlenia po ostre światło punktowe tworzące silny kontrast. Jednak charakter oświetlenia musi być odpowiednio dobrany do fotografowanej osoby i jej otoczenia.

Pod wieloma względami obrazy ludzi należy traktować tak samo jak krajobrazy, czyli przed wykonaniem zdjęcia poszukać właściwego punktu widzenia i odpowiedniego światła. Jeśli nie fotografujesz ludzi i nie robisz portretów regularnie, a do tego nie masz lampy błyskowej ani oświetlenia studyjnego, wykorzystaj naturalne, miękkie i nadające modelowi korzystny wygląd światło, wpadające przez okno wychodzące na północ lub ostre i kontrastowe, przedostające się do wnętrza w słoneczny dzień przez okno wychodzące na południe. Jedynym specjalistycznym modyfikatorem, jaki lubię wykorzystywać przy robieniu portretów, jest przenośna, składana blenda. Biały lub srebrny odbłyśnik 2x1 m służący do rozjaśniania cieni pozwala kontrolować światło i stwarza znacznie więcej fotograficznych możliwości.

Jakiego użyć obiektywu?

Kiedy zrobić zbliżenie, a kiedy szerszy portret środowiskowy

Nie ma jednoznacznej odpowiedzi na pytanie „Jak blisko tematu należy podejść?". To zależy od tego, kogo fotografujesz, a także od nastroju i klimatu sceny oraz od rodzaju zdjęcia, jakie chcesz zrobić. „Zbiór zasad fotograficznych" może zalecać stosowanie ogniskowej o długości około 85 mm, która pozwala zachować wystarczającą odległość od fotografowanego obiektu, ale nadal umożliwia wypełnienie kadru głową i ramionami osoby, choć nic nie stoi na przeszkodzie, aby użyć dłuższego obiektywu zapewniającego małą głębię ostrości. Można też sięgnąć po optykę szerokokątną, aby móc uchwycić szczegóły w tle. Pomoże Ci opowiedzieć historię modela lub przeciwnie – odizolować go od odwracającego uwagę tła.





Fotografować w B&W czy konwertować później?

Pliki RAW zapewniają większą kontrolę

Monochromatyczne pliki JPEG generowane przez aparat mają na ogół wysoką jakość obrazu, ale format RAW daje większą kontrolę – późniejsza postprodukcja w Silver Efex Pro pozwala uzyskać różnorodność wariantów obrazu. Aby uprościć sobie obieg pracy, wybierz w menu aparatu monochromatyczny tryb przetwarzania plików JPEG i rozpocznij fotografowanie.



OŚWIETLENIE
Zdjęcie zrobione w słoneczny, ale mglisty dzień. Słońce znajduje się wysoko na niebie i nieco z prawej strony obiektu. Tuż poza kadrem, po lewej stronie modela, stała oparta o szopę ogrodową duża składana blenda, skierowana miękką białą stroną w stronę mężczyzny. Odbłyśnik rozjaśnił cienie, szczególnie dolną część koszuli i liście fasoli widoczne w tle.

RĘCE
Ważną częścią każdego portretu są dłonie, które mogą wiele powiedzieć o sfotografowanej osobie. Dzięki umieszczeniu rąk ogrodnika bliżej aparatu niż twarzy dłonie zostały wyolbrzymione i powiększone, pomagając opowiedzieć historię tego, w jaki sposób model zarabia na życie.

eprasa.pl f59a61a1ff



ODZIEŻ I REKWIZYTY
Ogrodnik ma na sobie odpowiednie ubranie, mówiące o tym, kim jest i czym się zajmuje – nie ma sensu, żeby Bob był ubrany na takim portrecie w niedzielny garnitur. Upewnij się, że scena zawiera wszystkie elementy, które pozwolą Ci opowiedzieć całą historię – to samo dotyczy rekwizytów i narzędzi. Tradycyjny ogrodnik może korzystać z wielu narzędzi, więc dlaczegóż nie miałbyś go poprosić o zapozowanie ze swoim ulubionym?

TŁO
Tło z fasoli i trzciny tworzy kontekst portretu – znowu nie ma żadnego sensu umieszczać takiego bohatera w nowoczesnej kuchni. Tło pomaga opowiedzieć historię o tym, co on robi, więc w takim przypadku należy upewnić się, że jest ostre. Wykorzystanie roślin fasoli jako tła pozwoliło również ukryć kilka nowoczesnych budynków, które zepsułyby ten obraz.

Jak fotografować w mieście

Twórz monochromatyczne magiczne obrazy miast i miasteczek

Fotografia miejska to gatunek, który bardzo lubię, ponieważ jest on niezwykle pojemy pod względem tematów. Nawiasem mówiąc, nienawidzę określenia „uliczna", które kojarzy mi się zwykle z przypadkowymi zdjęciami przypadkowych ludzi, którzy nie robią nic szczególnego. Koniec dyskusji! „Miejska" to natomiast wszechogarniające określenie, które może obejmować budynki i obszary zurbanizowane oraz ludzi, którzy tam pracują lub mieszkają, a także zachodzące między nimi relacje. Fotografowanie miast jest być może nieco trudniejsze niż uwiecznianie krajobrazów, w przypadku których rzadko kiedy w pobliżu znajduje się ktoś, kto mógłby przewrócić statyw w trakcie ekspozycji.

Większość zdjęć miejskich wykonuję z ręki, starając się za wszelką cenę uwolnić od noszenia ciężkiego trójnogu. Bez statywu można być bardziej anonimowym, zaś nowoczesne aparaty pozwalają używać wysokich ustawień czułości matrycy z zachowaniem niskiego poziomu zaszumienia rejestrowanego obrazu. W rzeczywistości szum może dodać zdjęciom szorstkości i charakteru.

Innym podejściem do fotografowania w mieście jest zaopatrzenie się w małą torbę na aparat – im mniej przypominasz fotografa, tym lepiej. Robienie zdjęć bez użycia statywu zachęci Cię również do szukania dziwacznych ujęć i być może do wypróbowywania punktów widzenia, których normalnie byś nie wybrał, gdybyś miał ze sobą statyw i dużą, ciężką torbę ze sprzętem.

Fotografowanie w mieście może być pod wieloma względami podobne do uwieczniania krajobrazów. Musisz wiedzieć, gdzie wschodzi słońce i jak będzie przesuwać się po niebie, o której godzinie oświetli określone ulice lub budowle, kiedy jego światło odbija się od jednego budynku, aby oświetlić inny, i gdzie zajdzie, abyś mógł wykorzystać czas do maksimum.

Etapy pracy z kadrem

Pomyśl o sprzęcie, oświetleniu i lokalizacjach



1 ZAPAKUJ ODPOWIEDNI ZESTAW
Przed udaniem się na sesję zdjęciową dowiedz się, czego możesz potrzebować. Przemyśl z wyprzedzeniem, jakie kadry będziesz chciał uchwycić, aby nie musieć nosić ze sobą całego posiadanego sprzętu. Postaw na lekkość zestawu, weź minimalną liczbę sprzętu i nie rób wokół siebie zamieszania.

W fotografii miejskiej nie chodzi o popisywanie się swoim najnowszym aparatem, ale o bycie dyskretnym, dzięki czemu możesz robić zdjęcia bez zwracania na siebie uwagi.



2 EKSPLORACJA TERENU
Jeśli to możliwe, zaplanuj sesję z wyprzedzeniem, wykonując zwiad lub spacer po danej okolicy. Musisz poznać otoczenie, w którym zamierzasz fotografować, w tym sprawdzić, z jakiego kierunku pada światło i jak długo będzie widać słońce, ponieważ światło odbijające się od budynków i okien może być dostępne tylko przez jakiś czas. Może być również konieczne znalezienie punktu obserwacyjnego, z którego można fotografować, nie stojąc przechodniom na drodze ani nie będąc przeganianym przez ochroniarzy.



3 BĄDŹ CIERPLIWY
Fotografowanie scen miejskich i architektonicznych wymaga czasu i wysiłku. Być może będziesz musiał wrócić kilka razy w to samo miejsce i wykonać kilka próbnych zdjęć, zanim trafisz na odpowiednie warunki i światło lub właściwych ludzi, którzy będą poruszać się w obrębie sceny we właściwym czasie. Oczywiście możesz mieć szczęście i rzeczy po prostu od razu ułożą się tak, jak trzeba za pierwszym razem, więc musisz być przygotowany. Miej aparat pod ręką na wypadek, gdyby za rogiem pojawił się przed Tobą ciekawy temat na ulotną sekundę lub dwie.

eprasa.pl f59a61a1ff



Rezygnując ze statywu, możesz być bardziej anonimowy – jego brak zachęca do szukania dziwacznych kątów i prób komponowania zdjęć w sposób, którego normalnie byś nie zastosował

Z lewej
Wypatrywanie gwiazdy
Szukaj przemijających chwil, takich jak cienie pojawiające się tylko przez kilka minut lub ludzie poruszający się w ich architektonicznym otoczeniu.

Powyżej
Sztuka bycia niewidocznym
Fotografia miejska polega na pozostaniu niezauważonym, dzięki czemu możesz robić zdjęcia dyskretnie, nie zwracając na siebie uwagi.

Profesjonalne pomysły na miejskie kompozycje

Tematy, które możesz uwzględnić podczas spacerowania ulicami z aparatem



ARCHITEKTURA
Od nowych budynków ze szkła i stali po eleganckie, klasyczne fasady – środowisko miejskie jest gęsto zbudowane. Wykonuj zdjęcia z niecodziennych punktów widzenia i zestawiaj nowe budynki ze starymi. Po prostu nie koncentruj się na całym budynku, ale rób zbliżenia, aby podkreślić wszelkie szczegóły i wzory w strukturze budowli, dążąc do prostoty, wykorzystując same linie i wykluczając z kadru elementy rozpraszające.



CIENIE I FAKTURY
Zwracaj uwagę na zachodzące zmiany: cienie pojawiające się tylko przez kilka minut, światła, które odbijają się i oświetlają całe budynki, a nawet ulice zaledwie przez sekundę lub dwie. Użyj efektu rozmycia, aby opowiedzieć historię, ukazać sfotografowane z zastosowaniem długich czasów otwarcia migawki przejeżdżające pojazdy lub ludzi poruszających się w ich architektonicznym otoczeniu.



LUDZIE
To także ludzie tworzą środowisko miejskie, więc dlaczegóż by nie sfotografować ich, gdy wchodzą w interakcję z zabudowanym otoczeniem. Oczywistym czasem na rozpoczęcie sesji są godziny szczytu, z kolei parki i ogrody stanowią małe oazy spokoju, do których pracownicy udają się na odpoczynek. Pośpiech, z jakim przemieszczają się w porze obiadowej lub wracają do domu pod koniec dnia – to również stanowi interesujący temat.

eprasa.pl f59a61a1ff

Edycja obrazu

Każdy przetwarza swoje prace inaczej, ale czarno-białe zdjęcia wymagają specyficznego podejścia do ich edycji

Istnieje wiele sposobów przetwarzania obrazów i tworzenia oszałamiających odcieni szarości. Najlepszym punktem wyjścia jest robienie zdjęć monochromatycznych od razu, ale niewielu z nas może sobie pozwolić na taki aparat jak zachwycająca Leica Monochrom, więc kolejną najlepszą metodą jest wykorzystanie w tym celu specjalistycznego oprogramowania.

Większość ludzi używa Photoshopa i Lightrooma, obie aplikacje są świetne i dają użytkownikowi dużą elastyczność i swobodę wyboru narzędzi. Uważam jednak, że najlepszym dostępnym obecnie na rynku oprogramowaniem do konwersji zdjęć kolorowych na czarno-białe jest Silver Efex Pro firmy DXO.

Dostęp do Silver Efex można uzyskać za pośrednictwem programu Photoshop i jest to niezwykle wszechstronne narzędzie, dające dużą kontrolę osobom, które lubią samemu decydować o ostatecznym wyglądzie zdjęcia, ale ma też wiele gotowych ustawień wstępnych. Niemniej jeśli cały czas będziesz używał określonego ustawienia wstępnego, to ryzykujesz, że Twoje prace będą wyglądać tak jak wszystkich innych, którzy korzystają z tych samych ustawień.

Najlepszym rozwiązaniem jest zatem użycie kombinacji gotowych ustawień, choć trzeba być przy tym ostrożnym. Silver Efex to potężne narzędzie, ale może być ono nieco agresywne w stosunku do plików, więc uważaj, aby nie spowodować degradacji obrazu.



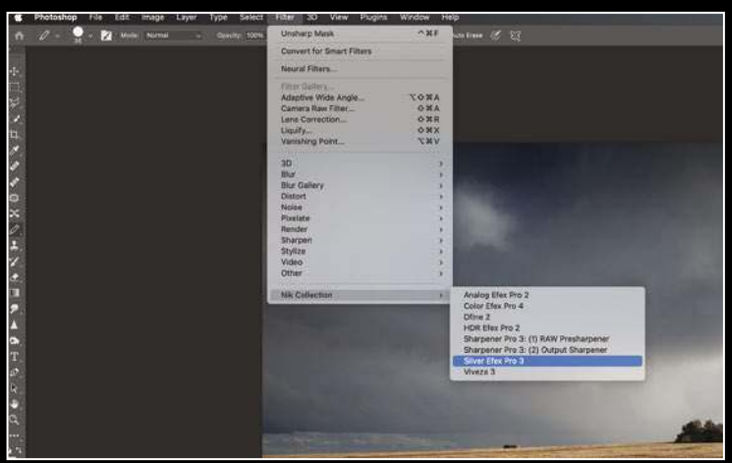
Z prawej
Silver Efex Pro
Najlepszym oprogramowaniem do konwersji obrazów do czerni i bieli jest Silver Efex Pro firmy DXO, chociaż Photoshop i Lightroom również nadają się do tego bardzo dobrze.

Przetwarzanie krok po kroku

Oto jeden ze sposobów edytowania zdjęć w celu uzyskania efektownych czarno-białych obrazów za pomocą Camera RAW, Silver Efex Pro i Photoshopa



1 Zrób zdjęcie Wykonaj zdjęcie, ale spróbuj zwizualizować je sobie i zapisać jako czarno-białe, mimo że plik RAW nadal będzie zawierał wszystkie informacje o kolorach. Przetwórz obraz w Adobe Camera RAW tak jak zwykle, ale być może nieco bardziej przyciemniając niebo, ponieważ pomoże to uzyskać czerń na ostatecznej wersji obrazu.



2 Otwórz obraz w Silver Efex Pro Zaimportuj plik do oprogramowania, którego zwykle używasz do konwersji obrazów do odcieni szarości. W tym przypadku wybrałem Silver Efex Pro ze względu na to, jak wiele pozwala zrobić z obrazem. Jeśli jednak czujesz się bardziej komfortowo, pracując w innym programie, takim jak Photoshop, Lightroom lub Affinity, to również możesz z niego skorzystać.

Wnioski

Fotografowanie w czerni i bieli nie każdemu musi przypaść do gustu, ale warto go spróbować. Możesz pobrać oprogramowanie, takie jak Silver Efex firmy DXO w postaci bezpłatnej 30-dniowej wersji próbnej, aby zobaczyć, co możesz uzyskać. Praca z monochromatycznymi obrazami angażuje zdolności twórcze umysłu; obraz musi oddziaływać na odbiorcę poprzez kompozycję, światło, cienie i faktury, a do tego nie ma ładnych kolorów podstawowych, które odwracałyby uwagę od błędów technicznych popełnionych podczas wykonywania zdjęcia. Ale jeśli doprowadzisz swoją technikę konwersji do perfekcji, to obrazy czarno-białe, zwłaszcza wydrukowane na wysokiej jakości papierze, będą miały wewnętrzną siłę wyrazu, której kolorowe fotografie po prostu nie mają. Niezależnie od tego, czy są uważane za bardziej „artystyczne", ponieważ są czarno-białe, czy nie, doskonale wykonany obraz monochromatyczny ma wyjątkową siłę oddziaływania – dlatego zachęcam do zrezygnowania z przesuwania suwaka nasycenia w prawo i wypróbowania skonwertowania obrazu do odcieni szarości.



3 **Wprowadź poprawki** Dostosuj obraz zgodnie z potrzebami. Jeśli dopiero uczysz się obsługi programu, łatwiej może być Ci zacząć od wybrania ustawienia wstępnego, ale możesz też poeksperymentować z własnymi pomysłami, ponieważ istnieje wiele opcji i elementów sterujących do wyboru. Wprowadzaj zmiany małymi krokami, ponieważ oprogramowanie może działać dość agresywnie.



4 **Wróć do Photoshopa** Otwórz obraz w Photoshopie w celu dokonania drobnych poprawek, lokalnego rozjaśnienia i przyciemnienia pewnych partii zdjęcia, usunięcia kurzu (w zależności od tego, jak chcesz zmienić wygląd fotografii, drobinki kurzu mogą stać się bardziej widoczne po edycji w Silver Efex Pro). Uwidocznione mogą zostać również niektóre artefakty w postaci efektu „halo", zwłaszcza w obszarach o wysokim kontraście, dlatego należy je usunąć, jeśli masz zamiar sporządzić wydruk ze zdjęć dużego formatu.

Niebieska godzina w czerni i bieli

Poziom trudności: łatwy
Potrzebny czas: 90 minut



Co będzie Ci potrzebne:

- Aparat systemowy
- Obiektyw szerokokątny
- Lekki, ale solidny statyw
- Filtry neutralne szare i szare połówkowe
- Lightroom i Photoshop lub inne alternatywne oprogramowanie

Wszystkie zdjęcia © Helen Trust

eprasa.pl f59a61a1ff

Zobacz, jak wykonywać spektakularne zdjęcia pejzaży miejskich, a następnie przekształcać je w magiczne obrazy mono przy wykorzystaniu prostej techniki konwersji

Dorastając na wsi, zawsze lubiłam uciekać z prowincji, by zanurzyć się w zgiełku miasta. Fascynują mnie kształty i wzory elewacji budynków zarówno starych, jak i nowych. Uważam też, że miasta mają swoją surrealistyczną stronę, zaś znalezienie dobrej lokalizacji, pozwalającej cofnąć się i ukazać całą ogromną przestrzeń urbanistycznej panoramy, może mieć działanie terapeutyczne. Większość panoram miast można sfotografować z różnych punktów obserwacyjnych i często widać z nich również wodę, czy to w postaci brzegu rzeki, kanału, jeziora czy oceanu. Dodaj do tego majestatyczne niebo i przekształć je, stosując długą ekspozycję tak, by wyglądało jak najbardziej spektakularnie, podkreślając przy tym atmosferę scenerii poprzez wykorzystanie światła i cienia, a będziesz w stanie zmienić zwykłą panoramę miasta w fotografię artystyczną.

Z kolei konwersja do odcieni szarości może zamienić ją w prawdziwe dzieło sztuki. Wybierz lokalizację z wyprzedzeniem i sprawdź jej dostępność oraz możliwości dotarcia na miejsce zarówno wczesnym rankiem, jak i późnym wieczorem, aby móc doświadczyć rozmaitych zestawień światła i cieni. Włóż do torby aparat i dobry zestaw szklanych filtrów, weź solidny statyw i idź uchwycić magię miasta.



eprasa.pl f59a61a1ff

Etapy sesji

1 Badanie lokalizacji Niezależnie, czy jest to Paryż, Wenecja, czy Nowy Jork, zaplanuj sesję z wyprzedzeniem, korzystając z aplikacji. Sprawdź połączenia komunikacyjne i dostępność miejsc (przy użyciu Citymapper i Google Maps), prognozę pogody, czasy wschodu/zachodu słońca i pozycję, w jakiej będzie się ono znajdować w czasie fotografowania (TPE i PhotoPills).

2 Zadbaj o stabilność Zdecydowałam się sfotografować ten pejzaż miejski zaledwie kilka minut po zachodzie słońca o niebieskiej godzinie, więc ze względu na niski poziom natężenia światła i długą ekspozycję niezbędne było użycie solidnego statywu. Ale nie zawsze chcemy nosić ze sobą po mieście ciężki trójnóg, więc mądrze wybierz zestaw sprzętu, jaki zabierzesz na taką sesję.

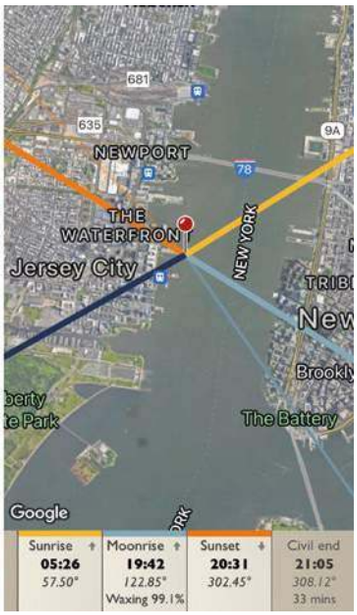
3 Przemyśl dobrze kompozycję Aby uzyskać efektowne połączenie pustej przestrzeni z rozległą panoramą, użyj obiektywu szerokokątnego. Idealny będzie model o ogniskowej z przedziału od 16 mm do 35 mm, ale pamiętaj o dystorsji optycznej przy najszerszym kącie widzenia – włącz w aparacie tryb podglądu obrazu na żywo i upewnij się, że masz w kadrze wystarczająco dużo nieba, aby uchwycić ruch chmury przy długich ekspozycjach, i sprawdź wypoziomowanie linii horyzontu.

4 Pomiar światła Uchwyć maksymalny kontrast, poprawnie naświetlając najjaśniejsze i najciemniejsze obszary sceny. Przymocuj uchwyt filtra do wybranego obiektywu. Wybierz punkt AF i dokonaj pomiaru światła. Aby zachować ostrość w obrębie całej sceny, fotografowałam w trybie priorytetu przysłony, z przysłoną f/11 i przy najniższej dostępnej czułości matrycy, dokonując pomiaru światła w obszarze półcieni. Na koniec zablokuj ostrość.

5 Ustaw długą ekspozycję Działaj szybko – światło cały czas się zmienia. Podłącz do aparatu elektroniczny wężyk spustowy i oblicz potrzebny czas naświetlania, korzystając z tabeli ekspozycji lub aplikacji. Wsuń filtry: gradientowy (3-stopniowy) i neutralny szary (10-stopniowy). Następnie przełącz aparat w tryb bulb i zrób zdjęcie.

6 Oceń histogram Zawsze przed wykonaniem fotografii i już po sprawdzaj histogram, aby upewnić się, że nie prześwietliłeś świateł. W razie potrzeby wyreguluj ekspozycję i ponownie wykonaj zdjęcie, o ile tylko czas i światło na to pozwalają. Aby zmaksymalizować spektakularność scenerii, często niedoświetlam ujęcie, ale uważam przy tym, by nie utracić widoczności szczegółów w cieniach.















eprasa.pl f59a61a1ff

NEUTRALNY FILTR SZARY
Aby uzyskać doskonałej jakości zdjęcie zrobione z długą ekspozycją, potrzebujesz wysokiej jakości szklanych filtrów.

DUŻO GROŹNEGO NIEBA
Wiem, że nie da się tego zaaranżować, dlatego choć wspaniałe panoramy miast są szeroko dostępne i łatwe do sfotografowania, to właśnie odpowiednia pogoda i kierunkowo przemieszczające się po niebie chmury mogą sprawić, że Twój obraz będzie się wyróżniał.

STATYW PODRÓŻNY
Przyjrzyj się różnym dostępnym modelom i znajdź statyw, który spełni Twoje oczekiwania pod kątem ceny oraz zalet użytkowania w fotografii miejskiej i podróżniczej. W połączeniu z trójnogiem – z uwagi na wygodę i szybkość zmiany położenia aparatu – używam także lekkiej głowicy kulowej.

OBIEKTYW SZEROKOKĄTNY
Użyj obiektywu krótkoogniskowego. Wybierz wartość około 20 mm, aby zminimalizować zniekształcenia optyczne i móc uchwycić jak najwięcej nieba i pierwszego planu wokół linii horyzontu.

Aranżacja



Jakie filtry wybrać?

Nie ma wątpliwości, że programy edycyjne są dziś naprawdę potężne. Dlaczego zatem zawodowi pejzażyści nadal korzystają z optycznych filtrów mocowanych przed przednią soczewką obiektywu? Przede wszystkim pozwala im to spędzać więcej czasu w plenerze, zamiast przed ekranem monitora, łącząc kilka zdjęć i wyrównując ekspozycję sceny. Wiele z nich jest też po prostu nie do zastąpienia, jak filtr polaryzacyjny, czy szary bloker, pozwalający na znaczne wydłużenie ekspozycji. Należy jednak pamiętać, że filtr to kolejny element w naszym układzie optycznym i nie warto tu oszczędzać na jakości. Wybierz modele o dobrej transmisji światła i gwarantowanej wierności odwzorowania barw. Dobrze też, by były utwardzane, by służyły nam możliwie długo. Dobrym zestawem na początek będzie na przykład NiSi 100mm V7 Starter kit.



NiSi 100mm V7 Starter kit zawiera uchwyt mocowania V7 (82 mm), z adapterami do obiektywów 67, 72 i 72 mm, kołowy polaryzator True Colr NC CPL, filtr gradacyjny GND8 z miękkim przejściem, ciemny filtr szary ND1000 oraz komplet akcesoriów z wygodnym pokrowcem.



eprasa.pl f59a61a1ff

Edycja obrazu

1 Korekty wad optycznych w Lightroomie Otwórz plik RAW w Lightroomie i rozwiń panel Lens Corrections. Aby zminimalizować wpływ używania obiektywu szerokokątnego, zaznacz pola wyboru Remove Chromatic Aberration i Enable Profile Corrections.

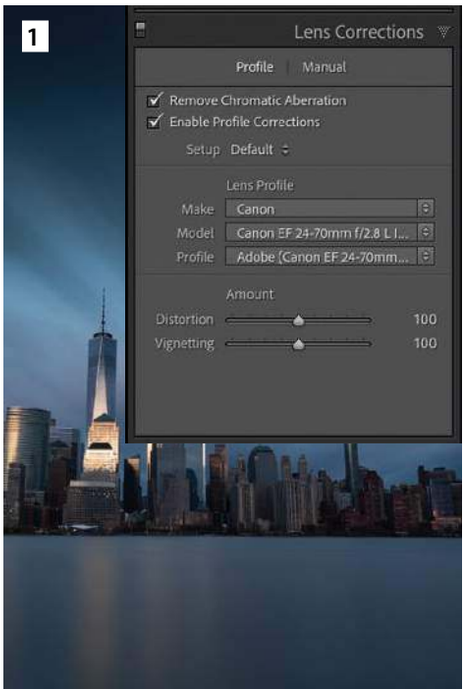
2 Funkcja Przekształcanie Użyj dostępnego w Lightroomie narzędzia Transform, aby wypoziomować horyzont i skorygować wszelkie inne zniekształcenia wprowadzone przez optykę szerokokątną. Użyj funkcji Guided i umieść swoje linie prowadzące na zniekształconych budynkach. Aby uporządkować obszary dopasowania, użyj trybu wypełnienia z uwzględnianiem zawartości lub po prostu przytnij obraz.

3 Sprawdź światła i cienie W przypadku zdjęć o wysokim kontraście łatwo jest prześwietlić światła i utracić szczegóły w cieniach, ale używając suwaków z panelu Basic i stosując w określonych obszarach budynków Filtr promieniowy, możesz to łatwo skorygować.

4 Konwersja do odcieni szarości Zmień niebieską godzinę w czarno-białą, korzystając z przeglądarki profili dostępnej w panelu Basic Lightrooma. Często, jeśli nie mogę znaleźć pasującego gotowego profilu w Lightroomie, sięgam po wtyczkę Silver Efex Pro, ponieważ pozwala ona wybierać z większej liczby predefiniowanych ustawień.

5 Usuwanie plam Wiem, że jest to niesamowicie nudne, ale długie i bardzo długie ekspozycje mogą sprawić, że na zdjęciach widoczne staną się zabrudzenia matrycy lub martwe piksele, w związku z czym w Photoshopie zawsze powiększam fotografię co najmniej do 100% i przeglądam obraz w poszukiwaniu plam. Następnie można je usunąć przy użyciu filtra Camera Raw.

6 Kadrować czy nie kadrować Uwielbiam przycinać różne moje zdjęcia do formatu kwadratu, aby nadać im nieco bardziej artystyczny wygląd. W przypadku tego ujęcia również poczułam, że kwadratowy kadr ukazujący budynki z pozostałością płynących po niebie chmur naprawdę dobrze się sprawdzi.













eprasa.pl f59a61a1ff



Z lewej
Przed – Manhattan o niebieskiej godzinie
Oto niepoddany edycji plik RAW tej klasycznej panoramy Nowego Jorku.

Poniżej
Po – gotowy obraz po edycji
Finalna postać zdjęcia po konwersji do B&W



eprasa.pl f59a61a1ff



Artystyczne MONO

Poziom trudności: średni
Czas: 1,5 godziny

Stwórz czarno-białe zdjęcie morskiego pejzażu utrzymane w stylu retro

Egzemplarz prywatny



Fotografia krajobrazowa to gatunek, który może czasem wiele zyskać na konwersji obrazu do odcieni szarości. Czarno-białe pejzaże przywołują na myśl prace Ansela Adamsa i innych twórców eksperymentujących z fotografią we wczesnym okresie rozwoju tego medium.

Podczas gdy wiele scen krajobrazowych fotografowanych jest w kolorze, zdarzają się sytuacje, w których przedstawienie sceny w odcieniach szarości pozwala lepiej oddać atmosferę panującą w danym miejscu. Czasami brak koloru pozwala zwrócić uwagę oglądających na uchwycone na zdjęciu warunki pogodowe i odwołać się do innych ich zmysłów. Bezbarwny obraz może zachęcić widzów do wyobrażenia sobie faktury skały, powiewu zimnego powietrza na twarzy i szumu wody uderzającej o linię brzegową.

Jednak najlepsze czarno-białe obrazy można zrobić tylko wtedy, gdy fotograf zmusi się do widzenia świata w odcieniach szarości.

W ramach tego projektu zbadamy, jak dostosować ustawienia aparatu, aby podczas rejestrowania czarno-białego obrazu uzyskać optymalną tonalność. Następnie omówimy technikę przetwarzania końcowego, która podkreśli ponadczasowy charakter sfotografowanej sceny krajobrazowej i pomoże oddać naturalną atmosferę, jaką charakteryzuje się dana lokalizacja. Zatem zaczynajmy!

Ponadczasowa tonalność
Wykonując zdjęcie z myślą o jego konwersji, można od razu w postarać się uchwycić optymalne cienie i światła, dzięki czemu gotowy obraz bedzie miał większą siłę wyrazu
Wszystkie zdjęcia © Peter Fenech

Co będzie Ci potrzebne:

- Aparat z trybami fotografowania P, A, S, M
- Solidny statyw
- Neutralny filtr szary
- Program z funkcją Krzywe

Etapy sesji

1 Zbadaj lokalizację W przypadku tego typu obrazów potrzebujesz czystej kompozycji, więc pochodź dokoła i popatrz na scenę z wielu różnych kątów widzenia. Zmieniaj wysokość i nachylenie aparatu, aby eksperymentować z perspektywą oraz poszukaj wyraźnego pierwszego i środkowego planu, a także tła o dobrze zdefiniowanych kształtach.

2 Zmieniaj ogniskową Skomponuj kadr, zmieniając długość ogniskowej obiektywu lub odległość między aparatem a tematem. Rozmieść elementy sceny w taki sposób, aby stworzyć silne poczucie kierunku, lub podziel kadr na możliwe do zidentyfikowania strefy – takie podejście pasuje szczególnie dobrze do kontrastowych, monochromatycznych obrazów.

3 Zwolnij tempo Aby w subtelny sposób wprowadzić wrażenie ruchu, użyj neutralnego filtra szarego w celu wydłużenia czasu ekspozycji. W tym przypadku na obiektyw nałożono filtr ND o regulowanej gęstości tłumiący natężenie światła w zakresie od 2 do 8 stopni przysłony, aby można było precyzyjnie kontrolować czas otwarcia migawki i dodać efekt rozmycia ruchu przy zachowaniu szczegółów.

4 Sterowanie za pomocą przysłony Dostosuj czas otwarcia migawki, ustawiając wielkość otworu względnego obiektywu w trybie priorytetu przysłony. Umożliwia to szybką zmianę stylu nadawanego obrazowi poprzez jednoczesne dostosowanie dwóch parametrów – rozmycia ruchu i głębi ostrości. Pomaga to znaleźć równowagę między głębią ostrości a ruchem wody w obrębie sceny.

5 Użyj najniższej wartości ISO Wczesne filmy nie były zbyt czułe, więc aby naśladować proces fotografowania na kliszy, ustaw najniższą dostępną wartość czułości matrycy. Pomaga to wydłużyć czas naświetlania i stworzyć drobne ziarno, wpływając tym samym na proces komponowania obrazu. Uważaj jednak, aby przy stosowaniu niskich wartości ISO w trybie rozszerzonym nie prześwietlić świateł.

6 Zmieniaj ekspozycję W przypadku tego obrazu zależało mi na tym, aby jasne światła lśniły na tle głębokich cieni, co miało pomóc naśladować wygląd obrazu naświetlonego na filmie. Aby to osiągnąć, ustawiłem maksymalnie długą ekspozycję, ale nie powodującą jeszcze prześwietlenia szczegółów w światłach – lepiej później przyciemniać cienie niż je rozjaśniać. W przypadku tego ujęcia pomiaru światła dokonałem na powierzchni oceanu.













eprasa.pl f59a61a1ff



ZOOM SZEROKOKĄTNY
Obiektyw zmiennoogniskowy zapewnia większą swobodę kadrowania. W celu podkreślenia elementów pierwszego planu do wykonania tego zdjęcia użyto obiektywu 15–30 mm.

APARAT PEŁNOKLATKOWY
Chociaż nie jest to rzeczą konieczną, pełnoklatkowy czujnik aparatu zapewnia większą kontrolę nad płaszczyzną ostrości, co jest bardzo ważne, gdy zależy Ci na wykorzystaniu małej głębi ostrości.

REGULOWANY FILTR SZARY
Ograniczaj ilość światła docierającego do matrycy za pomocą regulowanych filtrów, aby móc kontrolować czas otwarcia migawki zgodnie z wymaganiami, jakie stawia fotografowana przez Ciebie scena.

PROFESJONALNY STATYW I GŁOWICA
Niezbędny jest za to solidny statyw, który w bardzo zróżnicowanym środowisku pozwoli Ci umieścić stabilnie aparat na niewielkiej wysokości, zaś głowica kulowa umożliwia szybszą zmianę kadrowania.

Aranżacja planu

Różne sposoby kadrowania

Zwiększ siłę oddziaływania ujęcia, zmieniając proporcje boków obrazu

Często pomijaną cechą gotowej fotografii jest jej format. Proporcje boków obrazu zależą nie tylko od rozmiarów matrycy aparatu, ale są także ważnym wyborem, jakiego może dokonać fotograf, ponieważ będą mieć one duży wpływ na wygląd i charakter zdjęcia. Podczas gdy większość współczesnych przetworników obrazu charakteryzuje się natywną proporcją boków 3:2, to w przypadku obrazów czarno-białych czasami lepszy efekt może dać przycięcie obrazu do bardziej nietypowych formatów. Panoramiczny (ekstremalnie szeroki) kadr może pomóc widzowi skupić się na linii horyzontu w krajobrazie i rozchodzących się od niej poziomych warstwach, podczas gdy kwadratowy obraz może lepiej pasować do kompozycji minimalistycznych.



eprasa.pl f59a61a1ff

Edycja obrazu

1 Podstawowa korekta Zacznij od skorygowania braku równowagi tonalnej i ustawienia punktów czerni i bieli. Pozwoli to uzyskać dobry kontrast przed przejściem do etapu konwersji monochromatycznej.

2 Konwersja do mono Jeśli pracujesz w Lightroomie lub ACR, kliknij przycisk Black & White, aby przekonwertować obraz do odcieni szarości. Prawdopodobnie obraz będzie domyślnie nieco płaski, więc dokończ globalne korekty tonalne, aby stworzyć ogólnie kontrastowe zdjęcie.

3 Krzywe Teraz nadajmy fotografii nieco wyblakły wygląd, aby wzmocnić mglistą atmosferę, jednocześnie zwiększając ogólny kontrast. Przeciągnij dolną część krzywej w górę, jednocześnie delikatnie zwiększając nieco wartości ciemnych i jasnych półcieni. Obniż trochę krzywą w obszarze odpowiadającym światłom, tworząc w niej „zagłębienie", aby zachować widoczność szczegółów w obrębie nieba.

4 Przyciemnij niebo Wstęga mgły częściowo zasłania horyzont, ale powyżej niej na niebie widać pewne szczegóły. Aby odrobinę zwiększyć w tym obszarze widoczność struktury, użyłem narzędzia Gradient Filter (M), nakładając ciemniejsze odcienie w górnej części kompozycji w celu wzmocnienia jej znaczenia.

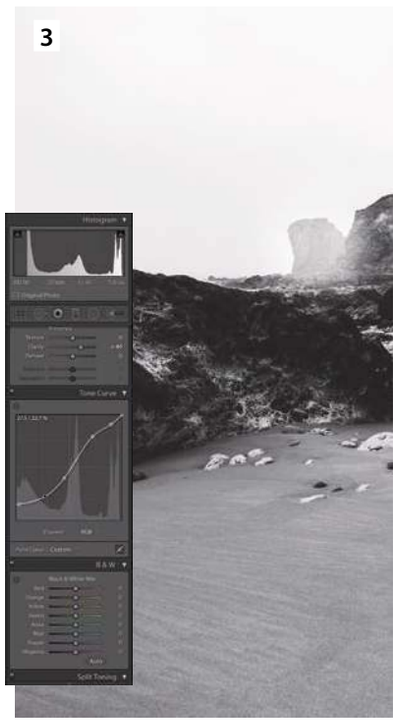
5 Punktowe rozjaśnianie i ściemnianie W programie Photoshop użyj narzędzi Rozjaśnianie i Ściemnianie, aby rozjaśnić obszary jasnych półcieni i przyciemnić niektóre ciemne półcienie. Użyłem tutaj narzędzia Adjustment brush (K), aby selektywnie dodać trochę głębokiej czerni i czystej bieli w celu stworzenia lokalnego kontrastu i uwydatnienia formy skały i piasku.

6 Podkreśl fakturę W edytorze RAW użyj narzędzi selektywnego dopasowywania, aby zwiększyć przejrzystość i uwydatnić teksturę. W tym przypadku przydatny okazał się dostępny w Lightroomie Pędzel korekty z parametrami Clarity ustawionym na 33 i Texture na 24 oraz wybraną miękką końcówką. Pozwolił on ukazać większą liczbę wzorów widocznych na plaży.

Z prawej
Prawdziwa atmosfera
Ostatnie ujęcie lepiej oddaje rzeczywisty nastrój sceny. Fotografując z myślą o konwersji monochromatycznej, można uzyskać ponadczasowy styl bez użycia specjalistycznych filtrów lub stosowania ekstremalnego przetwarzania.













eprasa.pl f59a61a1ff





eprasa.pl f59a61a1ff



Gotowy obraz

Na nadbrzeżu

W portach lub na nadbrzeżu znaleźć można mnóstwo ciekawych słupków, konstrukcji, murków i barierek, które po wyizolowaniu z otoczenia pozwalają tworzyć zachwycające, minimalistyczne kompozycje.

eprasa.pl f59a61a1ff

Morskie abstrakcje

Ross Hoddinott wyjaśnia, jak podczas robienia zdjęć na wybrzeżu wykorzystać naturalny ruch wody do tworzenia abstrakcyjnych i artystycznych efektów

Poziom trudności: średni
Potrzebny czas: 1–2 godziny

Wszystkie zdjęcia © Ross Hoddinott

Niewielu entuzjastów fotografowania krajobrazu jest w stanie oprzeć się pokusie robienia zdjęć na wybrzeżu. Morze znajduje się w ciągłym ruchu i wywołuje poczucie grozy – każdego dnia przypływ zmywa plażę do czysta, odsłaniając świeże fotograficzne płótno i stwarzając mnóstwo możliwości wykonywania zdjęć.

Wybrzeże jest również obszarem pełnym skalistych kolumn morskich, pomostów, latarni, pochylni, falochronów, kąpielisk i innych bardzo fotogenicznych obiektów. Chociaż tego typu struktury mogą być atrakcyjnym uzupełnieniem rozleglejszego widoku, nie należy przeoczyć możliwości wykorzystania dłuższej ogniskowej do wyizolowania ich jako głównego punktu zainteresowania, wykorzystując przy tym ruch wody w celu dodania scenie spektakularności.

Napływające fale wprowadzą do Twoich zdjęć element ruchu, dodając obrazowi energii i płynności, chociaż uzyskanie efektu najbardziej przyciągającego wzrok będzie zależało od wyboru długości ekspozycji. Ważne jest również wyczucie czasu – jeśli wyzwolisz migawkę za wcześnie lub za późno, to możesz nie uchwycić tego, co w danej scenie jest najlepsze. Jaki jest zatem idealny czas ekspozycji? Niestety nie istnieje w tym przypadku żadna złota reguła. Wiele zależy od intensywności falowania morza oraz tego, jaki chcesz uzyskać efekt i jak ma ostatecznie wyglądać zdjęcie. Często dobrym punktem wyjścia do uchwycenia faktury, szczegółów i morskich bałwanów jest wybór czasu otwarcia migawki z przedziału od 0,5 s do 2 s – to wystarczająco długo, aby uzyskać pożądany i artystyczny efekt rozmycia ruchu, ale także wystarczająco krótki, aby zarejestrowana faktura pozostała rozpoznawalna. W przypadku bardziej ekstremalnych efektów, gdy zależy Ci na tym, aby woda była gładka i mleczna, najlepszą opcją jest naświetlanie obrazu przez ponad 15 s.

Z kolei aby uzyskać kreatywnie długie czasy naświetlania, musisz robić zdjęcia przy słabym oświetleniu lub używać filtrów. Neutralne filtry szare (ND) są dostępne w wersjach o różnej mocy tłumienia światła i umożliwiają uzyskiwanie długich czasów otwarcia migawki niezależnie od natężenia oświetlenia zastanego. Są świetnym narzędziem twórczym, więc jeśli nie masz jeszcze żadnego filtra ND, warto, abyś kupił sobie chociaż jeden. Ja osobiście zawsze noszę w kieszeni wersje ograniczające ilość światła docierającego do matrycy aparatu o 4, 6 i 10 stopni przysłony. Zestaw filtrów ND pozwoli kontrolować stopień rozmycia ruchu i uzyskać dowolny efekt w niemal każdej sytuacji fotograficznej.

Co będzie Ci potrzebne:

- Cyfrowa lustrzanka lub aparat bez lustra
- Krótki teleobiektyw (o zakresie ogniskowych 70–300 mm)
- Adobe Lightroom
- Stabilny statyw
- Neutralny filtr szary

eprasa.pl f59a61a1ff

Etapy sesji

1 Weź pod uwagę wysokość pływów Przypływ jest ważnym czynnikiem, nie tylko ze względów bezpieczeństwa, ale także z uwagi na to, że ma ogromny wpływ na wygląd Twoich ujęć. Niektóre lokalizacje prezentują się lepiej w trakcie odpływu, podczas gdy do innych pasuje lepiej wysoki poziom wody. Użyj aplikacji, takiej jak AyeTides, aby sprawdzić, czego możesz się spodziewać w wybranej przez siebie lokalizacji.

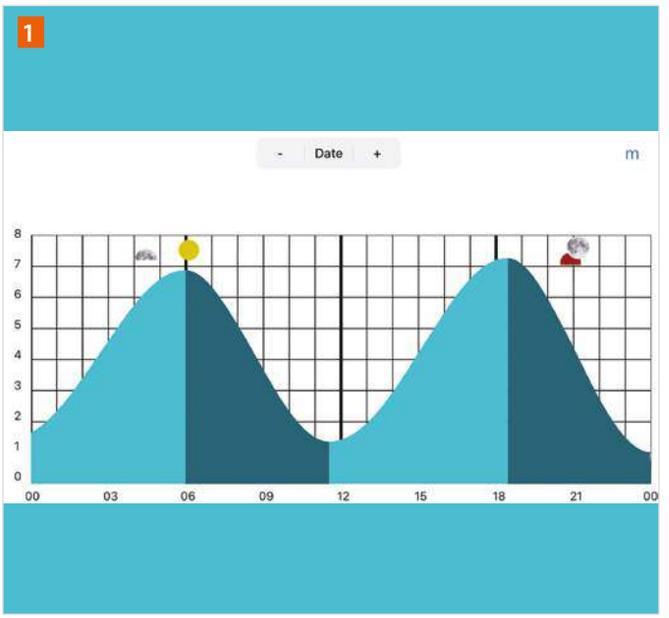
2 Dotrzyj na miejsce jak najwcześniej Pojaw się na mijscu co najmniej godzinę przed wystąpieniem optymalnego poziomu przypływu. Ciśnienie powietrza i kierunek wiatru wpływają na pływy i ruch fal, więc jeśli źle określisz czas, stracisz okazję. Wczesne przybycie da Ci również czas na rozstawienie sprzętu i wybór najlepszego miejsca do fotografowania.

3 Zastanów się nad wyborem kompozycji Jeśli chodzi o wybór scenerii do fotografowania, to w przypadku obszarów przybrzeżnych jest on często mniej oczywisty niż, gdy mamy do czynienia z tradycyjnym krajobrazem. Poszukaj atrakcyjnych tematów, które możesz wyizolować za pomocą dłuższej ogniskowej, np. znaczników pływów, tam lub stopni. Aby wyizolować główny obiekt zainteresowania, w tym przypadku metalową barierkę, rozważ wykluczenie z kadru nieba.

4 Nałóż neutralny filtr szary O ile nie fotografujesz w słabym świetle, załóż filtr ND, aby wydłużyć czas otwarcia migawki i twórczo rozmyć ruch fal. Zanim zdecydujesz, którego użyć, wypróbuj wersję o różnym stopniu tłumienia światła i porównaj powstające efekty. Jeśli Twój filtr okaże się zbyt ciemny, a Ty nie masz jaśniejszej wersji, zwiększ czułość matrycy, aby skrócić czas otwarcia migawki.

5 Wyłącz funkcję redukcji szumu Aby uzyskać bardziej ekstremalne efekty przy czasach otwarcia migawki dłuższych niż 15 s, wyłącz funkcję redukcji szumu przy długich czasach naświetlania. Funkcja ta zmniejsza poziom zaszumienia obrazu poprzez zarejestrowanie ciemnej klatki i odjęcie od uchwyconego obrazu szumu i gorących pikseli, ale podwaja długość czasu potrzebnego do wykonania zdjęcia. Zwykle redukcję szumów lepiej jest przeprowadzić na etapie postprodukcji.

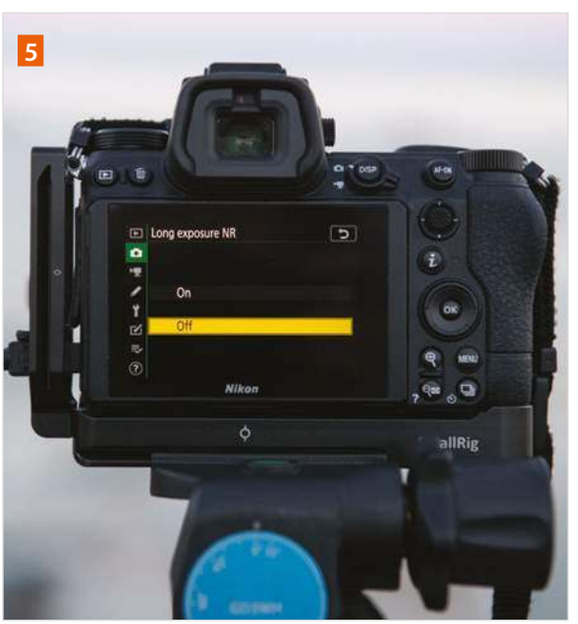
6 Wyczucie czasu Kiedy wygląd i ruch fal są kluczowym składnikiem, najważniejsze jest wyczucie czasu. Wyzwól migawkę zdalnie za pomocą elektronicznego wężyka spustowego, pilota lub aplikacji i zarejestruj serię zdjęć. Często najlepszy efekt rozmycia ruchu można uchwycić, gdy woda spływa po obiekcie lub gdy fale zderzają się ze sobą.













eprasa.pl f59a61a1ff



Aranżacja planu zdjęciowego

SYSTEM FILTRÓW
System filtrów, taki jak LEE100, umożliwia fotografom łatwe łączenie ze sobą filtrów technicznych i artystycznych. W tym przypadku jedynym potrzebnym filtrem był ciemny neutralny filtr szary, ale uchwyt z tego zestawu umożliwia fotografom stosowanie także innych typów filtrów, takich jak polaryzator lub filtr gradientowy. Dostępne w komplecie pierścienie adaptacyjne sprawiają, że ten system filtrów jest kompatybilny z obiektywami o różnej średnicy gwintów filtra.

NEUTRALNY FILTR SZARY
Warto mieć do wyboru kilka filtrów ND – ich różny stopień tłumienia światła będzie dawał różne efekty. W tym przypadku zastosowano filtr, który zmniejsza ilość światła docierającego do matrycy aparatu o 6 stopni przysłony, wydłużając czas ekspozycji z 1/50 s do około 1,5 s. Bardzo ciemne filtry ND są bardziej podatne na przepuszczanie światła z boku, dlatego niektóre z nich są wyposażone w piankową uszczelkę, która ma temu zapobiegać – powinna być ona skierowana w stronę obiektywu.

STABILNY STATYW
Trójnogi z włókna węglowego są droższe, ale lżejsze niż aluminiowe. Skręcane zaciski ułatwiają rozstawianie i regulację wysokości statywu. Po fotografowaniu w pobliżu morza zawsze dokładnie wyczyść trójnóg za pomocą wilgotnej szmatki, aby usunąć z niego piasek i sól.

WĘŻYK SPUSTOWY
Aby wyeliminować ryzyko poruszenia aparatu, najlepiej jest wyzwolić migawkę zdalnie. Gdy ważne jest wyczucie czasu – tak jak podczas fotografowania rozbijających się o brzeg fal – lepiej jest unikać więc korzystania z samowyzwalacza. Zamiast tego użyj aplikacji w telefonie, elektronicznego wężyka spustowego lub pilota na podczerwień. Z kolei w przypadku niektórych urządzeń bezprzewodowych mogą występować problemy lub opóźnienia w komunikacji. Staromodny przewód zdalnego sterowania jest tani i bardziej niezawodny.

Używaj filtrów jak profesjonalista

Automatyczny balans bieli zneutralizuje przebarwienia wprowadzane przez filtr

Chociaż ciemne filtry ND mogą wprowadzić w błąd system pomiaru światła aparatu, większość nowoczesnych korpusów działa poprawnie oraz automatycznie i skutecznie kompensuje jego obecność bez konieczności stosowania dodatkowej korekcji.

Jednak w razie potrzeby skorzystaj z funkcji kompensacji ekspozycji, kierując się wyświetlanym na żywo w aparacie histogramem – jeśli aparat nie pozwala podejrzeć histogramu na żywo, odtwórz ostatnie zdjęcie i oceń jego jasność na wykresie. Najbardziej prawdopodobnym błędem jest niedoświetlenie obrazu, więc bądź gotów zastosować dodatnią (+) wartość kompensacji ekspozycji lub po prostu, jeśli fotografujesz w trybie manualnym, ustaw dłuższy czas naświetlania.

Większość nowoczesnych filtrów ND jest prawie zupełnie neutralna, ale należy pamiętać, że niektóre mogą nieco ocieplać lub ochładzać kolorystykę obrazu. Te zmiany kolorystyczne mogą okazać się nawet przyjemne wizualnie, ale jeśli wolisz, można je również łatwo skorygować. Automatyczny balans bieli zwykle z powodzeniem neutralizuje dominantę barwną wprowadzaną przez filtr, ale zawsze można też po prostu dostosować temperaturę barwową i odcień obrazu na etapie edycji.



eprasa.pl f59a61a1ff

Edycja obrazu

1 Import do Lightrooma Zaimportuj swoje obrazy do Lightrooma i wybierz najlepsze ujęcia z całej serii. Dokładnie sprawdź ostrość i odrzuć pliki, w przypadku których kombinacja momentu wyzwolenia migawki, czasu naświetlania i ruchu fal nie pozwoliła uzyskać pożądanego rezultatu. Oznacz najlepsze obrazy, naciskając klawisz [P] lub korzystając z systemu ocen gwiazdkowych Lightrooma, aby móc potem szybko wrócić do najlepszych ujęć.

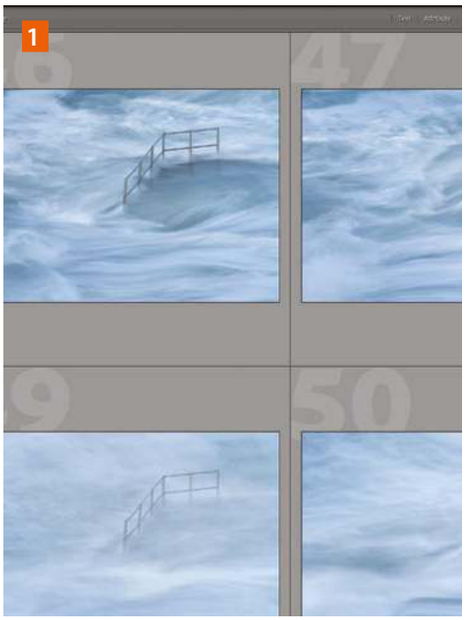
2 Dokonaj wyboru Fotografując ruch wody, zazwyczaj będziesz rejestrować sekwencję ujęć – każdy obraz może być wyjątkowy. Zidentyfikowanie najlepszych fotografii może być trudne, ale zaufaj swojemu instynktowi. Szukaj najlepszego połączenia ruchu, kontrastu i faktury. Aby łatwiej było Ci podjąć decyzję, porównuj obrazy wyświetlone na monitorze obok siebie. W tym celu zaznacz dwa ich podglądy i kliknij znajdujący się na pasku narzędzi przycisk Compare View lub użyj skrótu klawiaturowego [C].

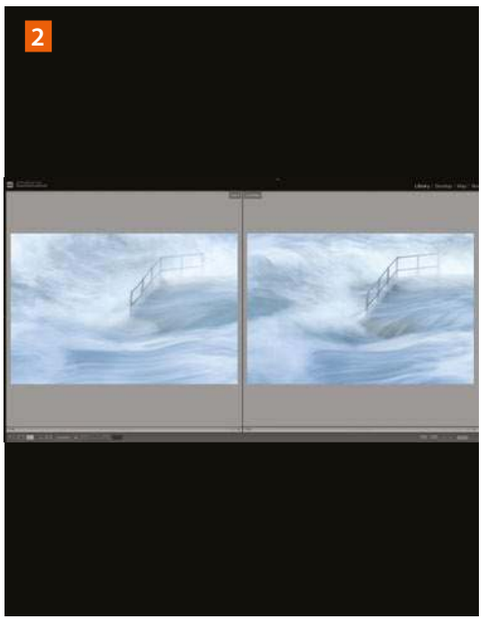
3 Zastosuj podstawowe korekty ekspozycji Pejzażom morskim nie poddanym edycji, a rejestrowanym z użyciem długiego czasu naświetlania, często brakuje kontrastu – szczególnie w przypadku abstrakcyjnych kompozycji pozbawionych obecności nieba w kadrze. W rezultacie wykres na histogramie może być dość wąski. Dostosuj suwaki punktów czerni i bieli, aby rozciągnąć wykres i uzyskać przyjemniejszy poziom kontrastu. Jeśli to konieczne, aby uzyskać prawidłową ekspozycję, dostosuj również Światła i Cienie. Aby podkreślić fakturę, rozważ delikatne zwiększenie wartości parametrów Clarity lub Dehaze.

4 Temperatura barwna Pamiętaj, że technicznie poprawny Balans bieli nie zawsze pozwoli uzyskać najbardziej miły dla oka obraz. W tym przypadku chłodniejsza kolorystyka lepiej pasowała do obiektu i ruchu wody. Żadne z ustawień wstępnych Balansu bieli nie było dobre, więc dostosowałem suwaki Temp i Tint tak, aby nadać obrazowi bardziej niebieski odcień, który lepiej oddawał nastrój sceny.

5 Korekty lokalne Do stosowania korekt miejscowych przydatne mogą być maski gradientu promieniowego. W tym przypadku załamujące się fale i rozpryski za poręczami wydawały się zbyt jasne, więc kliknąłem przycisk Masking ([Shift] + [W]) i nałożyłem na ten obszar owalną maskę. Wtopiłem to zaznaczenie, a następnie przeciągnąłem suwak Highlights tak, aby zmniejszyć jasność wody. Narzędzia promieniowe mogą być też używane do punktowego rozjaśniania i ściemniania określonych obszarów.

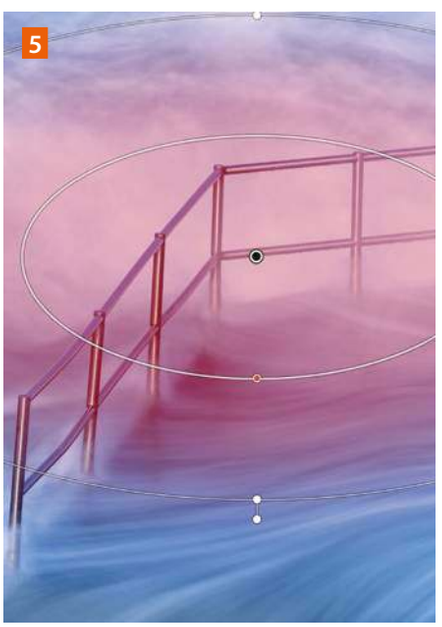
6 Eksport Nadanie zdjęciu takiego stylu wymaga zazwyczaj kilku minut edycji. Zaskakujące jest jednak to, jak stosunkowo niewielkie, subtelne poprawki mogą w sumie całkowicie zmienić wygląd ujęcia. Użyj narzędzia Heal Tool, aby usunąć wszelkie drobinki kurzu, zastosuj Wyostrzanie i Redukcję szumu (jeśli to konieczne), a następnie wywołaj polecenie File > Export. Zazwyczaj zapisuję moje obrazy jako pliki TIFF, ale możesz chcieć zarchiwizować je jako pliki JPEG, ponieważ zajmują wówczas mniej miejsca na dysku.

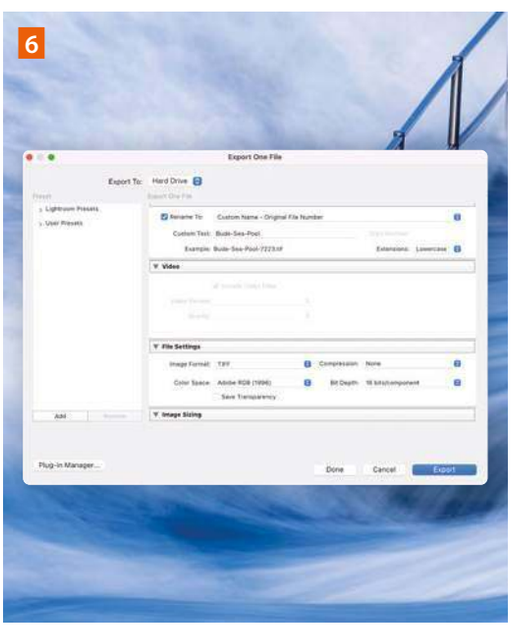










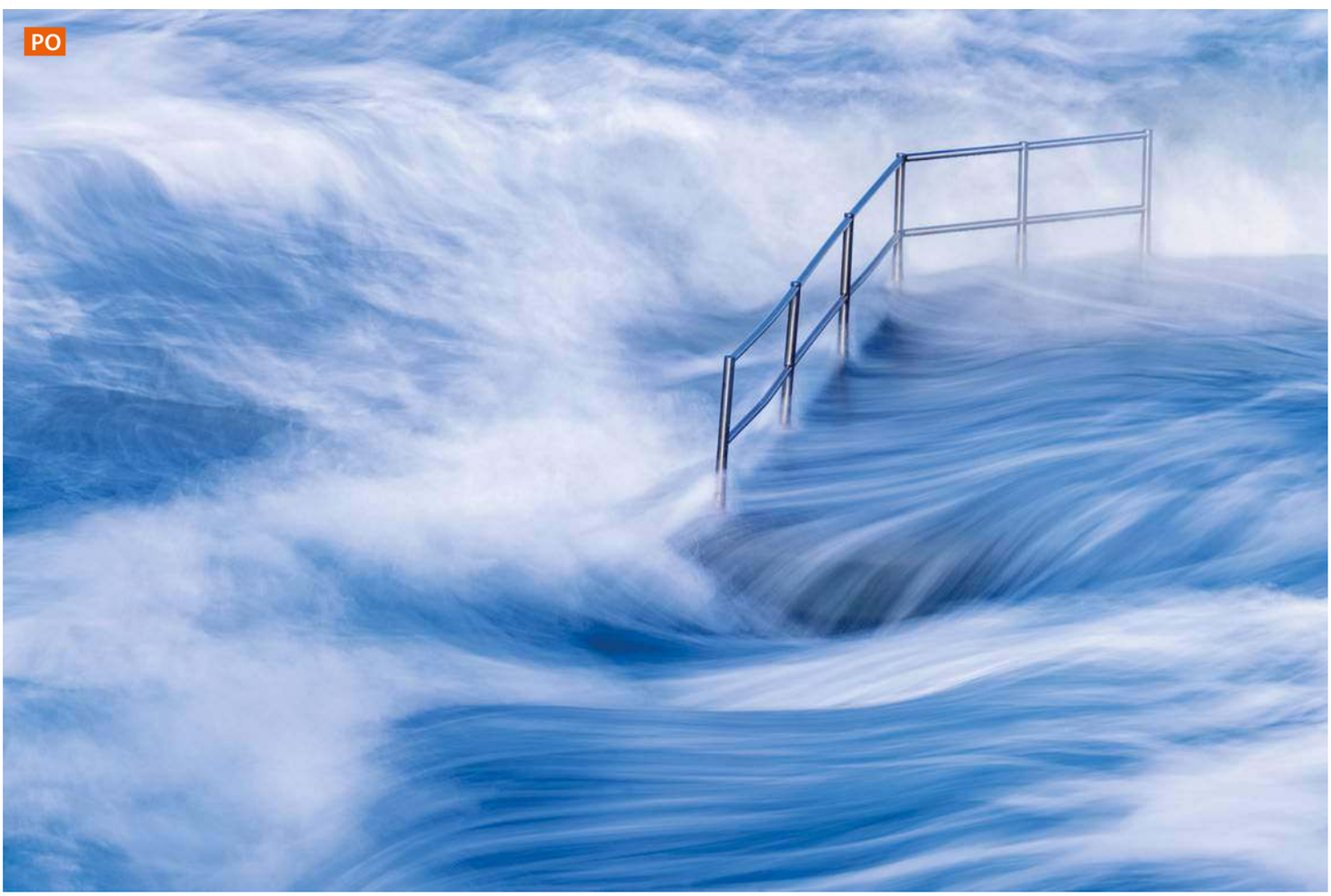


eprasa.pl f59a61a1ff



Z prawej
Abstrakcyjny pejzaż morski
Użycie filtra ND do stworzenia artystycznego efektu rozmycia ruchu wody może przynieść przyciągający wzrok rezultat.

Poniżej
Prosta edycja
Do tego stylu fotografii często pasują prostota i minimalizm, ale edycja pozwala ożywić obraz, dodając mu kontrastu, głębi i szczegółowości.



eprasa.pl f59a61a1ff

Alistair Campbell



Na co dzień zajmuje się kwestiami technicznymi w naszym siostrzanym magazynie *Digital Camera*. Alistair przygotowuje materiały z gatunków fotograficznych, ale najlepiej odnajduje się w portrecie i pracy z błyskiem. W przypadku tego artykułu uprzejmie poświęcił trochę czasu na omówienie korzyści płynących z korzystania z filtrów, udzieli Wam też kilku wskazówek dotyczących kontrolowania światła otoczenia za pomocą źródła światła sztucznego.

Rory Lewis



Rory, znany ze swojego stylu i zdjęć inspirowanych malarstwem, jest ekspertem w wykorzystywaniu lamp błyskowych i kształtowaniu charakteru światła w celu wzmacniania dramatyzmu i wydobywania szczegółów. To czyni go idealnym nauczycielem, który opowie, jak używać modyfikatorów światła błyskowego do modelowania światła błyskowego. Przeczytaj jego poradnik „krok po kroku" zamieszczony na końcu artykułu. **www.rorylewis.studio**

Wszystko, co musisz wiedzieć o...

PRACY Z BŁYSKIEM

Opanuj sztukę profesjonalnego fotografowania z użyciem flesza. Poznaj żargon, sprzęt i kluczowe techniki modelowania światła błyskowego w studio i poza nim!

eprasa.pl f59a61a1ff



Gotowy obraz
Pełna kontrola
Opanowanie sztuki fotografowania z lampą błyskową daje możliwość kontrolowania stylu zdjęć o każdej porze dnia, zarówno tych robionych we wnętrzach, jak i na lokacji.

Wykorzystywanie światła błyskowego to trudna do zgłębienia część fotografii. Niewłaściwie użyte sztuczne światło może zepsuć atmosferę obrazu, wprowadzić ostre cienie i przepalone światła oraz podkreślić niechciane faktury, zamiast je rozświetlić. Może również tworzyć nienaturalne przebarwienia, wysysając życie i energię z tematu. Dlatego początkujący fotografowie często unikają robienia zdjęć z lampą błyskową, a jeśli już się na to decydują, to też tylko w ostateczności.

Prawda jest jednak zupełnie inna. Światło flesza może bowiem w wielu sytuacjach przekształcić scenę w coś magicznego, znacznie zwiększając kontrast, głębię i wierność odwzorowania kolorów.

Bez lampy błyskowej fotograf jest zależny od naturalnego światła, które może być trudne do kontrolowania. Nie mamy bowiem możliwości regulacji temperatury barwowej i intensywności światła słonecznego ani swobody zmiany położenia jego źródła, kierunku i kąta padania cieni na obiekt.

Kluczem do tworzenia spektakularnych zdjęć z fleszem jest osiągnięcie równowagi między światłem naturalnym a błyskowym. Czasami lepiej, żeby dominowała lampa błyskowa – w innych przypadkach powinna jedynie dopełniać oświetlenie zastane. Z pomocą profesjonalistów nauczymy Cię rozpoznawać, w jakich sytuacjach każde z tych rozwiązań pozwala uzyskać najlepsze wyniki. Gdy będziesz miał pewność, że potrafisz ocenić światło, nigdy już nie spojrzysz na lampę błyskową z niechęcią.

eprasa.pl f59a61a1ff

Balansowanie światła zastanego

Wykorzystaj zewnętrzną lampę błyskową, aby zrównoważyć światło otoczenia i nadać obrazowi surowe wykończenie

Niezależnie od tego, czy dopiero zaczynasz przygodę z fotografią, czy też jesteś zapalonym hobbystą, prawdopodobnie używałeś już kiedyś lampy błyskowej. Ale czy próbowałeś robić zdjęcia z fleszem zdjętym z aparatu? Wiele modeli ma lampę wbudowaną w korpus lub jest wyposażonych w gniazdo gorącej stopki służące do zamocowania flesza na aparacie, co pozwala na wyzwalanie błysku bez korzystania z dodatkowych akcesoriów. Ale sięgając po system złożony z nadajnika i odbiornika, możesz zdjąć lampę błyskową z korpusu aparatu i wyzwolić ją po ustawieniu w dowolnym miejscu i pod dowolnym kątem. Umożliwi Ci to dodanie do swojego arsenału środków fotograficznego wyrazu zupełnie nowego narzędzia, które pozwoli uciec od robienia typowo imprezowych zdjęć, zdominowanych frontalnym, płaskim fleszem.

MAŁA LAMPA CZY GŁOWICA BŁYSKOWA?

Wybór typu flesza zależy od takich czynników jak moc i mobilność. Lampy błyskowe z gorącą stopką są bardziej praktyczne w transporcie i można je trzymać w ręku, co zapewnia większą elastyczność oświetlania tematów. Jednak głowice studyjne mają większą moc wyjściową.

Kiedy zaczynałem fotografować, jednym z pierwszych akcesoriów, jakie kupiłem, była blenda. Takie modyfikatory są tanie i lekkie, ale kiedy pracujesz samodzielnie, odbijanie nimi światła może być trudne, gdyż musisz trzymać w jednej ręce blendę, a w drugiej – aparat. W wietrzny dzień nie ma szans na utrzymanie ich w bezruchu.

Jednak przy użyciu flesza umieszczonego z dala od aparatu możesz zacząć modyfikować jego światło lub starać się zdominować słońce, dobierając odpowiednią siłę błysku.

Jak korzystać z grup i kanałów

Dzięki tym ustawieniom uzyskasz większą kontrolę nad działaniem lampy błyskowej zdjętej z aparatu

Flesz bezprzewodowy pozwala generować oświetlenie dostosowane do indywidualnych potrzeb, ale stwarza to także pewne trudności praktyczne. Jeśli w danej lokalizacji pracuje więcej niż jeden fotograf, problem może stanowić wzajemne wyzwalanie swoich lamp, więc przypisanie fleszy do określonych kanałów komunikacyjnych sprawi, że Twoje flesze będą reagowały tylko na sygnały przesyłane na określonej częstotliwości radiowej. Kanały można ustawić z poziomu menu aparatu i lampy błyskowej albo – w przypadku niektórych wyzwalaczy radiowych – za pomocą fizycznych przełączników. Z kolei grupy umożliwiają dalsze dostrajanie charakteru oświetlenia. Lampy błyskowe można podzielić na grupy, ustawiając dla każdej z nich niezależnie siłę błysku oraz włączać i wyłączać je z poziomu aparatu.



© Alistair Campbell



Gotowy obraz
Silniejsza separacja
Zwiększenie różnicy w jasności między światłem otoczenia a błyskiem lampy wzmacnia kontrast i sprawia, że temat wyróżnia się na tle otoczenia, co nadaje zdjęciu typowo magazynową stylistykę.

Eliminowanie wpływu światła naturalnego

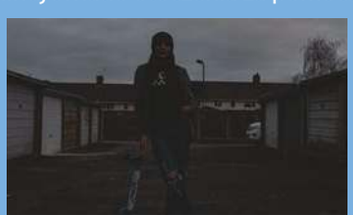
Zdominuj światło otoczenia za pomocą lampy lub głowicy błyskowej



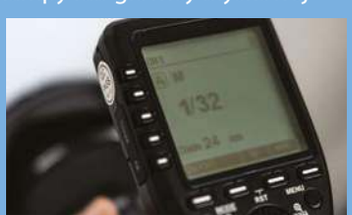
1 Zamontuj na stojaku Rozstawiłem cały sprzęt na początku sesji, aby upewnić się, że wszystko działa, jak należy. Twoja głowica błyskowa powinna być łatwa w montażu – do większości lamp możesz dokupić dedykowane uchwyty lub mają one uniwersalny rodzaj mocowania typu „gorąca stopka".



2 Ustaw źródło światła Dobrym ustawieniem wyjściowym lampy błyskowej jest umieszczenie jej pod kątem około 30–45° do aparatu oraz nad głową fotografowanej osoby i pochylenie jej w dół pod kątem około 30–45°. Pozwoli to stworzyć teatralne, ale korzystne dla wyglądu modela oświetlenie.



3 Dokonaj pomiaru światła Zmierz ekspozycję (bez włączonej lampy), dokonując pomiaru światła w najjaśniejszym obszarze sceny, w tym przypadku w obrębie nieba. Możesz nawet niedoświetlić je o jeden stopień przysłony, jeśli fotografowany obiekt również jest ciemny.



4 Aktywuj wyzwalacz Podłącz i włącz wyzwalacz oraz lampę błyskową. Przełącz flesz w tryb manualny (nie TTL). Jeśli fotografujesz z przysłoną f/2,8–f/8, zacznij od ustawiania siły błysku na 1/16–1/64 pełnej mocy lampy. Przysuń lub odsuń flesz od obiektu.

eprasa.pl f59a61a1ff



5 Zrób zdjęcie Wybierz niską czułość ISO 100 lub 200, a następnie ustaw czas na dowolną wartość z zakresu od 1/125 do 1/250 s. Teraz poeksperymentuj z wielkością przysłony, aż zdjęcie będzie wyglądać dobrze. W przypadku głównej fotografii zdecydowałem się na otwór obiektywu o wartości f/8.

Z prawej
Przejęcie kontroli
Kiedy flesz ma dominujący udział w oświetleniu sceny, błysk jest bardziej widoczny, ale użycie lampy umożliwia fotografowi wprowadzenie niestandardowego wzoru światłocienia zgodnie ze swoimi potrzebami.



© Alistair Campbell

Mieszanie światła

Spraw, aby błysk lampy uzupełniał oświetlenie zastane

W wielu przypadkach wykorzystanie flesza pozwala uzyskać najlepszy efekt, gdy widz nie jest w stanie stwierdzić, czy lampa w ogóle została użyta. Postępując z należytą ostrożnością, można zmieszać światło głowicy błyskowej z zastanym tak umiejętnie, że nie jest łatwo określić, które jego źródło jest dominujące. Ta technika jest chętnie wykorzystywana, ponieważ umożliwia uzyskanie pozornie „niemożliwego" oświetlenia, w którym obiekt i otoczenie są oświetlone tak, że wydaje się to naturalne, ale szczegóły są doskonale widoczne, co byłoby mało prawdopodobne, jeśli na scenę padałoby tylko światło naturalne.

Relację tę można opisać współczynnikiem siły błysku – względnego udziału w całkowitym oświetleniu światła pochodzącego z każdego źródła. Chcąc zmieszać ze sobą światło sztuczne z naturalnym, należy dążyć do zrównoważenia ich natężenia. Jeśli to możliwe, obiekt powinien być oświetlony światłem zastanym, a lampa błyskowa użyta do rozjaśnienia cieni, wzmocnienia wyrazistości kolorów i stworzenia blasku w oczach fotografowanej osoby.

Aby zmieszać ze sobą oba rodzaje światła jak najbardziej efektywnie, postaraj się wpuścić do aparatu jak najwięcej światła otoczenia. Po obliczeniu globalnej ekspozycji przełącz aparat w tryb manualny i wydłuż czas otwarcia migawki maksymalnie o jeden stopień, aby rozjaśnić tło. Jeśli temat okaże się prześwietlony, po prostu zmniejsz siłę błysku lampy. W ten sposób powinieneś uzyskać bardziej zrównoważone oświetlenie.

Z prawej, u góry
Jak działa tryb TTL
W trybach TTL siła błysku zależy od jasności miejsca, na którym zostanie umieszczony aktywny punkt AF.

Z prawej
Zdjęcia lifestyle'owe
Korzystanie z lampy błyskowej umożliwia ścisłą kontrolę balansu kolorów i zapobiega powstawaniu nieatrakcyjnych cieni.

Mieszanie źródeł światła

Płynnie mieszaj światło otoczenia lub światło naturalne z błyskiem lampy lub głowicy studyjnej



1 Naśladuj lub odbij Źródło światła głównego znajduje się po tej samej lub przeciwnej stronie do źródła światła wypełniającego cienie. Zacznij od umieszczenia lampy błyskowej pod takim samym kątem względem obiektu, pod jakim oświetla go światło otoczenia tworzące światło kluczowe. Spowoduje to wypełnienie cieni przy zachowaniu naturalnego kierunku światła. Alternatywnie, umieść je pod kątem o wartości odwrotnej do źródła światła głównego.



2 Rozprosz światło Aby uniknąć ostrych cieni, trzeba zmiękczyć światło lampy błyskowej. Używamy w tym celu zaprojektowanego do współpracy z fleszami z gorącą stopką softboksu, który pozwala stworzyć bardziej ukierunkowany strumień światła niż parasol, naśladując światło słoneczne i jednocześnie zmiękczając cienie.



3 Zmierz ekspozycję Kiedy fotografujesz w trybie preselekcji przysłony, dokonaj pomiaru światła w tle, dostosowując wielkość przysłony i czułość matrycy tak, aby utrzmać czas otwarcia migawki równy lub dłuższy od najkrótszego czasu jej synchronizacji z błyskiem (zwykle 1/200 s). Przełącz aparat w tryb manualny i wydłuż ekspozycję lub otwórz otwór względny o pół stopnia przysłony.



4 Zmniejsz siłę błysku Ostatnim krokiem będzie wpuszczenie większej ilości światła do aparatu i wyrównanie różnicy w intensywności między światłem otoczenia a światłem błyskowym. Aby móc jeszcze lepiej je zrównoważyć, zacznij od ustawienia siły błysku na 1/16 mocy flesza i zmniejszaj ją, aż światło błyskowe będzie tylko ledwo widoczne.



5 Oświetlaj krawędzią strumienia W razie potrzeby obróć lampę błyskową tak, aby strumień światła był skierowany nieco obok obiektu, oświetlając go krawędzią wiązki światła. Ogranicza to powstawanie niepożądanych jasnych plam światła i jeszcze bardziej zmiękcza cienie, zwłaszcza na twarzy. Alternatywnie spróbuj odbić światło od jakiejś neutralnej powierzchni.



6 Dostosuj odległość Przybliżaj i oddalaj lampę błyskową od tematu, aby zmieniać stopień, w jakim światło go otacza. Im mniejszy będzie ów dystans, tym mniej ukierunkowane będzie światło zmiękczające cienie, więc staraj się umieścić je jak najbliżej i odpowiednio dostosuj moc wyjściową urządzenia.

Kontroluj rozlewanie się światła

Zmień charakter oświetlenia, regulując ustawienie zoomu głowicy lampy błyskowej

Zmieniając ustawienie zoomu głowicy flesza, można zawęzić lub poszerzyć wiązkę emitowanego światła. Większa wartość zoomu (np. 105 mm) wytworzy wąski strumień przypominający ten, jaki daje użycie reflektora punktowego, a 24 mm rozproszy światło na szerszym obszarze. To drugie ustawienie lepiej sprawdza się w przypadku wykonywania zdjęć grupowych lub fotografowania wnętrz, podczas gdy wąski strumień światła lepiej nadaje się do odseparowywania obiektów od tła i uzyskiwania oświetlenia mającego charakter teatralny.



eprasa.pl/f59a61a1ff



© Kiro Wang

Użyj bardzo jasnej optyki

Połącz błysk z małą głębią, by uzyskać zdjęcia o wyjątkowej plastyce

Użycie światła błyskowego wymusza zazwyczaj mocne przymknięcie przysłony. Zwiększa to ostrość obrazu, ale pozbawia go jednocześnie plastycznego charakteru. Być może właśnie dlatego tak atrakcyjne wydają się nam zdjęcia, które łączą perfekcyjne wypełnienie światłem z efektownym rozmyciem tła. By zrobić takie zdjęcie użyj bardzo jasnego szkła z filtrem szarym i minimlanej mocy lampy. (więcej na str. 44). Idealnie sprawdzi się na przykład standardowy, ultrajasny Voigtlander Nokton 50 mm f/1,0.

W niewielkim, jak na tą jasność tubusie, zamknięto 9 elementów w 7 grupach. Dla lepszej jakości obrazu wśród soczewek znajdują się element „pływający", soczewka obustronnie asferyczna oraz szlifowana przednia soczewka asferyczna o ultra wysokim współczynniku załamania światła.



eprasa.pl f59a61a1ff



© Egor Kamelev

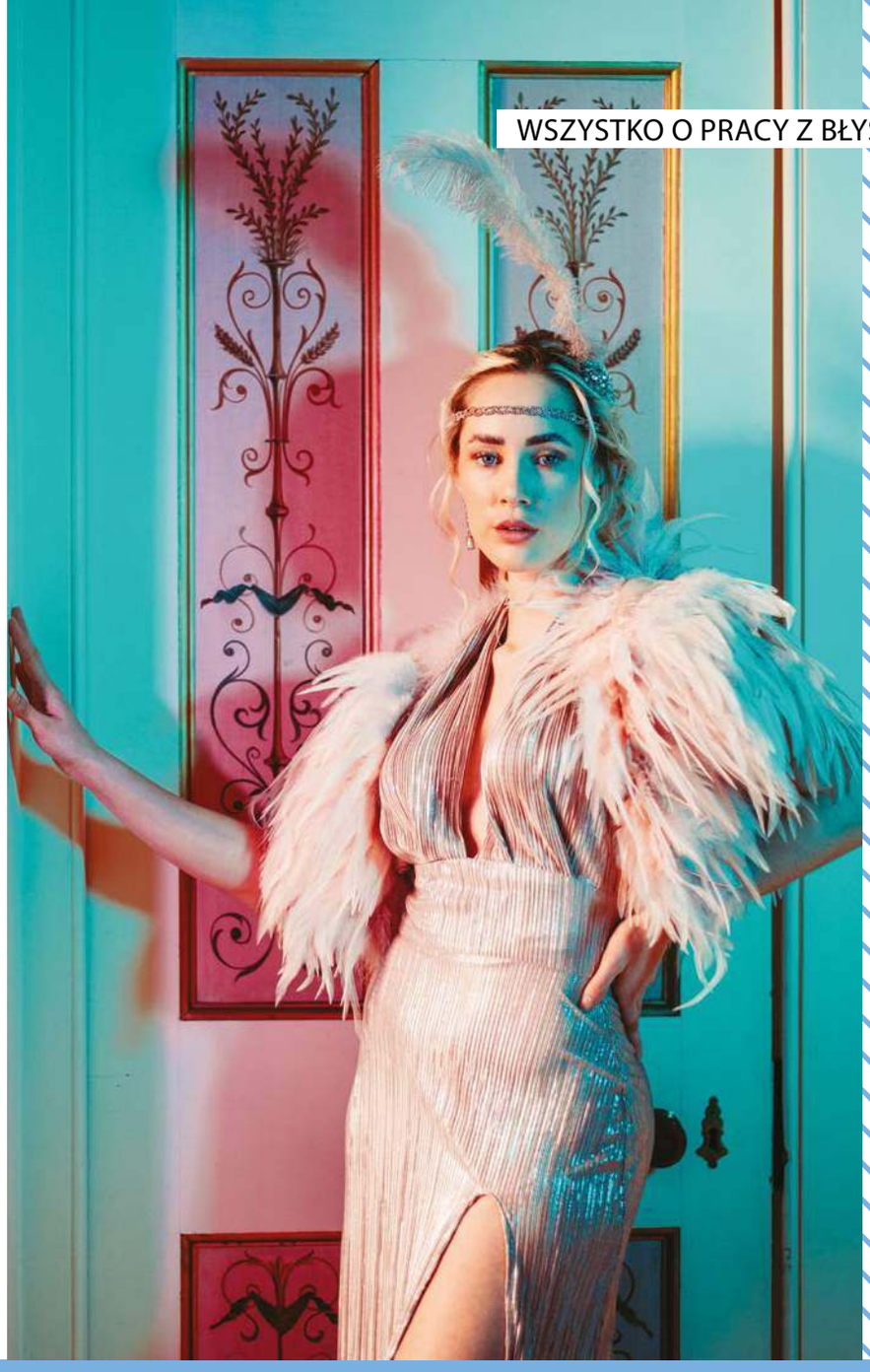
eprasa.pl f59a61a1ff

Pracuj z kolorem

Mieszaj ze sobą ciepłe i chłodne światło, aby nadać swoim portretom nowoczesne wykończenie

Kolor jest w fotografii jednym z głównych narzędzi twórczych. Barwami można bawić się na wiele sposobów, a nowoczesna technologia jeszcze bardziej to ułatwia – lampy diodowe pozwalają wybierać barwę światła spośród milionów kolorów. W przeszłości barwnych filtrów używało się podczas stosowania kreatywnych technik fotografowania, ale dziś są one wykorzystywane do oświetlania i tworzenia oryginalnego, artystycznego otoczenia modela oraz przeznaczonych do publikacji w prasie zdjęć modowych i portretów.

Jednym ze sposobów doboru motywu kolorystycznego i znajdowania takich zestawień, które dobrze do siebie pasują, jest wybór dwóch barw dopełniających. Popularnym połączeniem są kolory niebieski i pomarańczowy, na przykład ze względu na modne obecnie koloryzowanie obrazu barwami pomarańczową i turkusową, które często stosowane jest we współczesnej kinematografii. Nie musisz jednak ograniczać się tylko do kolorów uzupełniających – puść wodze fantazji i zaufaj swojej intuicji. Harmonijne zestawienia kolorów są miłe dla oczu, więc intuicja w połączeniu z doświadczeniem pozwoli Ci wybrać te, które w atrakcyjny sposób ze sobą współgrają.



© Alistair Campbell

Z lewej
Kinowy styl
Starannie dobierając kolory, dodaliśmy temu teatralnemu portretowi jeszcze jeden wymiar.

Wybierz filtry

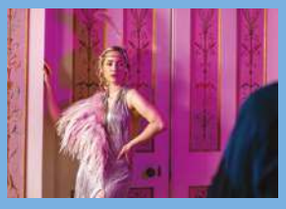
Kontroluj kolor, aby tworzyć przyciągające wzrok, teatralne obrazy emanujące energią



1 Ustaw lampę Pierwszym krokiem jest zaaranżowanie oświetlenia. Decydujące znaczenie ma wysokość, na jakiej umieszczone zostanie źródło światła – mam tendencję do ustawiania wszystkich lamp na wysokości głowy modela lub nieco niżej. Takie podejście sprawia, że cały proces jest mniej złożony i o wiele bezpieczniejszy.



2 Wybierz filtry Te lampy Rotolight mają wbudowane pokrętła zmiany koloru światła, ale możesz zastosować tę samą metodę fotografowania, używając również nakładanych na głowicę filtrów z tworzywa sztucznego. Wybierz podstawowy kolor – w tym przypadku była to magenta.



3 Oceń proporcje W tym momencie spójrz na swojego modela oświetlonego światłem przed dodaniem innych kolorów. Czasami określone światło nie będzie dobrze współgrać z tłem, więc w razie potrzeby rozważ wybór innego motywu kolorystycznego.



4 Dodatkowe oświetlenie Ustaw drugą lampę. Na tym etapie rozmieszczam źródła światła w pozycji umożliwiającej sfotografowanie sceny. W tym przypadku umieszczam lampę z boku pod kątem 45° względem modela i pod takim samym nachylam głowicę z góry, tworząc klasyczny układ.



5 Wybierz kolor pomocniczy Na koniec ustaw kolor światła drugiej lampy (lub nałóż filtr), tworząc barwę dobrze współgrającą z kolorem światła podstawowego. Zainspiruj się kołem barw – łączenie ze sobą znajdujących się po przeciwnych stronach zwykle dodaje zdjęciu głębi.

eprasa.pl f59a61a1ff



WYBIERZ ŹRÓDŁO
Aby uzyskać przekonująco wyglądające oświetlenie otoczenia, upewnij się, że błysk lampy wiarygodnie naśladuje jego źródło. Światło nie pojawia się znikąd, więc należy wziąć pod uwagę jego kolor, intensywność i kierunek, aby można było dopasować charakter błysku do sugerowanego źródła światła.

© Alexander Jay

Synchronizuj błysk z krótkimi czasami

Uchwyć ostre jak brzytwa zdjęcia akcji lub zarejestruj fotografie z małą głębią ostrości, korzystając z lampy błyskowej i krótkich czasów otwarcia migawki

Jeśli fotografujesz w studiu modela znajdującego się na jednolitym tle, prawdopodobnie nie będziesz potrzebował korzystać z trybu synchronizacji błysku z krótkimi czasami naświetlania (HSS). To dlatego, że możesz łatwo utrzymać czas otwarcia migawki dłuższy od jej najkrótszego czasu synchronizacji z błyskiem, przymykając przysłonę do wartości f/11 lub wybierając jeszcze mniejszy otwór względny.

Jeśli jednak fotografujesz na zewnątrz, korzystasz z bardzo jasnego obiektywu, takiego jak 85 mm f/1,4, i chcesz zarejestrować nieostre tło, to sprawy nieco się komplikują. Przy takich ustawieniach w pełnym słońcu, nawet przy bazowej czułości ISO 100 czy 200, skrócenie czasu ekspozycji do wartości krótszej niż około 1/200 s będzie prawie niemożliwe.

Po przekroczeniu zaś tej granicy zarejestrowany obraz będzie nierównomiernie naświetlony z powodu niedopasowania czasu migawki i czasu trwania błysku. W przypadku niektórych aparatów lub wyzwalaczy lampa błyskowa może w ogóle nie zadziałać lub zdjęcie wyjdzie prześwietlone. W trybie HSS możliwe jest skrócenie czasu otwarcia migawki maksymalnie do około 1/8000 s.

Jest to możliwe dzięki emitowaniu przez lampę serii krótkich impulsów światła z bardzo dużą częstotliwością przez cały czas trwania ekspozycji, co umożliwia równomierne naświetlenie obrazu. Wiąże się to jednak z kompromisem dotyczącym zmniejszenia mocy wyjściowej, dlatego konieczne jest przybliżenie flesza do obiektu lub dodanie kolejnej lampy błyskowej w celu zwiększenia ilości emitowanego światła.

eprasa.pl f59a61a1ff



Użyj szybkiego flesza

Zamroź dynamiczną akcję

By tworzyć zdjęcia akcji w studyjnej jakości potrzebujesz lampy, która pozwoli fotografować z czasem znacznie krótszym niż standoardowe 1/125 s. Niedrogim rozwiązaniem będzie Godox z serii Quicker, czyli na przykład QT600IIIM. Minimalny czas trwania błysku to niesamowite 1/26100 s a czas przeładowania to 0.01-0.9s, co umożliwia fotografowanie serią do 20 kl./s. W trybie HSS pozwala na synchronizację do 1/8000 s a więc dobrze sprawdzi się również w plenerowych sesjach z jasną optyką i dużym udziałem światła zastanego. Dzięki wbudowanemu odbiornikowi Systemu X 2.4G, lampami można sterować poprzez nadajnik Godox (X1, X2, Xpro), co da nam sporo swobody.



© Breno Cardoso

Jak korzystać z trybu HSS

Kiedy używać trybu synchronizacji błysku z krótkimi czasami otwarcia migawki i jak robić to skutecznie



1 Dokonaj pomiaru światła Jeśli nie ma kreatywnych powodów, dla których chciałbyś użyć trybu HSS, spróbuj najpierw sprawdzić, czy jesteś w stanie uzyskać czas otwarcia migawki zbliżony do najkrótszego czasu jej synchronizacji z błyskiem. Ustaw najniższą dostępną czułość matrycy w trybie rozszerzonym, uważając, aby nie prześwietlić obrazu.



2 Wypróbuj efekt stopniowego zanikania światła Nawet jeśli czas otwarcia migawki będzie krótszy od najkrótszego pozwalającego zsynchronizować ją z błyskiem o około pół stopnia przysłony, sprawdź, jaki ma to wpływ na wygląd obrazu. Zakładając, że flesz będzie wówczas działał, uzyskany w taki sposób gradient może być w niektórych przypadkach atrakcyjnym elementem obrazu.



3 Zablokuj ustawienia Aby mieć pewność, że czas otwarcia migawki nie zmieni się – co spowoduje też zmianę poziomu naświetlenia zdjęcia – zablokuj ustawienia, przełączając aparat w tryb manualny. Gdy jesteś zadowolony z ekspozycji tła, nie chcesz, aby wystąpiły jakiekolwiek jej zmiany.



4 Ustaw tryb HSS W menu lampy błyskowej odszukaj i włącz tryb synchronizacji błysku z krótkimi czasami otwarcia migawki. Zwykle jest on oznaczony jako „HSS", ale czasami skrót ten bywa zastąpiony symbolem błyskawicy. Funkcję tę można aktywować, przechodząc przez menu trybów pracy lampy lub naciskając i przytrzymując specjalny przycisk na obudowie flesza.



5 Zrób zdjęcie i je obejrzyj Wykonaj zdjęcie testowe, aby ocenić stosunek natężenia światła lampy błyskowej do światła otoczenia. Jeśli obiekt jest zbyt ciemny, spróbuj przysunąć lampę błyskową trochę bliżej lub skrócić czas otwarcia migawki, aby zwiększyć moc lampy. Ponownie oceń histogram i sprawdź, czy najjaśniejsze światła nie zostały prześwietlone.



6 Zdejmij dyfuzory Jeśli błysk lampy nie jest wystarczająco silny, aby oświetlić temat, upewnij się, że wszystkie akcesoria rozpraszające i modyfikatory zostały usunięte, aby jak najwięcej światła mogło dotrzeć do fotografowanego obiektu. Sprawdź też, czy ustawiłeś maksymalną siłę błysku.

Dalej, z lewej

Zanikanie światła

Innym powodem korzystania z trybu synchronizacji błysku z krótkimi czasami otwarcia migawki może być chęć niedoświetlenia tła poprzez odcięcie światła otoczenia przy użyciu krótkich czasów ekspozycji w celu uzyskania bardziej dramatycznego stylu.

Z lewej

Dwukrotne zwiększenie mocy

Dodanie drugiej lampy błyskowej zwiększa natężenie światła tylko o jeden stopień przysłony. Aby zwiększyć siłę błysku o dwa stopnie, trzeba użyć aż trzech fleszy.

epraso.pl f59a61a1ff

Kształtowanie charakteru światła

Zobacz, jak najlepiej wykorzystywać modyfikatory

Ośmiokątne softboksy to świetne akcesoria oświetleniowe, które poprawiają wygląd portretów oświetlanych lampą błyskową. Ale czym dokładnie jest oktabox i jak należy go używać, aby osiągać oszałamiające rezultaty? Oktabox to modyfikator oświetlenia w kształcie ośmiokąta. W zależności od rodzaju uchwytu, w jaki jest wyposażony, można go zamocować z przodu lampy błyskowej, głowicy studyjnej lub źródła światła ciągłego. Modyfikator ten jest dla mnie kwintesencją rozproszonych efektów świetlnych, a taki właśnie styl jest moim ulubionym stylem oświetlenia, jeśli zależy mi na uzyskaniu prostego i atrakcyjnego portretu. Zwróć uwagę, że oktaboksy są dostępne w wielu różnych rozmiarach, od małych do bardzo dużych, przy czym te ostatnie są często używane do fotografii dużych produktów i portretów ukazujących całą sylwetkę. Wolę małe softboksy, takie jak Profoto OCF, które kierują całe światło na twarze fotografowanych przeze mnie osób. **rorylewis.studio**

Akcesoria niezbędne do pracy z błyskiem

Wybierz dodatki ułatwiające fotografowanie z lampą



RĘCZNY DYFUZOR
Podczas gdy duże modyfikatory są niezbędne, aby zmiękczyć światło wypełniające lub błysk lampy zdjętej z aparatu przy fotografowaniu w plenerze, ręczny dyfuzor jest przenośnym i bardziej praktycznym akcesorium. Wymaga on jednak stosowania stosunkowo małej siły błysku, ponieważ mały modyfikator nie rozprasza światła tak skutecznie, jak większy softbox.



WYZWALACZ LAMPY BŁYSKOWEJ
Zestawy par nadajników-odbiorników radiowych to niedrogie i skuteczne akcesoria w przypadku mniejszych konfiguracji lamp błyskowych, ale tam, gdzie używa się ich więcej, dedykowany sterownik umożliwi szybkie i łatwe przypisanie ich i sterowanie grupami.



ZEWNĘTRZNY ZASILACZ
Podczas pracy w terenie, z dala od źródeł zasilania, zwłaszcza podczas imprez, przenośny akumulator do lampy błyskowej wydłuży czas jej działania. Można je dokupić zarówno do głowic studyjnych, jak i lamp z gorącą stopką.



BLENDA
Dwustronny odbłyśnik to niezbędny element wyposażenia każdego fotografa używającego lampy błyskowej. Pozwala on odbijać światło wypełniające z powrotem na obiekt, zapewniając subtelne rozjaśnienie głębokich, brzydkich cieni. Złote blendy tworzą cieplejsze światło.

„Octabox to mój ulubiony modyfikator światła do wykonywania prostych, atrakcyjnych portretów”

Gotowy obraz
Stephen Graham, 2022
To zdjęcie aktora Stephena Grahama zostało zrobione przy użyciu jednego softboksu oktagonalnego, przy przysłonie f/7,1, czułości ISO 100 i czasie otwarcia migawki 1/100 s.

Modyfikatory światła Szeroka gama narzędzi pomoże Ci ukształtować światło







6x © Rory Lewis

1 Ustaw softbox Świetnym miejscem ustawienia oktaboksu dla początkujących jest prosty układ 45 na 45, w którym ustawiasz światło pod kątem około 45° do fotografowanego modela i nieco powyżej poziomu jego oczu. Fotografowana osoba może patrzeć wówczas bezpośrednio w aparat lub w dowolnym innym kierunku, co pozwoli uzyskać nieco inny efekt.

2 Przełam pierwsze lody Porozmawiaj z modelem przed rozpoczęciem sesji. Wytłumacz, jaki masz cel, zapytaj o jego samopoczucie lub zaproponuj filiżankę herbaty. Z mojego doświadczenia wynika, że można osiągnąć więcej po dziesięciu minutach rozmowy i dwóch minutach fotografowania niż podczas godzinnej sesji przebiegającej w kompletnej ciszy.

3 Upozuj modela Umieść obiekt około jednego metra przed tłem, aby odseparować nieco od siebie elementy obrazu. Używamy wszak tylko jednej lampy i nie chcemy rzucać wyraźnego cienia na tło.

eprasa.pl f59a61a1ff

Absorbuj lub odbijaj

Za pomocą odbłyśnika lub zastawki można jeszcze lepiej kontrolować intensywność cieni

Po ustawieniu głównego źródła światła wraz z modyfikatorem, takim jak softbox lub parasolka, możesz precyzyjnie ukształtować strukturę cienia. Umieszczenie kawałka białej tkaniny po przeciwnej do lampy stronie fotografowanego tematu pozwoli odbić część neutralnego światła, co spowoduje lekkie rozjaśnienie cieni – tak właśnie postąpił Rory w przypadku tego zdjęcia. Z kolei wykorzystanie arkusza czarnego materiału i stworzenie z niego zastawki w kształcie litery V zapobiegnie odbiciom, pochłaniając rozproszone światło i zwiększając kontrast na obrazie.



4 Ostrość i przysłona Zogniskuj obiektyw na dobrze oświetlonym oku znajdującym się najbliżej aparatu. Zapewnia to oglądającym najlepszy punkt widzenia i tworzy główny punkt zainteresowania portretu. Wybierz otwór przysłony o wartości z przedziału pomiędzy f/4 a f/11 – f/4 zapewni bardziej miękki efekt, a f/11 pozwoli utrzymać ostrość w obrębie całego tematu.



5 Płyta polietylenowa lub ekran Jeśli używasz tylko jednego oktaboksu, może się okazać, że Twoje cienie są ostre i głębokie. Dlatego przy wykonywaniu tego portretu użyłem białego arkusza z pleksi, aby odbić nieco światła na obiekt. To rozjaśniło scenę i stworzyło miękki cień, co z kolei pozwoliło mi zachować widoczność wszystkich szczegółów.



6 Stwórz portret teatralny Efekt ten nazywany jest oświetleniem wąskim. Jest to klasyczny rodzaj oświetlenia, polegający na tym, że fotografowana osoba ma oświetloną tę stronę twarzy, która znajduje się dalej od aparatu, co wygląda spektakularnie. Aby uzyskać zróżnicowane zdjęcia, poproś modela, by spróbował przesunąć się o kilka centymetrów w lewo lub w prawo.

MODA NA PIĘKNO

Pojęcie mody i ideał piękna to kwestie, które od wieków zajmują ważne miejsce w świadomości zbiorowej. Świat mody inspirowany muzyką, filmami i różnymi wydarzeniami nieustannie się zmienia, odzwierciedlając aktualne trendy lub w wielu przypadkach wyznaczając nowe. W związku z tym także świat fotografii modowej jest wieloaspektowy i zróżnicowany. Wszystkie umiejętności wymagane w fotografii modowej mają szerokie zastosowanie także w innych gatunkach, w przypadku których kreatywność i wiedza techniczna to jedynie niezbędne podstawy, chociaż dobra organizacja pracy i łatwość nawiązywania kontaktu z modelem również znacząco przyczyniają się do uzyskiwania dobrych wyników.

Jednak w tym gatunku fotografii kreatywne pomysły muszą opierać się na samej modzie, a wszystko inne powinno być inscenizowane wokół niej. Specyficzny język komunikacji marek modowych, ale także i same produkty niosą za sobą wielkie wyzwania. W większości przypadków fotografowie mają już do dyspozycji w studio wybranych przez siebie modeli i tła. Sztuka odniesienia sukcesu w tej branży polega na tym, aby nie trzymać się sprawdzonych schematów wizualnych. Zamiast tego dobrym sposobem zwrócenia uwagi na swoje prace może być łamanie zasad, znajdowanie wyjątkowych perspektyw i pozostawanie otwartym na nowe pomysły.

Oprócz samych ubrań niezbędnym elementem sesji modowej są… modele. Możesz ich wynająć za pośrednictwem agencji, ale może to być kosztowne, szczególnie gdy jesteś początkujący. Dlatego w branży modowej rzeczą bezcenną jest szeroka sieć kontaktów. Nawiązuj znajomości i szukaj odpowiednich modeli na platformach społecznościowych, takich jak np. grupy na Facebooku, aby znaleźć osoby zainteresowane udziałem w Twoim projekcie. Stwórz ciekawe portfolio, wykorzystując kilka prostych sztuczek, i dowiedz się, jak wyróżnić się spośród wielu innych fotografów.

Gotowy obraz
Analiza mody
Pierwszym krokiem do stworzenia udanej sesjijest określenie, w jakim celu wykonywana jest dana fotografia i umiejętne zaaranżowanie sceny.
© Antonio Fernandez

eprasa.pl f59a61a11

Poszukiwanie własnego stylu

Poznaj specyfikę różnych gatunków, aby uzyskać jasną wizję swoich twórczych celów

Dzięki fotografii kolekcje modowe i akcesoria ożywają i mogą wywoływać intensywne emocje poprzez wizualne oddziaływanie na oglądających i opowiadaną za pomocą zdjęć historię.

Na początku może Ci się wydawać, że najważniejszy jest aspekt sprzedażowy, ale nie zawsze tak jest. W branży fotografii modowej istnieje wiele gatunków zdjęć, które są chętnie publikowane w magazynach i w mediach społecznościowych. Profesjonalni fotografowie zwykle nie koncentrują się na jednym stałym gatunku, ale często stosują w swojej pracy dwa lub trzy style.

Ma to kilka zalet. Po pierwsze, nieustannie stawiasz czoła kreatywnym wyzwaniom, cały czas będąc na bieżąco z aktualnymi trendami obowiązującymi w branży. Ponadto gatunki, takie jak zdjęcia z wybiegu i fotografie w stylu ulicznym lub beauty, wcale tak bardzo się od siebie nie różnią.

Podczas poszukiwania swojej niszy ważne jest wypróbowanie wielu stylów i realizowanie, oprócz prac komercyjnych, także własnych projektów wizualnych. Pozwalają one pracować w atmosferze swobody twórczej bez konieczności przestrzegania założeń narzuconych przez klienta, ograniczających zakres tego, co możesz zrobić.

„Ważne jest wypróbowanie wielu stylów i realizowanie własnych projektów wizualnych”

Zdjęcia beauty



Fryzura i makijaż są częścią kreacji, a wizażyści i styliści są Twoimi pomocnikami i ważnymi członkami ekipy. Spróbuj zorganizować sesję z piękną modelką, z myślą o reklamie akcesoriów lub produktów do makijażu.

Sprzęt i ustawienia

Obiektyw typu zoom Jest wszechstronny i ułatwia kadrowanie.
Obiektyw makro Pozwala uchwycić szczegóły bez utraty jakości spowodowanej późniejszym przycięciem obrazu.
Blenda Służy do usuwania niechcianych cieni.
Czasza modelująca Jej użycie wygładza skórę i nadaje jej blask.

Wskazówki i strategia

Domowe studio Do robienia takich zdjęć nie jest wymagane profesjonalne atelier, więc stwórz własne studio w domu.
Aktywna sieć kontaktów Pracuj ze znajomymi twarzami z sesji modowych.
Wykorzystuj okazje Skontaktuj się z małymi firmami, aby otrzymać bezpłatne próbki produktów.
Retusz Bądź ostrożny i nie przesadzaj z edycją, aby obrazy wyglądały naturalnie.

Zdjęcia katalogowe



Koncentruj się na elementach garderoby. Sesje z modelami odbywają się przeważnie w studiu. Klient ma zazwyczaj wcześniej wgląd w szczegóły dotyczące wybranego materiału, koloru i kroju oraz tego, jak będzie na zdjęciu wyglądał ubrany w odzież model.

Sprzęt i ustawienia

Obiektyw 70 - 200 mm Brak ryzyka zniekształcenia proporcji ciała.
Ręczny balans bieli Gwarantuje wierne odwzorowanie koloru skóry.
Softbox Wybierz typ dopasowany do fotografowanego tematu.
Neutralne tło Nie odwracaj uwagi od ubioru.

Wskazówki i strategia

Obraz powinien być neutralny To strój powinien się wyróżniać.
Jasna komunikacja z modelem Poinstruuj fotografowaną osobę, jaką ma przybrać pozę.
Naturalne pozy Zwróć szczególną uwagę na twarz i położenie dłoni.
Postprodukcja Dopracuj wygląd charakterystycznych cech elementów garderoby.

Zdjęcia produktowe

Fotografie takie skupiają się na produkcie i często mają za zadanie doskonale zobrazować najdrobniejsze szczegóły przedmiotów. Aranżacja planu zdjęciowego będzie w dużej mierze zależała od języka wizualnego, jakim posługuje się dana marka.



Sprzęt i ustawienia

Softbox Wybierz typ dopasowany do tematu
Stół bezcieniowy Pozwala szybko uzyskać ładne zdjęcia małych obiektów
Różne tła Nie bój się wykorzystywać odważnych kolorów i wzorów
Rekwizyty Dodatkowe elementy pozwalają podkreślić różne cechy przedmiotu

Wskazówki i strategia

Zacznij od czegoś małego Aby stworzyć portfolio, sfotografuj kilka przedmiotów wyprodukowanych przez twoje ulubione marki.
Publikuj Oznaczaj firmy w mediach społecznościowych, aby móc łatwiej do nich dotrzeć.
Eksperymentuj Wypróbowuj różne ustawienia, aby znaleźć swój własny styl.
Postprodukcja Dopracuj każdy szczegół.

© Jscott

eprasa.pl f59a61a1ff

Zdjęcia w stylu ulicznym

Obecnie fotografowanie mody na ulicy staje się coraz bardziej popularne. Redakcje czasopism i twórcy treści publikowanych w mediach społecznościowych podążają za najnowszymi trendami i stylami, a profile i kanały na takich portalach stanowią doskonałe medium do publikowania tego typu zdjęć.

Sprzęt i ustawienia

Obiektyw stałoogniskowy 50 mm Szybko ustawia ostrość, jest lekki i pozwala robić ostre zdjęcia przy każdej wielkości otworu przysłony.
Duży otwór przysłony Ustaw ostrość na temacie i stwórz efekt *bokeh*.
Priorytet przysłony Tryb ten automatycznie kontroluje zmieniające się warunki oświetleniowe.
Krótki czas migawki W przypadku poruszających się obiektów używaj czasu naświetlania trwającego 1/125 s lub nawet jeszcze krótszego.

Wskazówki i strategia

Śledź branżę Poszukuj wyjątkowych pomysłów na zdjęcia na pokazach.
Bądź na bieżąco Dowiedz się, na jakich trendach warto się skupić.
Publikuj Projektanci chętnie udostępniają zdjęcia swoich kolekcji.
Trzymaj dystans Twórz naturalne, niepozowane ujęcia.

Zdjęcia z wybiegu

Fotografowanie modelek podczas dynamicznych pokazów mody wymaga elastyczności i umiejętności pracy w trudnych warunkach. Problemem są wszechobecne tłumy widzów, słabe oświetlenie i ograniczenia w zakresie możliwego do wykorzystania sprzętu.

Sprzęt i ustawienia

Obiektyw typu zoom Daje większą swobodę komponowania zdjęć.
Zwiększ czułość matrycy Uchwyć atmosferę, użycie lampy błyskowej zazwyczaj nie jest dozwolone.
Tryb ciągłego AF Zarejestruj ostrych modeli w ruchu.
Monopod Zapewnia większą swobodę pracy niż statyw i zdejmuje ciężar z ramion.

Wskazówki i strategia

Zacznij od imprez amatorskich Na pokazach w szkołach artystycznych obowiązuje mniej zasad, przez co mogą być one idealnym miejscem do zbudowania portfolio.
Rób zdjęcia w pionie Taki układ mają strony i okładki czasopism.
Zmieniaj sposób kadrowania Skoncentruj się na prezentowaniu ubrań i markowych akcesoriów.
Zdobądź wejściówkę dla mediów/prasy Otwiera to nowe perspektywy i daje więcej swobody.

© Rajesh Kumar Verma

Zdjęcia ilustracyjne

Fotografie takie, publikowane w sieci lub czasopismach, prezentują najnowsze trendy mody. W przypadku tego typu obrazów kluczowe znaczenia ma stylizacja, więc niezbędne jest ustalenie wszystkich szczegółów z klientem, aby móc urzeczywistnić na zdjęciach wspólną wizję.

Sprzęt i ustawienia

Obiektyw 85 mm Wszechstronny, pasujący do różnych lokacji.
Przenośny zestaw Ułatwia szybką zmianę lokalizacji.
Sprzęt oświetleniowy Zachowaj prostotę, nie rezygnując z wydajności.
Światłomierz Zawsze właściwie dobieraj parametry ekspozycji, niezależnie od tego, gdzie robisz zdjęcia.

Wskazówki i strategia

Miej plan Trzymaj się wytycznych otrzymanych od klienta.
Zróżnicowane lokalizacje Stwórz większą przestrzeń wizualną.
Praca zespołowa Komunikuj się w zrozumiały sposób ze stylistą, wizażystką i modelami.
Nie trać koncentracji Stale miej na uwadze język i wizerunek marki.

© Roy Reyna

Fotografowanie znanych modeli

Tak zwykle określa się złożone i drogie sesje/produkcje z udziałem topowych modelek lub innych znanych osób. Fotografowie współpracują podczas tego typu realizacji z profesjonalistami, a nawet z projektantami. Język wizualny takich zdjęć jest bardzo kreatywny i oryginalny, a one same często pokazują modę w sposób bardzo niekonwencjonalny.

Sprzęt i ustawienia

Aparat +50 MP Wysoka rozdzielczość zdjęć jest niezbędna, aby można było kadrować je do różnych formatów.
Wyrafinowany sprzęt Wysoka jakość zestawu fotograficznego to podstawa.
Rozbudowane oświetlenie Eksperymentuj ze światłocieniem.
Wykorzystuj rekwizyty Twórz wizualne interakcje.

Wskazówki i strategia

Współpraca Bądź otwarty na kreatywny wkład innych członków ekipy.
Nie bój się ryzykować Wyróżnij się odważnymi decyzjami.
Eksperymentuj Wypróbowuj różne pozy i kąty widzenia.
Zwracaj uwagę na kolor Stwórz oryginalny styl.

© Murat Esibatir

eprasa.pl f59a61a1ff

Wykorzystaj potencjał swojej lokalizacji

Zapoznaj się z moodboardem i zastanów się, jakie korzyści dla realizacji projektu może przynieść wybór właściwej lokalizacji

Planowanie sesji modowej obejmuje tak wiele aspektów, że stworzenie listy potrzebnych rzeczy i harmonogramu może wydawać się trudne, zwłaszcza na początku. Jeśli chcesz robić zdjęcia do swojego portfolio lub realizować własne projekty bez ograniczeń narzucanych przez klienta, powinieneś skupić się przede wszystkim na wizualnych aspektach mody. Wykorzystanie różnych materiałów, faktur i kolorów da Ci mnóstwo inspiracji do stworzenia udanego pomysłu na zdjęcia modowe.

Inne istotne rzeczy to makijaż i stylizacja, ale tutaj powinieneś wykorzystać wiedzę i doświadczenie członków zespołu i wziąć pod uwagę ich sugestie. Również przy wyborze modela ich opinie i wskazówki mogą być ważne i powinny być przez Ciebie uwzględniane.

Upewnij się, że wybrana lokalizacja pasuje do historii, którą chcesz opowiedzieć, zwłaszcza w przypadku sesji realizowanych na zewnątrz, sprawdź godziny, w jakich zaplanowane są zdjęcia. Ważne jest, aby wziąć pod uwagę oświetlenie zastane i warunki pogodowe, więc opracuj harmonogram i trzymaj się go w jak największym stopniu.

Odpowiednia lokalizacja może dopełnić stylizację modową, a także podpowiadać nowe, nieprzewidziane pomysły twórcze. Szczególnie na początku swojej przygody z fotografią mody powinieneś wybierać różnorodne miejsca, aby uczynić swoje portfolio bardziej zróżnicowanym. W ten sposób będziesz mógł spontanicznie testować na planie różne rzeczy i szybciej znaleźć swój styl.

Przygotuj moodboard

Zbierz swoje pomysły w formie przykładowych zdjęć, aby móc opracować najlepszą koncepcję na sesję

Wydrukuj kolaż, który będzie zawierał wszystkie Twoje pomysły na zdjęcia. Może to być pomocne narzędzie do zaplanowania etapów realizacji sesji, ale także do przedstawienia różnych związanych z nią kwestii reszcie zespołu.

Możesz stworzyć i wydrukować zestaw znalezionych wcześniej fotografii i ilustracji, ale nie musisz ograniczać się tylko do zdjęć modowych – dołącz także ikony, rysunki, palety kolorów, aranżacje oświetleniowe, ujęcia różnych miejsc i wszystko, co uznasz za inspirujące podczas zaplanowanej sesji modowej. Pomyśl o makijażu oraz stylizacji i określ swoje preferencje. Bardzo pomocne mogą być tutaj strony takie jak Pinterest. Warto też sporządzić listę potrzebnego sprzętu, aby wiedzieć, co wypożyczyć, a co dokupić.



Zdjęcie główne

Lokalizacja i jeszcze raz lokalizacja

Upewnij się, że wybrane miejsce pasuje do opowiadanej historii. W przypadku fotografowania na zewnątrz zwróć uwagę na zaplanowany harmonogram pracy, biorąc przy tym pod uwagę oświetlenie zastane i warunki pogodowe.

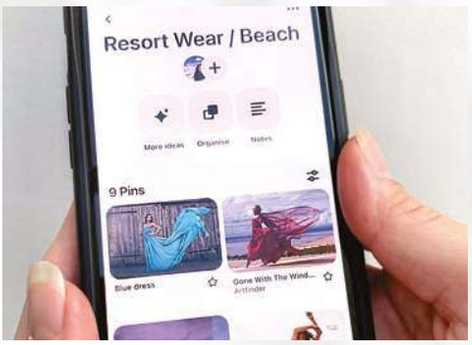
W ramce

Jasna komunikacja

Obrazy często mówią więcej niż słowa, więc jeśli tworzysz dla siebie tablicę inspirujących ilustracji, zrób jej zdjęcie, aby móc podzielić się swoją wizją z zespołem.

Uchwyć ruch, fotografując poza studiem

Planowanie z wyprzedzeniem stanowi klucz do uzyskania najlepszej jakości zdjęć z sesji modowych realizowanych w plenerze

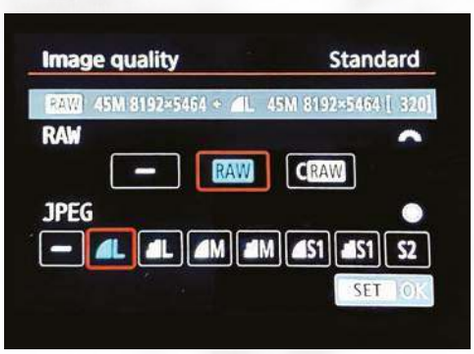


1 Zrób plan Przygotuj zestaw inspirujących ilustracji, zawierający pomysły na lokalizacje, nastrój zdjęć, style odzieży, makijaże i fryzury. Twój zespół może je zobaczyć i dodać własne pomysły lub obrazy, aby pomóc modelom przybrać odpowiednie pozy.



2 Wybierz odpowiedni obiektyw Aby móc w plenerze zrobić wiele zróżnicowanych kadrów, skorzystaj z uniwersalnej optyki. Zoom 70–200 mm f/2,8 to doskonały i wszechstronny obiektyw zarówno do zdjęć robionych z myślą o branży kosmetycznej, jak i modowej.

eprasa.pl f59a61a1ff



3 Zapisz je w formacie RAW Pliki RAW dają możliwość poprawienia kompozycji lub wykadrowania zdjęcia w celu skupienia uwagi oglądających na ekspresji modela. Zrób więcej zdjęć, niż myślisz, że będziesz potrzebować. Zawsze lepiej mieć później więcej różnych ujęć do wyboru.



4 Użyj trybu zdjęć seryjnych Przełącz aparat w ten tryb pracy migawki, aby móc zarejestrować wiele ujęć podczas pojedynczej próby ruchu. Jeśli korzystasz z flesza, pamiętaj, że w przypadku niektórych ujęć błysk nie zostanie wyzwolony ze względu na zbyt krótki czas ładowania lampy.



5 Ustaw ostrość na oczach Aktywuj pojedynczy punkt AF. Włącz w aparacie funkcję wykrywania oczu i ustaw autofokus w tryb ciągłego ustawiania ostrości. Twój model będzie mógł wtedy swobodnie się poruszać, a Ty będziesz mógł skoncentrować się na kompozycji.

eprasa.pl f59a61a1ff

Opowiadaj historie

Fotografka modowa i portretowa **Liselotte Fleur** wyjaśnia, jak praca zespołowa pozwala urzeczywistnić jej wizje

Za każdym zdjęciem kryje się dobre planowanie, organizowanie i praca całej ekipy. Kiedy mam zamiar zrobić w plenerze zdjęcia opowiadające historię, zaczynam od moodboardu. Taka „tablica" oddająca nastrój obrazu, pozwala mi w prosty i szybki sposób wytłumaczyć, jaki ma być styl zdjęcia, nad którym mamy wspólnie pracować.

Jeśli chodzi o budowanie zespołu, radzę znaleźć wizażystów i stylistów, znajdujących się na tym samym etapie rozwoju kariery, co ty, gustujących w podobnej stylistyce i mających bliski Twojemu sposób myślenia, abyście mogli razem się rozwijać i wzajemnie sobie pomagać – nie tylko przy tworzeniu zdjęć do artykułów redakcyjnych, lecz także polecać siebie nawzajem swoim klientom. Wszystkich najlepszych członków mojej ekipy znalazłam na Instagramie lub poznałam podczas innych sesji i wydarzeń. Wspólnie rozmawiamy o pomysłach i koncepcji. Kontaktuję się z agencją modelek i omawiam wizualny język zaplanowanego do realizacji projektu. W odpowiedzi pracownicy agencji przesyłają mi zdjęcia proponowanych modeli, a ja wybieram tych, którzy najlepiej pasują do naszego pomysłu na zdjęcia. Pamiętaj, że dla fabuły niezwykle ważna jest lokalizacja. Czasami zaczynam właśnie od wyboru miejsca sesji i dopiero na jego podstawie tworzę zbiór ilustracji mających stanowić inspirację dla nastroju czy stylu zdjęć. Oprócz tła, na którym fotografuję, zawsze dbamy o to, aby stylista i model mieli dla siebie miejsce do pracy i zmiany garderoby.

Dzień przed rozpoczęciem zdjęć sporządzam listę kontrolną potrzebnego sprzętu: aparatów, obiektywów, oświetlenia, laptopów, baterii, kabli i akcesoriów. Zawsze zabieram też wydrukowaną kopię zbioru inspirujących ilustracji, aby móc jasno wytłumaczyć wszystkim moją koncepcję. Najważniejszą rzeczą jest jednak komunikowanie się ze swoim zespołem na bieżąco. Na początku byłam trochę nieśmiała, ale zdałam sobie sprawę, że to do mnie należy kontrolowanie przebiegu sesji. Nauczyłam się zarządzać zespołem i wyniki naszej pracy były coraz lepsze. Bądź pewny siebie, za aparatem - odbije się to pozytywnie na wszystkich uczestnikach danej sesji.



Powyżej
Wysiłek zespołowy
Miej wokół siebie kreatywnych ludzi, którzy mają podobne pomysły i wizję, a wówczas łatwiej będzie Ci z nimi współpracować.

Zdjęcie otwierające
Zarządzanie ekipą
Naucz się kierować pracą swojego zespołu. Pewność siebie fotografa odbija się pozytywnie na wszystkich uczestnikach sesji.

Za kulisami

Wolę pracować przy świetle dziennym, ponieważ dzięki temu jestem bardziej kreatywna, ale jeśli jest zbyt ciemno oczywiście używam lamp błyskowych. Zawsze zabieram ze sobą co najmniej dwie głowice – zaczynam od ustawienia jednej i robię kilka zdjęć próbnych, aby sprawdzić, czy potrzebuję dodatkowej. W przypadku wykonywania tego zdjęcia głowice z oktaboksami zostały umieszczone nade mną i za mną, aby rozjaśnić cienie na sukni modelki. Jest to prosta aranżacja, pozwalająca wyróżnić modela i uwydatnić piękno lokalizacji.



© Liselotte Fleur

eprasa.pl f59a61a1ff

Liselotte Fleur



Holenderska fotografka mody, wykonuje zdjęcia modeli w sposób jak najbardziej naturalny, jednocześnie starając się ukazać modę poprzez opowiadanie historii. Po studiach na Akademii Sztuk Pięknych w Rotterdamie podążała za swoją pasją fotografowania mody, ostatecznie pisząc książkę pt. *The Fashion Camera*, w której dzieli się z czytelnikami swoim doświadczeniem oraz wnikliwym rozumieniem biznesowej i technicznej strony tej branży.
@liselottefleur | liselottefleur.com

eprasa.pl

Użyj mocnego flesza jako uzupełnienie światła naturalnego

Zobacz, jak łączyć światło lampy błyskowej z oświetleniem zastanym, aby tworzyć zdjęcia modowe o niepowtarzalnym stylu obrazowania

Stephie Braun przygotowała dla Was wskazówki dotyczące uzyskiwania jak najlepszych fotografii przy jednoczesnym wykorzystaniu błysku i światła naturalnego



1 Czy masz ze sobą wszystko, co niezbędne? Upewnij się, że akumulatory są w pełni naładowane. Weź ze sobą więcej niż jeden akumulator do lampy błyskowej, a najlepiej trzy, abyś mógł fotografować, mając pełną baterię, podczas gdy pozostałe ogniwa będą się ładować.



2 Wyczyść soczewki Przed przybyciem na plan koniecznie wyczyść dokładnie wszystkie obiektywy, które planujesz zabrać ze sobą na sesję. W ten sposób unikniesz niepotrzebnych przerw w pracy i ułatwisz sobie późniejszy retusz.



3 Spersonalizuj swój zbiór obiektywów Stwórz zestaw szkieł w oparciu o styl wykonywanych zdjęć. W fotografii mody sprawdzi się zarówno obiektyw stałoogniskowy (np. 50 mm czy 35 mm), jak i szerokokątny zoom (np. 24–70 mm), a także obiektyw makro.



ODPOWIEDNI FLESZ DO PRACY
Zastanów się, jaka głowica błyskowa będzie najlepsza do wykonywania zdjęć, jakie chcesz robić. Do oświetlenia tej fotografii Stephie wykorzystała lampę błyskową Profoto A10 w wersji dla aparatów Canon, która ma szybko ładujące się kondensatory, dzięki czemu można wykonywać zdjęcia jedno po drugim.

Gotowy obraz
Praca ze światłem
Światło jest niezbędnym elementem służącym do tworzenia dobrej fotografii modowej. W miejscach, gdzie ilość światła naturalnego jest ograniczona lub cele wykonywania zdjęć są zmienne, użycie lampy błyskowej może otworzyć wiele nowych możliwości. Równoczesna praca ze światłem naturalnym i błyskowym pozwala kształtować rozmaite style wizualne i zrobić wyjątkowe zdjęcia modowe.



4 Dokonaj pomiaru światła Po przybyciu na plan oceń zastane warunki oświetleniowe i określ, czy światło jest twarde czy miękkie, słabe czy silne. Ważny jest również kierunek, dlatego poszukaj słońca i obserwuj cienie wokół siebie.



5 Przygotuj aparat Kiedy już ocenisz światło zastane, zamocuj lampę błyskową na aparacie i nie zapomnij zamknąć lub dokręcić blokady. Aby zapewnić sobie maksymalną swobodę twórczą, przełącz aparat w tryb manualny (M). Zaufaj swoim umiejętnościom, ale nie bój się też eksperymentować z tym trybem. Technologia cyfrowego rejestrowania obrazu jest „wyrozumiała" i pozwala naprawić wiele błędów w postprodukcji.



6 Przygotuj lampę Włącz flesz i próbuj wykorzystać wszystkie funkcje i narzędzia, jakie ma do on zaoferowania – takie jak diodowe światło modelujące, magnetyczny modyfikator światła i łączność ze smartfonem przez AirX. Następnie w zależności od rodzaju sceny wybierz siłę błysku.



7 Znajdź swoją drogę do najlepszego oświetlenia Postaraj się zapewnić jak najlepszą łączność między aparatem a fleszem. Aby zachować jak najniższą czułość matrycy, ustaw maksymalną siłę błysku. Jeśli chcesz, aby zarówno ubranie, jak i twarz modelki były ostre, wielkość otworu przysłony powinna zawierać się w przedziale od f/8 do f/22. Fotografując modela oświetlonego od tyłu, zwiększ czułość matrycy do ISO 200.

10 Rady zawodowca

1 Najważniejsza jest lokalizacja Zanim rozpoczniesz przygotowania, musisz dokładnie wiedzieć, gdzie odbędzie się sesja. W fotografii modowej podstawową kwestią, jest to, czy zdjęcia będą w studiu, czy w plenerze. W przypadku sesji plenerowych dobrze jest wcześniej poznać okolicę, aby znaleźć ciekawe tła i scenerie do zdjęć. Z kolei praca w studiu daje większą kontrolę nad warunkami, w tym pogodą i oświetleniem.

2 Wyobraź sobie, że jesteś projektantem W dniu sesji modowej wszystko sprowadza się do zrozumienia wizji projektanta lub wielu różnych projektantów. Dowiedz się z wyprzedzeniem, skąd wywodzą się znane marki, jakie kraje i kultury reprezentują oraz jakie tradycje estetyczne i tekstowe mogą wnieść do obrazów. Im więcej wiesz na ich temat, tym lepiej możesz dopasować do nich styl fotografowania lub też oprzeć obrazowanie poszczególnych części garderoby na kontraście.

3 Pracuj ze słowami kluczowymi Jeśli chcesz stworzyć atrakcyjny, darmowy artykuł modowy, znajdź trzy słowa, które dokładnie opisują to, o czym będzie on mówił. W ten sposób przed zrobieniem pierwszego zdjęcia będziesz miał już pewne wyobrażenie o jego treści, które możesz wykorzystać jako wskazówkę podczas robienia zdjęć. Czy chodzi o kolor, formę i światło? A może chodzi o kobiece spojrzenie, ciało i niezależność?

4 Przedstaw pomysły w formie ilustracji Przygotowanie moodboardu oddającego styl zaplanowanej fotografii to doskonały sposób na określenie motywu przewodniego sesji. Możesz umieścić swoje ilustracje na Pintereście lub miro.com albo wydrukować je na papierze, dodając wycinki z kolorowej prasy i próbki barw. Zgromadź w takim „przewodniku" wszystko, co przemawiało do Ciebie na etapie researchu. W ten sposób możesz zdecydować, czy chcesz pracować z wykorzystaniem większych, czy mniejszych lamp i gdzie powinny zostać wykonane zdjęcia.

5 Przygotowania wymagają zaangażowania? Zanim zaczniesz robić zdjęcia modowe, poszukaj informacji i zobacz, jakie zdjęcia zostały już zrobione. Użyj internetowych galerii, takich jak Pinterest i Instagram, lub przeglądaj najnowsze wydania popularnych czasopism. Świetnymi źródłami inspiracji mogą być również fotoksiążki i niezależne magazyny.

6 Kto stoi przed obiektywem? Co najmniej tak samo ważni, jak same kreacje i stroje, są ludzie, którzy ją noszą, czyli modele. Agencje modelingowe zawsze chętnie podsuwają fotografom „nowe twarze" do sesji zdjęciowych wykonywanych na zamówienie redakcji kolorowych czasopism. W zależności od koncepcji, jaką przedstawisz agencji, może ona wysłać Ci do wypełnienia formularz castingowy, na podstawie którego przedstawi zestaw proponowanych modeli, a Ty wybierzesz z niego najbardziej odpowiadającą Twoim preferencjom przy danej sesji osobę lub osoby. Dla początkujących lub freelancerów może to być dobry sposób na poszerzenie swojego portfolio.



Zdjęcie otwierające
Zwycięska piekarnia
„Pierwotnie planowałam sfotografować tę piękną suknię projektantki Silvii Wintergerst Couture w jakiejś bocznej uliczce. Jednak zaczęło padać, w związku z czym bez zbędnych ceregieli przenieśliśmy się na kryty plac budowy przyszłej piekarni" – mówi Stephie.

Stephie Braun

Niemiecka niezależna fotografka Stephie zajmuje się wykonywaniem zdjęć modowych i dla branży kosmetycznej oraz do reklam lifestyle'owych i ilustrujących artykuły w kolorowych czasopismach. W 2019 roku otrzymała nagrodę przyznawaną przez niemieckie wydanie magazynu *Vogue*. Współpracowała z takimi firmami jak Walt Disney, Beats, Prada Beauty, BMW, Adidas Women, *Vogue Germany*, magazynem *Schön!* i innymi.
@stephie.braun | stephiebraun.com

7 O czym opowiada dana kreacja? Moda to nie tylko ubrania, tkaniny i kolor. Oprócz funkcji poszczególnych strojów chodzi także o kwestie społeczne, kulturę i etykę. Pozwól się zainspirować i spróbuj włączyć własną interpretację tych aspektów do opowiadanej przez Ciebie obrazem historii.

8 Stwórz zespół Oprócz modela niezbędna jest jeszcze ekipa współpracowników, w której skład wchodzi stylista i artysta zajmujący się modelowaniem fryzur i makijażem. Często zdarza się, że fotografowi pozwala się samodzielnie skompletować zespół do realizacji sesji zdjęciowej. Musisz jednak wziąć pod uwagę nie tylko wcześniejsze doświadczenia zawodowe potencjalnych członków zespołu, lecz także być pewien, że wszyscy będziecie umieć ze sobą dobrze współpracować na poziomie relacji międzyludzkich. Najłatwiej to sprawdzić, spotykając się z każdą z osób.

9 Baw się dobrze na planie zdjęciowym Aby Twoje zdjęcia modowe były jak najbardziej zabawne i efektowne, dobrym pomysłem może być używanie na planie Polaroida lub aparatu na kliszę. W ten sposób możesz uwiecznić interesujące momenty i robić niepozowane ujęcia, aby być może później dodać coś z nich do swoich cyfrowych zdjęć. Niech praca będzie również zabawą!

10 Moda jest wszędzie Jeśli nie pracujesz aktualnie nad żadną sesją, możesz poświęcić czas na inne rzeczy, które będą pomocne. Śledź profile ulubionych marek i projektantów na Instagramie, oglądaj transmisje z pokazów mody podczas tygodni mody lub poszukaj na YouTubie wywiadów i autobiografii fotografów mody, takich jak Helmut Newton, Sarah Moon, Jürgen Teller czy Tim Walker. Możesz nawet wziąć udział w warsztatach z jednym ze znanych współczesnych fotografów, jak na przykład Lara Jade. Zapisz się na jakiś kurs mistrzowski!

eprasa.pl f59a61a1ff



Wskazówki zawodowca

Fotografka mody, beauty i portretów **Siân Elizabeth** opowiada o swojej pracy

Cześć, Siân. Czy możesz opowiedzieć nam trochę o swojej drodze twórczej?
Wszystko zaczęło się kiedy zdałam sobie sprawę, że w fotografii ślubnej najbardziej podobają mi się indywidualne portrety. Uwielbiałam robić zbliżenia i fotografować stroje, i wiedziałam, że właśnie na tym chcę skupić swoje zainteresowania. Stworzyłam więc własne studio, pokochałam pracę ze sztucznym oświetleniem i zaczęłam eksperymentować.

Jak wygląda proces powstawania pomysłów? Jak zabierasz się za ich urzeczywistnianie.
Wszystkie sesje zdjęciowe rozpoczynają się od przygotowania moodboardu. Bardzo ważne jest, aby jeszcze przed rozpoczęciem zdjęć mieć jasny obraz swojej wizji. To nie tylko pomaga się skoncentrować, ale jeśli pracujesz z zespołem ludzi, ułatwia im zrozumienie tego, jak ma wyglądać gotowa fotografia i co ma być wyznacznikiem jej stylu.

Jakim aparatem robisz zdjęcia?
Obecnie fotografuję Canonem R5. Przesiadłam się na system bez lustra i nie żałuję. To najlepszy aparat, jaki kiedykolwiek miałam. Jeśli chodzi o obiektywy, to nie mogłabym się obejść bez 70–200 f/2,8. Ten zoom jest najbardziej wszechstronny w przypadku fotografowania mody i urody. Lubię obiektywy stałoogniskowe, ale wolę mieć możliwość swobodnego wyboru ogniskowej.

SYLWETKA SIÂN ELIZABETH
Siân jest fotografką urody i mody oraz portrecistką, której zdjęcia publikowane są na całym świecie. Przygotowuje również treści edukacyjne publikowane na międzynarodowych platformach fotograficznych, o, a do tego nagrywa podcasty, do których zaprasza rozmaitych gości. Praca Siân znalazła się również w finale konkursu British Photography Awards w kategorii Moda.
sianelizabeth.co.uk

Jak przygotowujesz się do sesji?
Dni zdjęciowe są zawsze ekscytujące – na planie panuje zgiełk, zwłaszcza jeśli masz świetny pomysł i pracujesz z zespołem, o którym wiesz, że jest w stanie go zrealizować. Aby modele poczuli się swobodnie, na ogół wystarczy miła pogawędka przed rozpoczęciem sesji. Spytaj ich, jak się czują i czym się zajmują na co dzień lub jakie są ich zainteresowania. Może to wymagać pewnej wprawy, ale buduje relację i sprawia, że wszyscy na planie czują się bardziej swobodnie.

Jak ważny jest dla Ciebie proces postprodukcji?
Jeśli mam dużo zdjęć i mało czasu, korzystam z pomocy retuszera, który przeprowadza podstawową korektę kolorystyki skóry. To daje mi dobrą podstawę do dalszej edycji, a zaczynając z tego miejsca, sprawdzam, czy na obrazie nie ma żadnych elementów rozpraszających uwagę, tak aby wzrok oglądających nie był odciągany od modela. Nie lubię zbyt mocnego przetwarzania, staram się zachować jak najbardziej realistyczne kolory, bez desaturacji lub zbyt silnego ich nasycania.

Od czego zależy, czy dana sesja będzie udana?
Posiadanie jasnej koncepcji na początku sesji może pozwolić szybko uzyskać pożądany obraz, ale i sprowadzić fotografa na manowce. Jednak bardzo ważne jest, aby mieć wyraźną wizję tego, co chcesz osiągnąć. Będzie miało to duży wpływ na to, czy obraz zostanie uznany za udany, czy nie. Ważne jest również, aby wszyscy dobrze się czuli na planie – aparat od razu wykrywa, gdy ktoś czuje się nieswojo lub niezręcznie.

Jakiej rady udzieliłabyś początkującym?
Nawiąż współpracę z jak największą liczbą twórców i cały czas rób zdjęcia! Jak najszybciej zacznij budować swoją sieć kontaktów, daje to olbrzymie możliwości współpracy z ludźmi i rozpoczęcia tworzenia własnego portfolio. Pomoże Ci to też sprawdzić, z kim dobrze Ci się pracuje, a z kim nie, i znaleźć własny styl.

Jaki był najważniejszy moment w Twojej karierze?
Niedawno robiłam prezentację podczas The Photography Show w Birmingham i uczestnicy świetnie ją ocenili. Byłam zaskoczona ich uznaniem i poczułam się dumna, ale i onieśmielona. Prowadzę również warsztaty online dla różnych platform fotograficznych, co początkowo mnie przerażało, ale zgodziłam się i teraz przygotowuję zajęcia na bieżąco.

Zdjęcie główne
Podejście tradycyjne
„Ten obraz był częścią kolekcji zdjęć wykonanych dla japońskiego stylisty. Chcieliśmy na nich połączyć nowoczesność z tradycją, ale zachować też delikatny i kobiecy wygląd" – mówi Siân.



eprasa.pl f59a61a1









Wszystkie zdjęcia © Siân Elizabeth

Powyżej, z lewej

Gra kolorów

„Prosta aranżacja światła naturalnego pozwoliła stworzyć to piękne oświetlenie i wykonać zdjęcie idealne do zilustrowania artykułu redakcyjnego traktującego o kolczykach".

Powyżej

Złote wibracje

„Tematem tej serii zdjęć była wyrazista biżuteria. Stworzyłam oświetlenie, wykorzystując filtry i połączyłam jez ustrukturyzowaną fryzurą i makijażem, aby stworzyć wyrazisty obraz".

Dalej, z lewej

Magia otwartej przestrzeni

„To zdjęcie zostało wykonane w plenerze przy użyciu pojedynczej lampy błyskowej Profoto B2 i fioletowej bomby dymnej widocznej w tle, mającej dodać obrazowi spektakularności i eterycznej atmosfery".

Z lewej

Studyjna dżungla

„Użyłam tła, które zrobiłam z kupionych specjalnie na potrzeby tej sesji w markecie budowlanym tapet i roślin. Strój stanowiła odzież *kurortowa* pochodząca od lokalnego projektanta. Aby stworzyć tropikalną atmosferę, użyłam jeszcze kolorowych filtrów marki LEE".

eprasa.pl f59a61a1ff

PORTRET z krainy czarów

Artystka wizualna **Claire Luxton** opowiada o kulisach swojej pracy w studiu i wyjaśnia, jak stworzyła jeden ze swoich artystycznych portretów utrzymanych w autorskim, niepowtarzalnym stylu

Poziom trudności: Średnio zaawansowany
Potrzebny czas: 10 godzin

Wszystkie zdjęcia © Claire Luxton

Sztuka zawsze była dla mnie czymś więcej niż tylko obrazem – to głos, uniwersalny język, który pozwala nam komunikować się na wyjątkowo emocjonalnym, wizualnym i fizycznym poziomie. Często myślę o tym, że kreatywność ma zdolność przekraczania niedostrzeganych barier społecznych, które często stoją na naszej drodze, i otwierania naszych umysłów na nowe perspektywy oraz różne sposoby patrzenia na świat.

Jako artystka wykonująca autoportrety nie narzekałam na brak tematów w czasie lockdownu. W wykorzystywaniu siebie samej w mojej pracy zawsze chodziło mi bardziej o możliwość zachowania kontroli nad całym procesem twórczym, fizycznością i emocjonalnym oddziaływaniem niż o pokazywanie mojej osoby. W tym wyjątkowym czasie odkryłam, że moja fotografia zatoczyła koło i powróciłam do malarstwa i rzeźby, ale tym razem łącząc je w sposób, o którym wcześniej nie myślałam.

Zdjęcie „Burn At Both Ends" stanowi zderzenie fantazji z rzeczywistością. Ten prosty i złożony zarazem portret był wyzwaniem dla mojej kreatywności, zabrał mnie w nieodkryte dotąd przeze mnie obszary. Ale wraz z wyjściem ze strefy komfortu przychodzi rozwój, zmienia się proces twórczy, a ostatecznie niektóre z moich najciekawszych prac powstały właśnie w wyniku zerwania z rutyną. Mam nadzieję, że dzięki przedstawionemu tutaj sposobowi pracy odnajdziesz własną krainę czarów.

Z prawej
Płonąca ambicja
Projekt Claire „Burn At Both Ends" stanowi studium zderzenia fantazji z rzeczywistością, ukazane w postaci prostych, choć złożonych portretów.

Co będzie Ci potrzebne:

- Aparat systemowy
- Głowica błyskowa z dużą parasolką lub miękkie światło ciągłe
- Statyw
- Photoshop
- Bezprzewodowy pilot lub wyzwalacz



eprasa.pl f59a61a1ff

Etapy sesji

1 Zarejestruj wszystkie szczegóły Kiedy pracuję nad nowym portretem konceptualnym, dużo czasu poświęcam fazie badań i planowania. Oznacza to, że nigdy nie podchodzę do sesji nieprzygotowana, dzięki czemu ostatecznie daje mi to większą kontrolę nad moimi konceptualnymi pomysłami. Dla mnie ważne jest, aby od razu podczas naświetlania zdjęcia uchwycić jak najwięcej szczegółów wszystkich elementów kompozycji, które są mi potrzebne.

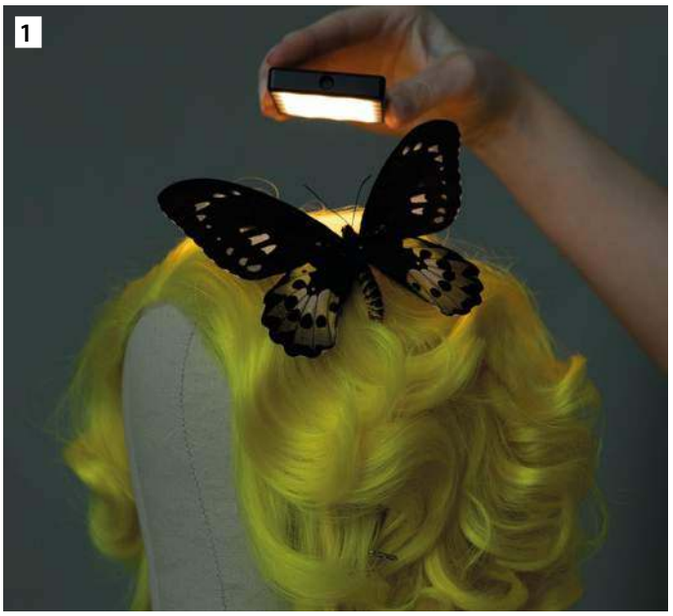
2 Plan, plan, plan Chcę jeszcze raz podkreślić wagę planowania. Od zgromadzenia rekwizytów i peruk lub innych elementów, których chcę użyć, po zaaranżowanie planu zdjęciowego w studiu lub miejscu, w którym przeprowadzam sesję – wszystko robię z wyprzedzeniem, aby mieć przygotowaną przestrzeń i wizję tego, co chcę osiągnąć.

3 Najważniejsze jest oświetlenie Największy wpływ na wygląd zdjęcia ma oświetlenie. Kiedy po raz pierwszy zaczęłam wykonywać autoportrety, wykorzystywałam światło wpadające przez okno. Jest ono niesamowicie naturalne, a w pochmurne dni cudownie rozproszone. Więc jeśli nie masz lampy błyskowej lub dyfuzora, nadal możesz tworzyć magiczne obrazy dzięki naturalnemu oświetleniu.

4 Magia kompozycji Moje portrety często zawierają wiele różnych elementów, które wymagają szczególnej uwagi. Tworzenie obrazów to opowiadanie historii, więc zastanów się, co mówi Twoja kompozycja i jakie elementy możesz chcieć wprowadzić w obręb kadru, aby wzmocnić swój przekaz.

5 Zdjęcie testowe Kiedy robię autoportrety, często wykorzystuję wyszukane fryzury i makijaż lub w złożony sposób aranżuję plan zdjęciowy, dlatego szczególnie ważne jest dla mnie wykonywanie zdjęć próbnych. Robię to jeszcze przed ułożeniem włosów i umalowaniem się, aby sprawdzić ustawienia aparatu i lamp, a następnie umieszczam przed obiektywem głowę manekina i perukę, by ustawić ostrość i określić niezbędny zakres głębi ostrości.

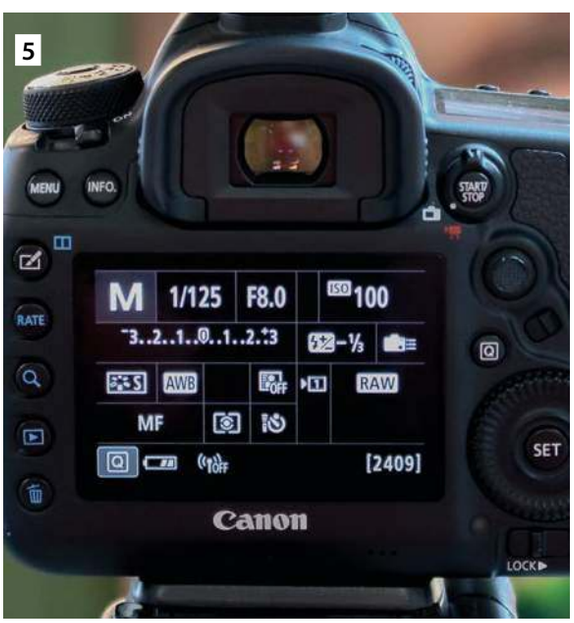
6 Uchwyć wszystkie elementy Jeśli pracujesz z przedmiotami, które zamierzasz wkomponować w ostateczną wersję zdjęcia, ważne jest, aby sfotografować je w obrębie tej samej sceny, przy takim samym oświetleniu i aranżacji, by zmontowane później ze sobą elementy dobrze wtapiały się w obraz.













eprasa.pl f59a61a1ff



NISKA CZUŁOŚĆ MATRYCY
Ustawienie niskiej wartości ISO zapewnia najczystszy i najbardziej ostry obraz. Mam obsesję na punkcie szczegółów, więc jest to dla mnie kwestia kluczowa.

ROZPROSZONE ŚWIATŁO
Niezależnie od tego, czy używasz oświetlenia studyjnego, czy światła naturalnego, staraj się, by było ono miękkie i rozproszone, ponieważ doda to zdjęciu głębi i stworzy atmosferę.

TRYB MANUALNY
Zawsze fotografuję w trybie ekspozycji ustawianej ręcznie, ponieważ zapewnia mi to największą kontrolę nad wyglądem obrazu.

TRENING CZYNI MISTRZA
Pamiętaj, że na każdy uzyskany doskonały portret prawdopodobnie zrobiłam 150 takich, które nie były udane.

Aranżacja planu zdjęciowego

Bądź niezależny

Kilka wskazówek od Claire jak myśleć nieszablonowo

- Nie przejmuj się tym, co robią inni ludzie. Jeśli Twoja praca wygląda „dziwnie", prawdopodobnie jesteś naprawdę oryginalnym twórcą.
- Jeżeli wpadniesz na pomysł zrobienia zdjęcia konceptualnego, nie lekceważ idei, dopóki nie spróbujesz jej urzeczywistnić. Stwórz listę, na której będziesz zapisywać wszystkie swoje pomysły, aby móc je kiedyś wykorzystać.
- Podejmij wyzwanie użycia rozmaitych materiałów i tematów, takich jak rośliny, makijaż w stylu charakteryzacji filmowej, farby fluorescencyjne lub zwierzęta. Dodanie nowych elementów, nawet czegoś w rodzaju gałęzi drzewa rosnącego w Twoim ogrodzie, może zmusić Cię do spojrzenia na kompozycję świeżym okiem.



eprasa.pl f59a61a1ff

Edycja obrazu

1 Warstwy, warstwy, warstwy Zacznę od końca. Przez ostatnie lata odkryłam, że najważniejszą rzeczą, jeśli chodzi o tworzenie moich obrazów oraz ich edycję, jest praca na warstwach. To ta technika pozwala mi projektować dynamiczne portrety, które mogę z czasem zmieniać i dostosowywać, zależnie od tego, jak ewoluuje mój pomysł lub styl.

2 Stwórz obraz bazowy Tak jak podmalówka, służy jako podkład pod kolejne warstwy, tak zawsze lubię przygotować dobry obraz wyjściowy. Zaczynam od wygładzenia skóry i usunięcia niepotrzebnych włosów i wszelkich elementów rozpraszających uwagę. Może to być czasochłonne, ale bądź cierpliwy, ponieważ ma to kluczowe znaczenie dla ostatecznego wyglądu fotomontażu. Używam techniki separacji częstotliwości i Punktowego pędzla korygującego wraz z narzędziami Rozjaśnianie i Ściemnij.

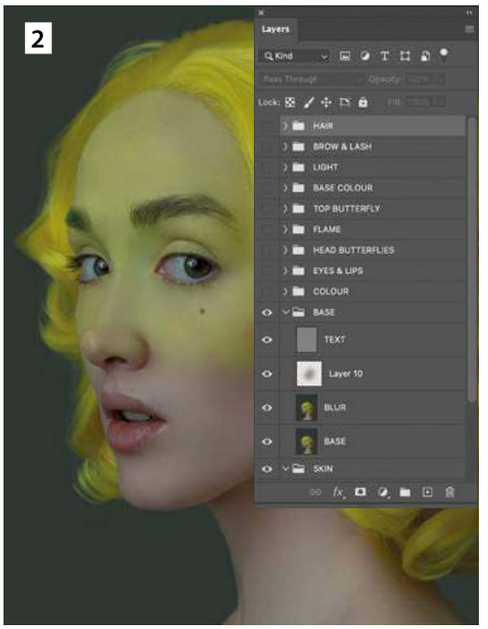
3 Dodaj elementy służące do fotomontażu To niesamowita okazja do dobrej zabawy. Sztuka polega na eksperymentowaniu, a niektóre z moich najlepszych prac powstały na skutek przypadkowych i szczęśliwych błędów. Daj sobie czas na realistyczne umiejscowienie i włączenie w obraz elementów fotomontażu tak, aby wzmacniały, a nie odbierały kompozycji siłę wyrazu. Pamiętaj, aby dodać cienie w miejscach, w których powinny one występować w sposób naturalny.

4 Detale To chyba moja ulubiona część całego procesu. Mam obsesję na punkcie szczegółów, ponieważ moje prace są często drukowane. Zarówno większe, jak i mniejsze niuanse działają jak zachęta do rozpoczęcia rozmowy. A zaczynasz je zauważać z czasem, gdy wizualnie i emocjonalnie odkrywasz dzieło sztuki. Używam wielu masek i krzywych, aby wydobyć szczegóły poprzez dodawanie świateł i cieni.

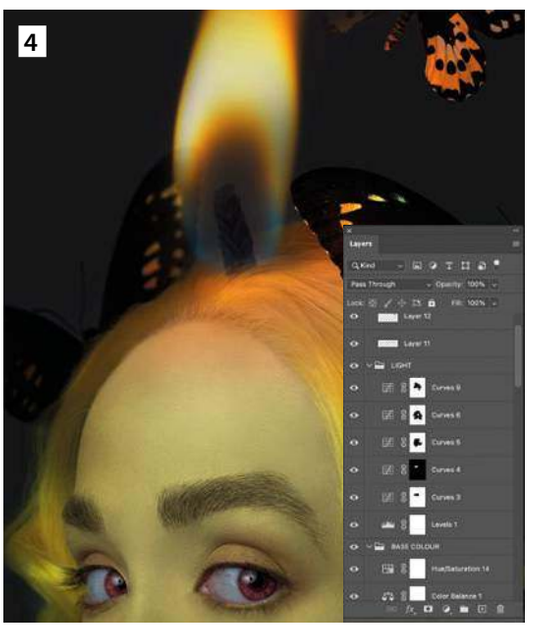
5 Korekcja barwna Korekcja kolorów zawsze była moją pasją. Często to właśnie ona sprawia, że moje prace są rozpoznawalne, a to wynika z wypracowania przeze mnie na przestrzeni lat własnego stylu. Zachęcam do eksperymentowania z kolorem i sprawdzenia, dokąd Cię to zaprowadzi. Uwielbiam używać narzędzi Kolor selektywny i Balans kolorów.

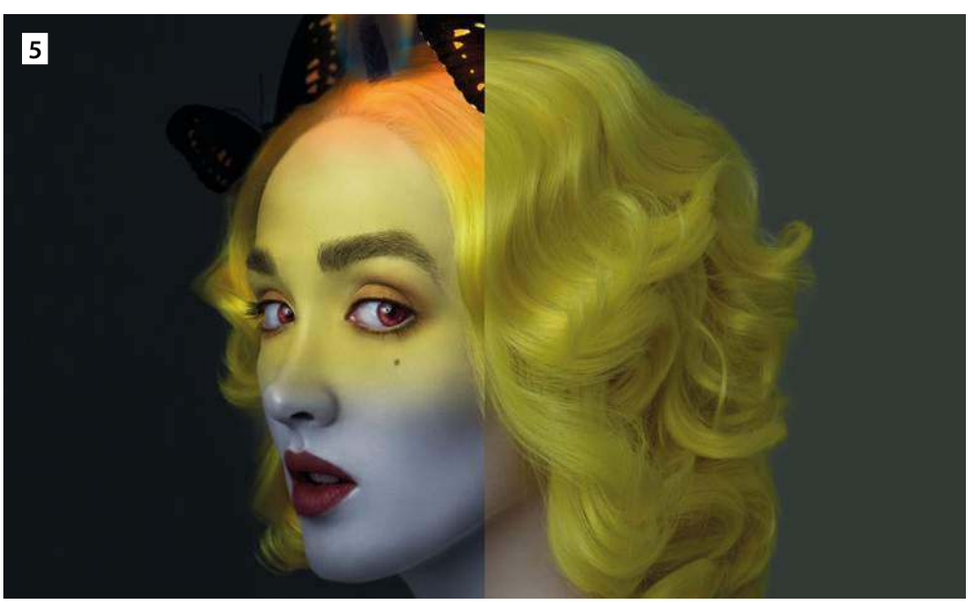
Korekcja kolorów zawsze była moją pasją. Często to właśnie ona sprawia, że moje prace są rozpoznawalne











Z prawej
Stary płomień
Claire mówi, że ma obsesję na punkcie detali, dlatego używa wielu masek i krzywych, aby wydobyć szczegóły poprzez dodawanie świateł i cieni.

eprasa.pl f59a61a1ff



PO

eprasa.pl f59a61a1ff

DOMOWE STUDIO NA KILKA FLESZY

Twórz profesjonalne oświetlenie typu studyjnego w ciasnych pomieszczeniach, używając wyłącznie lamp błyskowych i ekranów

Poziom trudności: zaawansowany
Potrzebny czas: 2 godziny

Wszystkie zdjęcia © Peter Fenech

Chociaż posiadanie studia fotograficznego może być wielką zaletą, zwłaszcza jeśli jesteś zawodowcem, nie każdy fotograf decyduje się, by takie wynająć lub samodzielnie stworzyć. Wiele osób korzystających z małych fleszy woli pracować w terenie lub w domu, zwłaszcza gdy nie używa głowic studyjnych na tyle często, aby uzasadniało to ponoszenie kosztów wynajmu. Jednak nawet profesjonaliści, którzy mają własne atelier, będą czasami musieli pracować bez komfortu, jaką może zaoferować profesjonalne studio.

Zarówno klientów komercyjnych, jak i indywidualnych można fotografować w ich biurze, a nawet we własnym domu – w środowiskach, które są dalekie od ideału, jeśli chodzi o swobodę oświetlania otoczenia i przestrzeń dostępną do pracy. Niskie sufity, ciasne pomieszczenia i brak dużych gładkich ścian w jednolitym kolorze sprawiają, że uchwycenie portretu o studyjnym charakterze, jest niezwykle trudnym zadaniem. Zwłaszcza podczas fotografowania więcej niż tylko „główki" – popiersia lub portretu ukazującego całą sylwetkę.

Jednym z rozwiązań jest nauczenie się, jak równoważyć światło lamp błyskowych umieszczonych z dala od aparatu w ciasnej przestrzeni małego pomieszczenia i identyfikować potencjalne źródła zanieczyszczenia obrazu dominantą barwną. Dzięki temu można je następnie wykluczyć z bezpośredniego otoczenia fotografowanej osoby.

Przyjrzyjmy się, jak stworzyć nastrojowy portret przy użyciu tylko dwóch lub trzech wyzwalanych zdalnie lamp błyskowych, małych modyfikatorów światła i niewielkiego pokrytego fakturą tła.

Co będzie Ci potrzebne:

- Dwa statywy oświetleniowe
- Kilka lamp błyskowych
- Softbox do lamp błyskowych
- Wyzwalacze radiowe
- Biały ekran
- Obiektyw typu zoom

Z prawej
Spektakularna prostota
Nawet bez użycia lamp błyskowych możliwe jest tworzenie intensywnych, miękkich lub ostrych efektów świetlnych za pomocą mocno skupionych strumieni światła. W tym przypadku faktura ściany okazała się dużą zaletą, ponieważ pozwoliła dodać portretowi głębi.

eprasa.pl f59a61a1ff



Etapy sesji

1 Określ, jak wysoko ustawić aparat Już samo fotografowanie w ciasnym pomieszczeniu może oznaczać konieczność użycia krótszej ogniskowej, więc musimy starać się minimalizować powstawanie wszelkich innych zniekształceń. Podnieś aparat do poziomu oczu, aby umożliwić sobie fotografowanie na wprost. Tam, gdzie nie możesz rozstawić zbyt szeroko nóg statywu, wysuń kolumnę centralną.

2 Wyklucz z kadru otoczenie W przypadku naszego planu zdjęciowego w pobliżu modela znajduje się duża czerwona powierzchnia, więc musimy sprawić, aby jej kolor nie rozlał się na scenę. W tym celu nakryliśmy ją czarną tkaniną. Chcieliśmy również uzyskać wrażenie większej przestrzeni, więc wydłużyliśmy ogniskową, aby wykluczyć z kadru elementy pomieszczenia.

3 Określ wartość ekspozycji Przy wyłączonych wszystkich lampach błyskowych ustaw ostrość na temacie i ręcznie ustaw ekspozycję, aby ograniczyć wpływ światła otoczenia. Najpierw wybierz wielkość otworu przysłony, zaczynając od wartości około f/8–11, a następnie dostosuj odpowiednio do niej czas otwarcia migawki. Staraj się uzyskać niemal zupełnie czarny obraz, ponieważ będzie to oznaczać, że dominującym źródłem światła będzie błysk fleszy.

4 Włącz światło główne Włącz flesz z nałożonym softboksem, który ma być źródłem światła głównego. Aby uniknąć prześwietlenia świateł w tak ograniczonej przestrzeni i oświetlenia pomieszczenia, zacznij od ustawienia siły błysku na 1/16 pełnej mocy. Przy ustawionej odpowiednio ekspozycji przysuń lampę błyskową jak najbliżej obiektu, dostosowując jej moc.

5 Dodaj kontrę Włącz drugą lampę błyskową i umieść ją za obiektem pod kątem 45 stopni. Wyłącz światło główne, aby móc łatwo zobaczyć efekt oświetlenia tylno-bocznego i ustalić optymalną proporcję siły błysku. Ustaw zoom głowicy w zakresie od 50 do 105 mm. Uważaj, aby w obiektywie nie powstała flara.

6 Wyreguluj światło wypełniające Jeśli jedna strona twarzy wygląda na zbyt ciemną, umieść białą, odbijającą światło powierzchnię blisko fotografowanej osoby, mniej więcej na wysokości jej głowy. W tym przypadku użyliśmy kawałka drewnianej płyty, ponieważ łatwiej było ją ustawić. Dodaliśmy również jeszcze trzecią lampę emitującą bardzo słaby błysk, aby rozjaśnić cienie.













eprasa.pl f59a61a1ff



Aranżacja planu

Neutralna lokalizacja

Kontroluj barwę oświetlenia, umieszczając obiekt z dala od kolorowych powierzchni

Wybierz obszar domu lub biura z możliwie białymi lub szarymi ścianami i najmniejszą ilością kolorowych powierzchni. Na potrzeby tego ujęcia wybraliśmy miejsce w rogu pokoju z białą ścianą, na której tle miał stanąć model, oraz białe drzwi, które można było przesuwać, aby zmienić położenie światła tylno-bocznego, oraz by działały one jako prowizoryczny ekran w kształcie litery V - odbijający trochę światła z powrotem w kierunku tematu i ograniczający jego rozlewanie na pokój. Oświetliliśmy modela krawędzią strumienia światła głównego i skierowaliśmy subtelne światło punktowe na tło, jednocześnie unikając zmiany koloru światła odbijającego się od otoczenia.



eprasa.pl f59a61a1ff

Edycja obrazu

1 Korekcja wad obiektywu Zacznij od zastosowania korekcji dystorsji, aby złagodzić skutki używania nieco krótszej ogniskowej, która była wymagana, aby możliwe było uchwycenie w kadrze całego popiersia modela. Staraj się jednak uniknąć przy tym rozciągania samego obiektu. Przytnij obraz zgodnie z własnym gustem.

2 Zmiękcz jasne plamy Pomaluj obraz pędzlem z ujemną wartością parametru Jasność, aby delikatnie wygładzić szczegóły skóry, a także zmniejszyć różnice w jasności. Użyj wtapiającego Filtra promieniowego, aby zmniejszyć widoczność jasnych plam światła w tle. I odwrotnie, użyj zwiększonej wartości parametrów Przejrzystość i Światła, aby podkreślić szczegóły włosów.

3 Kontroluj cienie Używając w oprogramowaniu do edycji plików RAW pędzla z dużą miękką końcówką, rozjaśnij wszystkie pozostałe głębokie cienie na twarzy, aby jeszcze bardziej zrównoważyć ekspozycję. Jeśli w następstwie Twoich działań pojawi się szum, ponownie pomaluj te obszary pędzlem z niewielką wartością parametru Redukcja szumu. Unikaj natomiast globalnego regulowania jasności, ponieważ może to zupełnie zmienić odcień tła.

4 Wyostrzenie miejscowe W przypadku tła mającego jakąś fakturę może być trudno wyodrębnić z niego obiekt, zwłaszcza na małej przestrzeni i po mocniejszym przymknięciu przysłony. Miejscowe wyostrzanie oczu za pomocą narzędzia Wyostrzanie może wówczas spowodować, że cały portret będzie sprawiał wrażenie wyraźniejszego i zwiększy głębię zdjęcia.

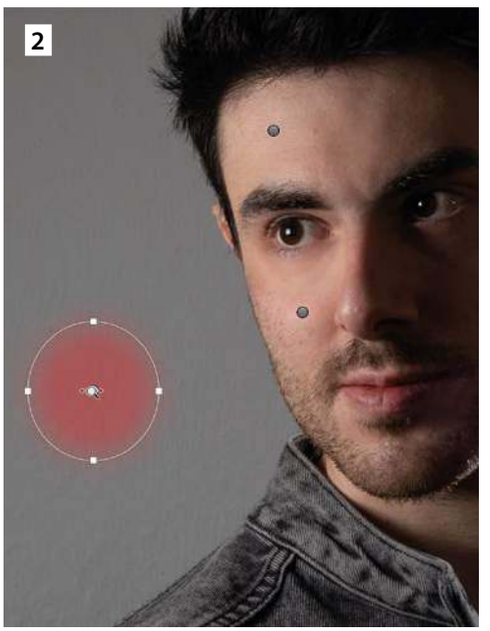
5 Rozszerzanie tła Aby dodać wokół modela nieco wolnej przestrzeni, powiększ obszar roboczy za pomocą narzędzia Kadrowanie, a następnie zastosuj opcję Wypełniaj z uwzględnianiem zawartości, aby wypełnić tłem puste miejsca. Pobraliśmy również próbkę innego obszaru tła, skopiowaliśmy ją na nową warstwę i odwróciliśmy, aby dopasować do gradientu zanikającego światła.

6 Retusz otoczenia Następnie dodaliśmy kolejny gradient do tła, aby uzyskać jeszcze bardziej naturalny efekt zanikania światła. Użyliśmy też Punktowego pędzla korygującego, aby usunąć wszelkie ślady łączenia i defekty ściany. Desaturacja zduplikowanej warstwy i jej zamaskowanie pozwoliło usunąć wszelkie odchylenia kolorów powstałe na skutek odbicia się światła od kolorowych powierzchni.

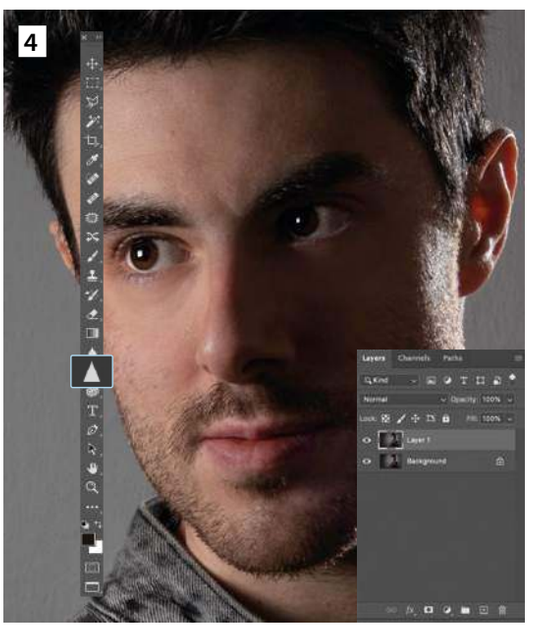
Wstawka z prawej
Ograniczona przestrzeń
Przy niewielkiej odległości dzielącej aparat od modela trudno było zastosować dłuższą ogniskową, przez co w kadrze uchwycono niepotrzebne elementy pomieszczenia. Na twarzy widać również pewne nieprawidłowości w ekspozycji.

Z prawej
Miejsce na oddech
Stłumienie światła zastanego i rozszerzenie tła tworzy wrażenie przestrzeni oraz wiarygodnie oddaje styl oświetlenia studyjnego.

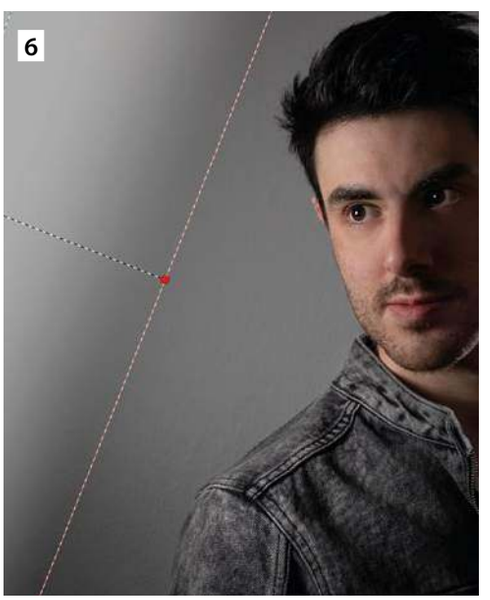












eprasa.pl f59a61a1ff

PO





5 STYLÓW STOSOWANYCH W FOTOGRAFII PRODUKTOWEJ

Opanuj sztukę oświetlenia i stylizacji produktów, aby móc stworzyć niesamowite zdjęcia reklamowe i zdobyć uniwersalne umiejętności

Jako redaktorzy magazynu fotograficznego mamy szeroki ogląd tego, co dzieje się w branży, często jesteśmy więc pytani o to, które gatunki uważamy za najtrudniejsze. Jest to bardzo subiektywna kwestia, ale większość pytających spodziewa się odpowiedzi: fotografia dzikiej przyrody, zdjęcia sportu lub rejestrowanie innych obrazów, które wymagają pracy w trudnych warunkach. Dlatego może dziwić, że często gdzieś blisko szczytu tej listy umieszczamy fotografię produktową.

Składniki wpływające na taką ocenę są trudne do zdefiniowania, ale biorąc pod uwagę różnorodność wymaganych stylów oświetlania, wiedzę na temat ekspozycji oraz ogólne trudności techniczne i praktyczne, uwiecznianie na zdjęciach produktów z najwyższej półki jest prawdziwą sztuką. Jest to więc idealny gatunek do doskonalenia ogólnych umiejętności fotograficznych. Rozwiązywanie problemów, aranżowanie planu zdjęciowego i rzemiosło postprodukcji to codzienność fotografa wykonującego zdjęcia reklamowe, a opisane tu kluczowe techniki można zastosować w niemal każdym innym obszarze działalności fotograficznej.

Na potrzeby tego kursu zebraliśmy zagadnienia dotyczące najbardziej aktualnych stylów stosowanych w reklamie i obrazowaniu produktów. Co ważne, większość z tych stylizacji można stworzyć przy użyciu prostego sprzętu i bez potrzeby korzystania ze specjalistycznej przestrzeni studyjnej.

Zaraz po portretach, fotografia produktowa jest też jedną z najłatwiej dostępnych form płatnej pracy, jaką może podjąć początkujący profesjonalista i która może przekształcić się w lukratywny biznes komercyjny. Na szczęście w wielu przypadkach jest ona również satysfakcjonująca pod względem twórczym i sprawia mnóstwo radości!

Gotowy obraz

Skomplikowane rzeczy mogą być proste

Sesje zdjęciowe wysokiej klasy produktów potrafią być niezwykle złożone i wymagające pod względem kreatywnym, ale Twoim celem jest zawsze stworzenie dobrze zdefiniowanego, czystego i nieskomplikowanego wizerunku obiektu.

eprasa.pl f59a61a1ff



PLAMA KOLORU
Aby wypełnić czymś puste brzegi kadru, opakowanie tej wody toaletowej zostało otoczone płatkami kwiatów, które nawiązują jednocześnie do wizerunku marki producenta.

PRAWIE BEZCIENIOWE
Światło z okna padające z prawej strony i rozproszony błysk z lewej sprawiają, że większość cieni wywołuje wrażenie miękkości.

Zdjęcia w jasnej tonacji

Zalej swoje zdjęcie światłem, aby nadać mu zwiewny, nowoczesny wygląd

Profesjonalny fotograf komercyjny, pracujący nad dużą kampanią, musi czasami sfotografować setki przedmiotów, a każde ujęcie wymaga stworzenia określonego rodzaju oświetlenia i stylizacji wymaganych przez klienta. Sprawą najwyższej wagi staje się więc oszczędność czasu. Najlepszym rozwiązaniem jest często zachowanie prostoty.

Jeden z najpopularniejszych stylów, polegający na wykonywaniu zdjęć utrzymanych w jasnej tonacji (tzw. technika wysokiego klucza), Opiera się na fotografowaniu produktów na jednolitym białym tle. Jest to wypróbowana i sprawdzona metoda uzyskiwania czystego otoczenia, z którego, jeśli będzie to konieczne, łatwo jest później wyciąć obiekt do dalszego montażu w programie graficznym. Taki obraz może jednak nie oddawać w pełni charakteru produktu, zaś czasami nieco dodatkowych szczegółów może i przyciągnąć wzrok potencjalnych klientów.

Określenie „high-key" odnosi się do dominacji na zdjęciu jasnych tonów, co pozwala uzyskać czysty obraz. Zapewnia to dobry kontrast, jednocześnie wprowadzając zwiewną atmosferę i podkreślając nowoczesność produktu lub geometryczność jego kształtów. Takie tło tworzy czyste otoczenie dla wyrazistych linii. Tego typu rodzaj oświetlenia można uzyskać dzięki mieszaniu naturalnego światła wpadającego przez okno ze światłem odbitym od ustawionej po przeciwnej stronie blendy.

Podczas wykorzystywania światła okiennego problem mogą stanowić zniekształcenia kolorów, zaś w przypadku metalowych lub szklanych produktów często pojawiają się wówczas brzydkie refleksy. W takich przypadkach dobrym rozwiązaniem jest rozstawienie namiotu bezcieniowego lub po prostu otoczenie produktu ze wszystkich stron źródłami światła, co pozwala stworzyć otulające i miękkie oświetlenie z minimalną ilością cieni.

Ujęcia utrzymane w jasnej tonacji nie muszą natomiast ograniczać się do określonej palety kolorów. Podczas gdy współcześnie dominuje na takich zdjęciach biel, intrygujący efekt może dać prześwietlenie chrominancji tła, co może stworzyć kontekst bez faktycznego wprowadzania na plan zdjęciowy zestawu dodatkowych elementów.

Najważniejsze jest jednak to, abyś aranżując oświetlenie do wykonania fotografii, wziął pod uwagę wizerunek marki. Na tonalność każdego obrazu istotny wpływ ma ilość obecnego w scenie światła i musi mieć ona w przypadku danego produktu sens.

eprasa.pl f59a61a1ff



ZDJĘCIE UTRZYMANE W JASNEJ TONACJI
Zwiewny wygląd uzyskano dzięki otoczeniu tematu jasną negatywną przestrzenią, która kontrastuje z ciemnym pudełkiem, ale nie jest zupełnie gładka.

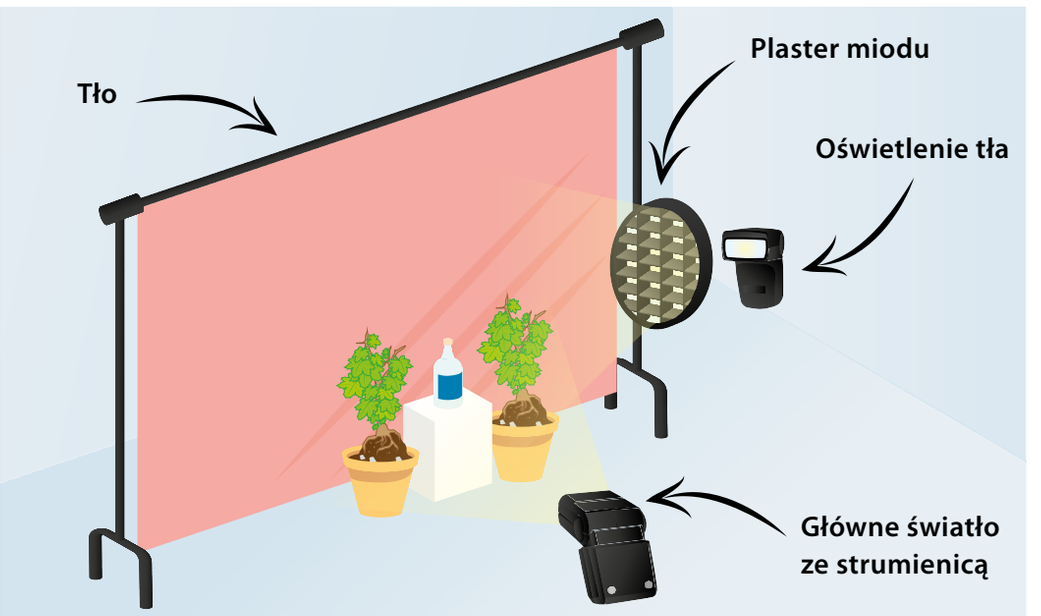


KOMPOZYCJA MINIMALISTYCZNA
Szersze kadrowanie zwiększa ilość negatywnej przestrzeni, uwypuklając czystość koloru i nieograniczoność tła.

ZDJĘCIE UTRZYMANE W JASNEJ TONACJI
Naświetlanie na światła zwiększyło jasność sceny, zachowując nowoczesną stylistykę uzyskaną dzięki zastosowaniu techniki wysokiego klucza.

WYBÓR KOLORU
Wybraliśmy żółty kolor tła, aby wprowadzić letni, słoneczny nastrój.

Cechy charakterystyczne



Światło otaczające

Stwórz zrównoważony rozkład świateł i cieni

W fotografii produktowej bardzo często wykorzystywane jest światło kierunkowe, ale gdy chcesz ograniczyć głębię, aby skupić uwagę widzów na przykład na logo lub etykiecie, lepszym rozwiązaniem jest użycie światła bezcieniowego. Aby zmiękczyć światło, przysuń jego źródło rozproszone za pomocą softboksu jak najbliżej obiektu, ale tak, by nie było widoczne w kadrze. Następnie regulując moc głowicy studyjnej, dostosuj siłę błysku, aby uniknąć prześwietlenia najjaśniejszych obszarów. Wszystko to spowoduje naturalne załamanie światła i pojawienie się na zdjęciu efektu jego „owinięcia" się wokół obiektu, co zmniejszy ostrość cieni.



eprasa.pl f59a61a1ff

Zdjęcia lifestyle'owe

Jak robić zdjęcia, które będą się podobać w social mediach

Fotografia lifestyle'owa jest popularną odmianą fotografii produktowej, ponieważ jej celem jest zaprezentowanie przedmiotu za pomocą stylizowanych kreatywnych zdjęć, które mają budować wizerunek marki i wywołać u konsumentów myśli lub emocje, zachęcającyc do zakupu danej rzeczy. Takie zdjęcie wykracza poza proste zadanie uchwycenia produktu na czystym, białym tle. Zwykle znajdują się na nim rekwizyty i wyraźnie widać jak produkt używany jest w codziennych sytuacjach lub prezentowane są otoczenie albo elementy, które zostały użyte do opracowania/wytworzenia produktu.

Poniżej
Element ludzki
W przypadku produktowej fotografii lifestyle'owej ukazanie sposobu na używanie produktu poprzez wprowadzenie czynnika ludzkiego jest skutecznym sposobem zaangażowania oglądających i sprawienia, by chcieli oni dowiedzieć się czegoś więcej na temat przedstawionej na zdjęciu rzeczy.

Światło błyskowe czy ciągłe?

Jaki rodzaj lamp najlepiej sprawdzi się w ambitnej fotografii produktowej

Pracując w zaaranżowanym właśnie studiu do wykonywania zdjęć produktowych, mamy do wyboru różne rodzaje oświetlenia. Podczas gdy lampy błyskowe są najczęściej wybieraną opcją i oferują większą moc wyjściową, światło ciągłe umożliwia łatwiejsze ustawienie i zaaranżowanie oświetlenia. Pozwala nam bowiem zobaczyć w czasie rzeczywistym, jak rozkładają się światła i cienie, a więc jak będzie wyglądał gotowy obraz. Możesz również wybrać lampę, która łączy zalety obu rozwiązań, oferując zarówno mocny błysk jak i wydajną lampę modelującą. Dobrym pomysłem na początek będzie przystępny cenowo studyjny flesz Godox SK300II-V, w którym halogenowy palnik żarowy zastąpiono ciągłym światłem LED. Dzięki temu jest bardziej oszczędny nie nagrzewa się. SK300 może też pochwalić się energią błysku na poziomie 300 Ws, mocowaniem Bowens i wbudowanym odbiornikiem Systemu Godox X 2.4GHz.





© Cottonbro

eprasa.pl f59a61a1ff



Stylizacja sesji produktowej

Jak ustawić oświetlenie i rekwizyty, aby uzyskać naturalną atmosferę zdjęć wykonywanych na zewnątrz

Gotowy obraz

Motyw ogrodowy

Przy użyciu całkowicie naturalnego oświetlenia Johnowi udało się oddać zarówno czystość, jak i inne subtelne aspekty wizerunku marki produktu, tworząc alternatywę dla studyjnych zdjęć utrzymanych w jasnej lub ciemnej tonacji.



1 Opracuj pomysł Chcę skupić się na butelce, ale jednocześnie też wyeksponować elementy ogrodu, aby podkreślić nuty zapachowe ginu. Ponieważ to zdjęcie będzie najczęściej publikowane w mediach społecznościowych, decyduję się na zrobienie fotografii z góry na wprost, co jest popularną perspektywą widzenia stosowaną w fotografii lifestyle'owej.



2 Zaaranżuj plan zdjęciowy Jako tła używam arkusza papieru formatu A1 leżącego na małym stoliku stojącym pod oknem. Po umieszczeniu na nim produktu i pozostałych elementów składowych sceny przyklejam je masą montażową. Wzór tła naśladuje powierzchnię drewnianego stołu ogrodowego, nadając obrazowi odpowiedni wygląd i styl.



3 Popracuj nad oświetleniem Jako źródło światła wykorzystuję promienie wpadające przez okno, aby stworzyć uderzający obraz przy użyciu jedynie ostrego światła słonecznego. Zdecydowałem się nie używać siatki ani dyfuzora, ponieważ zależało mi na zarejestrowaniu obrazu z twardymi cieniami, a nie miękkiego wizerunku fotografowanego produktu.



4 Ustaw parametry ekspozycji Aby mieć pełną kontrolę nad wszystkimi najważniejszymi ustawieniami aparatu, fotografuj w trybie w pełni manualnym. Aby zrobić to zdjęcie, ustawiałem czasy otwarcia migawki z przedziału od 1/500 s do 1/1000 s i otwierałem mocno przysłonę, wybierając otwory względne o wielkości od f/1,4 do f/4.



5 Zrób zdjęcie próbne Ważną rzeczą, o której należy pamiętać, jeśli chodzi o światło naturalne, jest to, że z każdą chwilą może się ono radykalnie zmieniać, więc miej to na uwadze, ponieważ może zaistnieć potrzeba dostosowania ustawień aparatu lub stosownej zmiany położenia produktu. Sprawdź, czy nie widać prześwietlonych szczegółów w obszarach świateł.



6 Wykończenie w postprodukcji Jeszcze raz nieco rozjaśniłem obraz, aby przywrócić widoczność wszelkich niedoświetlonych szczegółów w cieniach. Zwykle ocieplam nieco kolorystykę tego rodzaju obrazów, używając suwaka Temperatura, a w tym przypadku zastosowałem niestandardową koloryzację. Uzupełniło to otwartą, naturalną atmosferę, współgrając z wizerunkiem marki.

eprasa.pl f59a61a1ff

Udane zdjęcia w ciemnej tonacji

Jak tworzyć nastrojowe i spektakularne zdjęcia produktów typu Low-key

Wykonywanie zdjęć w technice niskiego klucza (w ciemnej tonacji) to rodzaj fotografii, który uwydatnia cienie, ciemne odcienie i zwiększa kontrast. Wykorzystywane oświetlenie jest słabe, aby gotowy obraz stwarzał wrażenie spektakularnego i tajemniczego. Fotografie utrzymane w ciemnej tonacji często naśladują efekt oświetlenia rembrandtowskiego, nazwanego tak na cześć holenderskiego malarza, który przedstawiał na swoich obrazach postaci oświetlone jednym źródłem światła padającego na szeroką część twarzy uwiecznionej osoby.

Jeśli chodzi o produkty, to zdjęcia w ciemnej tonacji najlepiej nadają się do prezentacji produktów podobnie jak bohaterów. Techniki tej używałem do fotografowania produktów z najwyższej półki, takich jak butelki whisky, zegarki i perfumy, ponieważ ten rodzaj obrazowania sprawia, że produkt emanuje luksusem. Zwykle używam ciemnego tła i jednego światła kluczowego, z opcjonalnym światłem wypełniającym lub blendą. Chociaż fotografie utrzymane w ciemnej tonacji przedstawiane są najczęściej jako obrazy czarno-białe, moje zdjęcia produktowe tego typu wykonuję w kolorze.

Zrób zdjęcie ukazujące produkt jako bohatera

Jak przygotować tło i zaaranżować oświetlenie do zdjęć utrzymanych w ciemnej tonacji



1 Zaaranżuj plan zdjęciowy Używam dwóch arkuszy tektury formatu A1: jednego czarnego leżącego na stole i jednego bordowo-czerwonego w tle. Butelkę należy ustawiać, mając założone na dłonie rękawiczki z tkaniny, a następnie ściereczką usunąć z niej kurz. Umieść aparat na statywie i zainstaluj wyzwalacz światła głównego.



2 Ustaw światła Pomyśl, w jakich miejscach produkt powinien być oświetlony – które jego kluczowe cechy chcesz podkreślić, a które ukryć. W tym przypadku chcę wyraźnie ukazać tylko część etykiety, aby ukryć niektóre informacje, sugerując, że coś dodatkowego zostanie ujawnione później.



3 Ustawienia aparatu Aby mieć pełną kontrolę nad parametrami naświetlania i zachować spójną ekspozycję wszystkich ujęć w całej ich serii, przełącz korpus w tryb manualny. W tym przypadku ustawiłem czas otwarcia migawki o wartości między 1/60 a 1/200 s, czułość na ISO 100–200, a przysłonę na f/4–f/8.



4 Dostosuj konfigurację Wykonaj zdjęcie testowe i w razie potrzeby zmień położenie elementów. Ustawienie przedmiotu z dala od tła spowoduje, że obraz będzie ciemniejszy, ponieważ światło nie będzie sięgać tak głęboko w kadr, zaś oświetlenie produktu z boku stworzy bardziej spektakularny efekt.



5 Postprodukcja Zaczynam od rozjaśnienia obiektu, aby uzyskać większy kontrast, a następnie lokalnie dostosowuję balans bieli. Zwykle ochładzam nieco kolorystykę przedmiotu. Następnie zajmuję się ustawieniem suwaków Cienie i Światła, starając się ukazać wystarczającą ilość szczegółów przy zachowaniu ciemniejszej tonacji.

Nie prześwietlaj

Pokusa dodania większej ilości światła może być duża, zwłaszcza gdy efekt taki dobrze wygląda na ekranie. Ważne jest jednak, by pamiętać o początkowym pomyśle na zdjęcie i wybranej aranżacji oświetlenia, aby gotowe zdjęcia zachowało ciemną tonację. Sprawdź, czy na histogramie wykres jest przesunięty w lewo, co wskazuje, że ciemne tony nadal dominują na zdjęciu.

eprasa.pl f59a61a1ff

Z lewej
Melancholijny i tajemniczy
Ta fotografia utrzymana w ciemnej tonacji świetnie wykorzystuje cienie zarówno do podkreślenia ważnych, jak i ukrycia nieistotnych cech produktu. Uważaj, aby nie dopuścić do zbytniego wtopienia się krawędzi obiektu w ciemne tło.

Softbox czy parasolka?

Wybierz modyfikator światła odpowiedni do efektu, jaki chcesz uzyskać

Każde z tych akcesoriów dyfuzyjnych ma swoje wady i zalety. Parasolki są zwykle tańsze niż softboksy, więc stanowią dobry wybór, jeśli masz ograniczony budżet. Zazwyczaj łatwiej jest też je odpowiednio ustawić. Jednak światło przefiltrowane przez parasolkę nie jest zbyt kierunkowe, więc softbox zapewnia z kolei większą nad nim kontrolę. Softboksy są również dostępne w większej liczbie kształtów i rozmiarów – parasolki natomiast tworzą okrągłe refleksy światła, które mogą nie pasować do każdego obiektu, podczas gdy podłużne sofboksy zapewniają atrakcyjne dla oczu prostokątne odbicia na szklanej powierzchni butelek. Dostępne są one zarówno w wersji przeznaczonej do montażu na fleszach z gorącą stopką, jak i studyjnych głowicach błyskowych.



w naturalnym otoczeniu

Umieść swój produkt w miejscu, które sugeruje odpowiednie dla niego środowisko

Techniką stosowaną przez wielu profesjonalnych fotografów reklamowych jest ukazanie tematu w pasującej do niego scenerii tematycznej. Wywołuje to emocjonalną reakcję konsumenta, który identyfikuje się z pewnymi elementami ujęcia – od oświetlenia po paletę kolorów i szczegóły tła. Środowiskowe zdjęcia produktowe dają nam możliwość dodania delikatnych podprogowych wskazówek, sugerujących oglądającym, z jakiej marki produktem mają do czynienia, bez bezpośredniego adresowania przekazu do konkretnej grupy demograficznej. Doskonale się to sprawdza, ponieważ potencjalni nabywcy czują, że sami podjęli decyzję o zakupie na podstawie tego, jak postrzegają produkt.

Bardzo istotnym aspektem obrazowania produktu jest swoboda kontrolowania kontekstu; ciasne kadrowanie oznacza, że mamy pełną elastyczność aranżacji sceny, którą można sfotografować wewnątrz lub na zewnątrz. Zaaranżowanie planu zdjęciowego w studiu zmniejszy presję czasu, ponieważ światło nie będzie się zmieniać, a każdy element kompozycji możemy umieścić dokładnie tam, gdzie chcemy. Może to być jednak bardziej kosztowne i czasochłonne, podczas gdy zabranie produktu w ciekawe miejsce daje nam możliwość wykorzystania nieskończonej różnorodności istniejących już teł.

Celem każdej fotografii środowiskowej, niezależnie od tego, czy jest to portret, martwa natura, czy zdjęcie produktu, jest sprawienie, by obiekt pasował wyglądem do otoczenia. Światło, kolor i faktura muszą sprawiać wrażenie zgodnych, chyba że istnieje kreatywny powód, aby temat kontrastował z tłem. I w tym przypadku po raz kolejny trzeba zadbać o zgodność otoczenia z wizerunkiem marki, ale nie możemy też zapominać o estetyce. Ujęcie nadal musi być atrakcyjne wizualnie, dlatego należy brać pod uwagę relacje kolorystyczne i kompozycję.

Kontrolowanie głębi ostrości

Wykorzystuj głębię ostrości do zmiany kontekstu

Podczas wykonywania zdjęć środowiskowych kluczowe znaczenie ma kontrolowanie ostrości. Celem jest wykorzystanie otoczenia do wzmocnienia wizerunku produktu, ale on sam musi się wyróżniać jako najważniejszy element kompozycji. Mała głębia ostrości pozwoli wykorzystać samą tylko paletę kolorów lokalizacji, podczas gdy przymknięcie przysłony lub zastosowanie techniki *focus stacking* (nakładania ostrości) pozwala ukazać wystarczająco dużo szczegółów, aby elementy szerszego otoczenia stały się rozpoznawalne. W przypadku tej leśnej sceny zdecydowaliśmy, że ostrość nie powinna być zbyt duża, ponieważ spora ilość drobnych szczegółów mogłaby potencjalnie rozpraszać uwagę oglądających.



NATURALNY *BOKEH*
Spryskiwanie roślinności kropelkami wody w celu uzyskania realistycznie wyglądających, rozmytych jasnych plam światła dodaje flakonowi blasku, z jakim kojarzona jest marka produktu.

NAKŁADAJĄCE SIĘ ELEMENTY
Doprowadź do interakcji produktu z otoczeniem poprzez stworzenie warstw, aby rozmieścić szczegóły na różnych płaszczyznach.

GŁĘBIA KOLORU
Naturalne zielenie przyjemnie kontrastują z wyrazistymi kolorami produktu i tworzą dyskretne tło.

Kluczowe cechy charakterystyczne

Stwórz zachód słońca w lesie

Oświetl plan zdjęciowy za pomocą dwóch źródeł światła



1 Ustaw produkt na podwyższeniu Jednym z wyzwań związanych z fotografowaniem w terenie jest znalezienie przestrzeni do pracy i rozłożenie sprzętu. Znajdź bardziej płaski obszar, który znajduje się kilkadziesiąt centymetrów wyżej niż otaczający go teren, aby móc łatwo stanąć za fotografowanym obiektem i w razie potrzeby ponownie zaaranżować scenę. Skomponuj kadr, pozostawiając miejsce na tekst.



2 Dodaj elementy Świetnym sposobem na sprawienie, by temat miał wygląd spójny z nowym środowiskiem, jest dodanie elementów nawiązujących do charakteru produktu. W tym przypadku rozpyliliśmy na szklaną butelkę delikatną wodną mgiełkę, aby wytworzyć krople czegoś, co wygląda jak skondensowana para i co sugeruje wilgotny klimat.



3 Stwórz światło wypełniające Umieść lampę emitującą światło główne tak, aby wypełnić cienie na przedniej powierzchni produktu. Lepiej jest też ustawić go tak, aby nie padało na niego bezpośrednie światło słoneczne, a następnie za pomocą modyfikatora samemu dopasować charakter światła wypełniającego, aby efekt zachodu słońca wyglądał naturalnie. My rozproszyliśmy światło lampy błyskowej za pomocą softboksu.

eprasa.pl f59a61a1ff

SPÓJNY MOTYW OŚWIETLENIOWY
Efekt zachodu słońca został wzmocniony poprzez użycie lampy błyskowej, tworzącej przekonujące refleksy światła w szkle flakonu.

Spójność oświetlenia

Określ ogólną jasność obrazu przy wykorzystaniu oświetlenia zastanego

Podobnie jak w przypadku fotografowania elementów mających posłużyć do fotomontażu, najlepszym sposobem na stworzenie przekonującego przekazu produktowego zdjęcia środowiskowego jest zaaranżowanie wiarygodnego oświetlenia. Chociaż w tym przypadku nie łączymy ze sobą elementów, ważne jest, aby ustawić sztuczne oświetlenie tak, aby jak najlepiej odzwierciedlało warunki otoczenia. Na przykład kiedy chcemy wykorzystać na obrazie motyw zachodu słońca, dodając podświetlającą przedmiot lampę błyskową, obiekt rozproszy światło, naśladując tym samym promienie znajdującego się nisko na niebie słońca, które naturalnie oświetla otoczenie, ale stanie się to w kontrolowany sposób. Aby uzyskać efekt ognistego blasku, nawet przy obecności światła zastanego, nałóż na głowicę flesza filtr ocieplający, aby wzmocnić poświatę i zyskać spójną kolorystykę.



4 **Dodaj podświetlenie** Załóż filtr ocieplający (CTO) na głowicę drugiego flesza i umieść go za obiektem pod kątem 45° do obiektywu. Ta lampa będzie Twoim „słońcem". Nie martw się o to, że na zdjęciu próbnym sama głowica będzie całkiem prześwietlona, ale unikaj utraty widoczności istotnych szczegółów lub kolorów na samym produkcie.



5 **Wykonaj wiele wersji zdjęcia** Często najważniejszą częścią produktu jest logo lub nazwa firmy, więc upewnij się, że te elementy są czytelne. Zrób wiele ujęć ze źródłem światła wypełniającego umieszczonym w różnych pozycjach, ponieważ klatki można później ze sobą łączyć za pomocą warstw i masek, uzyskując idealną strukturę oświetlenia.



6 **Stwórz rozbłysk** Aby jeszcze bardziej podkreślić letni charakter naszej fotografii, nałożyliśmy na filtr ochronny obiektywu kropelki wody, które zamieniły błysk lampy oświetlającej przedmiot od tyłu w miękki rozbłysk, co pozwoliło uzyskać efekt *bokeh*. Zrób zdjęcia z założonym filtrem i bez niego, aby mieć w postprodukcji możliwość kontrolowania siły efektu.

eprasa.pl f59a61a1ff

Zdjęcia koncepcyjne

Skoncentruj się na kreatywnych ujęciach, które zachęcą do zakupu produktu

Zdjęcia środowiskowe doskonale nadają się do pokazania, jakie dany produkt ma zastosowanie lub elementów, które zainspirowały do jego stworzenia. Jednak w niektórych sytuacjach mniej dosłowne podejście jest lepsze. W przypadku produktów, których docelowymi odbiorcami są stosunkowo nieliczne grupy klientów, ale w przypadku których umieszczenie ich wizerunku w materiałach promocyjnych może nie być pożądane, na przykład z uwagi na niechęć do określania płci klientów lub ceny przedmiotu, rozwiązaniem lepszym może być nadanie obrazowi stylu konceptualnego. Kiedy właściciel danej marki bardzo dobrze wie, do kogo kieruje swoje produkty, a klienci są świadomi jej istnienia i tego, co oferuje, dobrym pomysłem może być stworzenie zdjęcia opartego na przekazie podprogowym.

Z kolei w przypadku jeszcze innych produktów zdjęcie koncepcyjne może wydawać się bardziej wyrafinowane i eleganckie. Wiele reklam zegarków i perfum wykorzystuje właśnie tę metodę, a pomysł opiera się na unikaniu określania docelowego nabywcy. Cała sztuka polega na tym, aby po raz kolejny zidentyfikować idee, które odnoszą się do marki produktu, dzięki czemu filozofia projektowania obrazu stanie się oczywista. Ten rodzaj obrazowania produktu wymaga dużej kreatywności, ale trzeba uważać, by nie odejść przez to za daleko od wytycznych dotyczących przyjętych założeń budowania wizerunku marki, więc upewnij się, że trzymasz się briefu przekazanego przez agencję reklamową, klienta.





Proste oryginalne tła

Użyj artykułów gospodarstwa domowego i słabego oświetlenia, aby wprowadzić nieco blasku



1 Rozdziel elementy Umieść obiekt na nieodblaskowej powierzchni, aby uniknąć niepożądanych refleksów i przebarwień, a następnie podeprzyj go zmiętą folią aluminiową. Upewnij się, że folia nie jest widoczna, aby stworzyć wrażenie, że tło jest jednolite. Umieść aparat na poziomie obiektu.



2 Ustaw ostrość na obiekcie Fotografowanie obiektywem ustawionym prostopadle do produktu zwiększy głębię ostrości bez konieczności nadmiernego przymykania przysłony. Przełącz aparat w tryb ręcznego ustawiania ostrości i powiększ podgląd obrazu, aby precyzyjnie zogniskować obiektyw na logo lub innych kluczowych cechach. My użyliśmy obiektywu 60 mm.



3 Zgaś światła Aby mieć pełną kontrolę nad światłem i kolorystyką w kadrze oraz uniknąć wpływu na nie elementów otoczenia, wyłącz wszystkie lampy w pomieszczeniu. Dzięki temu będziesz kontrolować jasność obrazu poprzez dobór siły błysku i dystansu dzielącego źródło światła od obiektu.

eprasa.pl f59a61a1ff





Ważnym elementem zdjęć produktowych utrzymanych w tym stylu są tematyczne tła lub powierzchnie, a do tego można je jeszcze uzupełnić ciekawymi rekwizytami, które można znaleźć w każdym domu. Poszukaj drewnianego biurka, desek do krojenia, blatu kuchennego, a nawet szklanego stolika kawowego. Przy wyborze powierzchni zwracaj uwagę na kontrasty kolorystyczne i upewnij się, że żaden z dodatkowych elementów nie stoi w sprzeczności z funkcją produktu. Zanim dodasz rekwizyt lub element do sceny, zadaj sobie pytanie, do której cechy obiektu on się odwołuje i jak oglądający mogą zinterpretować to, co mówi on o głównym temacie.

Z prawej

Motyw filmowy

Wiele sesji produktowych ukazujących drogie przedmioty wyróżnia się jakimś jednym elementem, będącym motywem przewodnim. W tym przypadku aby stworzyć gorące, przypominające lawę tło, oświetliliśmy scenę od dołu lampą błyskową z filtrem. Obejrzyj rysunek.



4 Ustaw światło główne Aby oświetlić obiekt bez rzucania zbyt dużej ilości światła na podłoże, umieść źródło główne nad obiektem - rozłoży się równomiernie bez zbytniego rozlewania go na boki. W tym przypadku pomogła dodatkowa matowa kalka nałożona na lampę z sotboksem, a otaczający ją czarny kołnierz pozwolił skupić nieco strumień światła.



5 Pokoloruj tło Użyj drugiej lampy błyskowej lub poświeć na tło mocną latarką przez barwną folię, aby uzyskać olśniewający i niepowtarzalny *bokeh*. Tutaj przepuściliśmy światło lampy błyskowej przez kolorowy plastikowy kubek, aby uzyskać efekt zastosowania filtra bez użycia dodatkowych akcesoriów. Unikaj jednak zbyt jasnych świateł.



6 Kontrolowanie efektu *bokeh* Zmieniaj odległość między tłem z folii a produktem, eksperymentując jednocześnie z różnymi ustawieniami przysłony, aby uzyskać różnej wielkości refleksy. Na folię nanieśliśmy jeszcze krople wody w celu uzyskania wyraźnie widocznej plamy światła, ale nierozpraszającej uwagi.

eprasa.pl f59a61a1ff



Z dzieciakami w studio

Odwiedziliśmy **Nicolę Webster,** aby poznać jej podejście do wykonywania portretów dzieci oraz przekonać się, jak wielkie znaczenie ma przy tym dobra zabawa!

eprasa.pl f59a61a1ff



Nicola Webster



Nicola mieszka w Dublinie i specjalizuje się w wykonywaniu zarówno portretów rodzinnych, jak i w fotografii ślubnej. Zdjęcia robi zawodowo od ponad 20 lat. Swój styl portretowy określa jako „klasyczny, ponadczasowy i naturalny", a jej prace były wielokrotnie nagradzane przez Irish Professional Photographers and Videographers Awards (IPPVA). Więcej informacji na temat Nicoli znajdziesz na jej stronie internetowej: www.nicolawebster.com

Otrzymujemy od was mnóstwo portretów dziecięcych i rodzinnych. Wiele z nich to piękne obrazy, ale dużej ich części wyraźnie brakuje siły wyrazu. Fotografowanie ludzi opiera się na wywołaniu silnego oddziaływania obiektu na widza, a jest już ono szczególnie niezbędne wtedy, gdy tematem jest dziecko.

Brak owego zaangażowania wynika bardzo często z tego, że fotograf zapomniał o niektórych z głównych zasad portretowania – przeoczenie ich może być spowodowane bliskim emocjonalnym związkiem twórcy z modelami, zwłaszcza jeśli są to jego własne dzieci. Ważne jest, aby pamiętać, że większość widzów nie będzie miała takiej osobistej relacji, co oznacza, że musisz ciężej pracować jako fotograf, aby opowiedzieć historię uwiecznianej osoby.

Chcąc zgłębić sztukę wykonywania tego trudnego gatunku zdjęć, postanowiliśmy spędzić dzień z mieszkającą w Dublinie specjalistką w dziedzinie wykonywania portretów i fotografii ślubnych, Nicolą Webster. Mamy piękny dzień i ostre zimowe słońce wpada przez świetlik w przytulnym studiu Nicoli. Mamy też trochę czasu przed rozpoczęciem sesji, więc zaczynamy od pogawędki o fotografii przy wyśmienitej kawie z pobliskiej kawiarni.

„Mam artystyczną duszę, zawsze uwielbiałam rysować i malować" – mówi Nicola. „Dlatego naturalną rzeczą był dla mnie wybór twórczego zawodu. Po studiach zostałam poproszona o sfotografowanie ślubu, a zaraz po nim następnego i zanim się zorientowałam, zostałam pełnoetatowym fotografem weselnym. Mając już własne potomstwo, zaczęłam też fotografować dzieci i całe rodziny".

Pytamy Nicolę, jak określiłaby swój styl fotografii. „Bardzo dużo zdjęć wykonuję przy słabym oświetleniu i na ciemnym tle. Klasyczny, ponadczasowy i naturalny to styl, z jakiego jestem znana" – wyjaśnia. W tym momencie nagle w budynku gasną wszystkie światła, co zaskakuje nas oboje. Awaria zasilania nie jest dobrą wiadomością dla fotografa studyjnego, więc zaczynamy się zastanawiać, jak inaczej możemy poradzić sobie w takiej sytuacji. Na szczęście po około 20 niespokojnych minutach oczekiwania prąd pojawia się ponownie. Tak czy inaczej, jasne jest, że Nicola poradziłaby sobie profesjonalnie i z takim problemem.

Wkrótce przybywają nasi trzej młodzi klienci i Nicola zabiera się do pracy. Kiedy kreuje indywidualny portret każdego z nich, szybko okazuje się, jak wiele wymaga to planowania i koordynacji. Nicola wraz z rodzicami przygotowała stroje dla dzieci, więc mali modele są gotowi do sesji od razu po wejściu do studia.

„W przypadku fotografii rodzinnej często masz bardzo mało czasu na zrobienie zdjęć" – mówi Nicola. „Dzieci są zwykle w wieku od jednego do dziesięciu lat i nie potrafią zbyt długo usiedzieć w jednym miejscu. Moje podejście do tworzenia takich zdjęć polega na tym, aby dowiedzieć się, na stworzeniu jakiej fotografii najbardziej im zależy. Może to być ujęcie grupowe, ukazujące kilka osób, w tym rodziców,

epresa.pl f59a61a1ff



SESJA INDYWIDUALNA

© Nicola Webster

Zapewnij modelom rozrywkę

Kluczem do tworzenia żywych portretów jest sprawienie, aby sesja była zabawą

Nie jest tajemnicą, że dzieci szybko się nudzą, więc ogromne znaczenie ma utrzymanie ich zaangażowania przez cały czas trwania sesji. „Mam wiadro pełne maskotek, gadżetów i rzeczy, którymi mogą się bawić dzieci w każdym wieku" – mówi Nicola. „Pomagają mi kontrolować sesję. Ale czasami to dzieci będą dyktować jej przebieg, bo – jak wiemy – dwulatek potrafi narzucić innym swój nastrój i zdominować otoczenie swoim krzykiem. Jeśli zależy mi na zrobieniu nastrojowego i pogodnego portretu, odłożę rekwizyty i po prostu porozmawiam z dzieckiem, starając się sprawić, aby poczuło się swobodnie".



Nicola ma kilka niekonwencjonalnych strategii, aby uzyskać pożądane efekty. Czasami, aby wywołać ich śmiech, łaskocze swoich młodych modeli lub zakłada bieliznę na głowę.

portret zbiorowy rodzeństwa lub zdjęcie pojedynczego dziecka".

Przy realizacji takiej sesji ważna jest również kolejność, w jakiej wykonuje się zdjęcia. „Zaczynam od najważniejszego ujęcia dla rodziców, którym zwykle jest grupowe zdjęcie całej rodziny" – mówi Nicola.

Nawet dla profesjonalistów wyzwaniem jest uchwycenie osobowości dziecka, niezależnie od tego, czy je zna, czy nie. Pytam, czym różni się jej podejście do angażowania bohaterów podczas fotografowania pojedynczych osób i grup.

„Kiedy wykonuję indywidualny portret dziecka, nie próbuję uchwycić tylko radosnej i uśmiechniętej twarzy, ale ukazać też daną osobę jako łagodną i spokojną, może nawet nie uśmiechniętą, ale po prostu wyglądającą na ciekawską lub wścibską. Często takie portrety są ciekawsze od tych, na których model się uśmiecha. Staram się zawsze zaangażować dzieci i dużo z nimi rozmawiam. Z kolei kiedy fotografuję grupy, zwracam większą uwagę na kompozycję i na to, by wszyscy razem dobrze wyglądali".

W tym przypadku Nicola zaczyna od wykonania nieformalnego ujęcia całej grupy. Kierowanie pojedynczym dzieckiem może być trudne, ale uzyskanie odpowiednich póz i mimiki przy trzech lub więcej osobach w kadrze wymaga już naprawdę dużych umiejętności pracy z modelami. Nicola nie tylko udziela im wskazówek, ale także robi to w sposób bardzo szczegółowy i konkretny. W przeciwieństwie do tego, kiedy wykonuje portrety osobom dorosłym, fotografując młodych modeli, Nicola staje się prawdziwą animatorką i wchodzi z nimi w interakcję. Podczas dzisiejszej sesji wybiera podejście praktyczne, na przykład własnoręcznie dostosowuje pozycję ramion i podbródka fotografowanej osoby, co pozwala jej uzyskać pozę zachowującą idealne proporcje ciała.

„Zazwyczaj pierwszą rzeczą, jaką robię, jest sprawienie, by poczuli się komfortowo" – wyjaśnia Nicola, zapytana o swój proces twórczy. „Jeśli do twojego studia wchodzi ktoś, kto nigdy wcześniej nie był fotografowany lub nigdy wcześniej nie był w atelier, to cała sytuacja będzie dla niego krępująca, bez względu na to, czy będzie to dziecko, czy dorosły. Moja praca jako fotografa polega na tym, aby modele poczuli się mile widziani, bezpieczni i zrelaksowani. Im bardziej uśmiechnięty

eprasa.pl f59a61a1ff



NASTROJOWY I POGODNY PORTRET



PORTRET DZIECIĘCY

ZABAWNY PORTRET



PORTRET Z CHARAKTEREM

f/11 ISO 200 1/125 s

3x © Nicola Webster

eprasa.pl f59a61a1ff



Sprzęt fotograficzny Nicoli

1 Nikon Z7 II
Do niedawna Nicola robiła zdjęcia Nikonem D850, ale zamiana tego korpusu na bezlusterkowiec sprawiła, że jest to teraz jej główny aparat. Niewielki rozmiar Z7 ułatwia poruszanie się w studiu, a matryca o wysokiej rozdzielczości pozwala uchwycić wiele szczegółów.

2 Nikon Z6 II
Rodzinne sesje portretowe wymagają pracy pod presją czasu, dlatego najlepiej mieć pod ręką drugi korpus aparatu. Nikona Z6 II obsługuje się w podobny sposób do Z7 II, co umożliwia Nicoli bezproblemowe fotografowanie obydwoma aparatami na zmianę.

3 AF-S NIKKOR 85 mm f/1,4G
Ten stałoogniskowy obiektyw jest ulubionym szkłem Nicoli i pozwala jej podejść bliżej oraz skompresować perspektywę. Może to być przydatne podczas wykonywania portretów indywidualnych.

4 NIKKOR Z 50 mm f/1,8 S
To drugi ulubiony obiektyw Nicoli – podoba się jej zwłaszcza jego ostrość i kompaktowość. Ogniskowa 50 mm mieści się dokładnie w zakresie ogniskowych standardowych, dzięki czemu model ten umożliwia wykonywanie bardzo różnych zdjęć, od zbliżeń po portrety grupowe.

5 Bowens Esprit Gemini GM500
Ta studyjna lampa błyskowa jest bardzo uniwersalna w zastosowaniach i mocna, dzięki czemu umożliwia równomierne oświetlenie portretów grupowych. Nicola mocuje ją na teleskopowym statywie oświetleniowym, pozwalającym szybko regulować wysokość jej położenia.
***Nie ma jej na zdjęciu**

6 Modyfikatory
Przy wykonywaniu portretów Nicola korzysta z softboksów i parasolek. W tym przypadku do stworzenia światła głównego użyła dużego ośmiokątnego softboksa i blendy zamocowanej na wysięgniku, aby dodać światło wypełniające.
***Nie ma ich na zdjęciu**

i pewny siebie jest twój model, tym lepsze będą zdjęcia i tym bardziej udana będzie sesja".

Dzisiaj wykorzystaliśmy też z dobrym skutkiem kilka rekwizytów. Trójka dzieci została ustawiona według wzrostu, ponieważ Nicola poprosiła ich, aby stanęli razem na ławce, co ułatwiło jej z kolei rozmieszczenie lamp i aparatu bez zbytniego opuszczania ich na statywach. Alternatywnie jedno z najniższych dzieci siada na ławeczce, podczas gdy starsi chłopcy klęczą obok siostry na skrzynkach studyjnych. Następnie Nicola wyłącza górne światła w atelier, aby uniknąć niechcianych cieni i przebarwień. Pytam ją, czy do wykonywania portretów rodzinnych woli wykorzystywać światło sztuczne, czy naturalne.

„Wolę używać lamp studyjnych i w ogóle nie korzystam w tym atelier z naturalnego światła. Muszę mieć pełną kontrolę nad oświetleniem i musi być ono spójne. Jedynym sposobem na osiągnięcie tego jest użycie światła sztucznego". Jest to szczególnie ważne podczas fotografowania większych grup rodzinnych, kiedy oświetlenie w przypadku każdego ujęcia i każdej kompozycji musi być takie samo.

Nicola podkreśla również znaczenie niekomplikowania sobie pracy. Zwykle, aby uzyskać zrównoważoną strukturę sceny, używa tylko jednej lampy i blendy. Jako modyfikatora używa dużego Octaboksa firmy Elinchrom, choć podczas fotografowania grup rodzinnych, do stworzenia światła wypełniającego, wykorzystuje lampę z parasolką.

Po wykonaniu zdjęć grupowych Nicola zabiera się do robienia portretów indywidualnych. W swoim procesie twórczym skupia się na uchwyceniu obrazów, o których wie, że będą podobać się rodzicom, a wiedzę tę opiera bardziej na doświadczeniu niż osobistych preferencjach – co świadczy o jej profesjonalnym podejściu do pracy.

Pytam Nicolę, jakiej optyki używa najchętniej do wykonywania tego rodzaju obrazów. „Z doświadczenia wiem, jakie obiektywy są dla mnie najlepsze" – mówi. „Moim ulubionym obiektywem do sesji portretowych jest zawsze stałoogniskowa *pięćdziesiątka*. Niedawno zmieniłam system na Nikon Z i uwielbiam ostrość, jaką zapewniają obiektywy z tej linii".

Zauważam, że Nicola pracuje aparatem zamocowanym na statywie, co okazuje się wyjątkowo przydatne przy fotografowaniu dzieci.

„Statywu podczas sesji portretowych zaczęłam używać niedawno. Czuję, że daje mi to więcej swobody, ponieważ uwalnia moje ręce, którymi mogę zabawiać dzieci przy użyciu moich lalek i rekwizytów, aby zwrócić ich uwagę" – mówi. Po zarejestrowaniu kilku stonowanych portretów Nicola łaskocze dzieci zwykłą miotełką do usuwania kurzu, co okazuje się bardzo skuteczną metodą zachęcenia ich do śmiania się i chichotania. Ponieważ to stosowana w fotografii dziecięcej sztuczka, która działa na wszystkich, cofam się o kilka kroków, aby samemu nie paść ofiarą miotełki z piór.

„Największym wyzwaniem jest sprawienie, aby uwieczniane osoby poczuły się na tyle komfortowo, by zachowywały się w naturalny sposób i cieszyły się sesją. Wielu ludzi nienawidzi być fotografowanymi i zachowuje się sztywno przed obiektywem. Moim zadaniem jest sprawić, by poczuli się swobodnie i mi zaufali. Niemniej fotografowanie zwłaszcza małych dzieci może być sporym wyzwaniem. Dwulatki mają własne zdanie i uwielbiają



ol f59a61a1ff



BUDOWANIE ZAUFANIA

© Nicola Webster

5 wskazówek od Nicoli

- **Nawiąż relację** Pomóż swoim modelom się rozluźnić, dzięki czemu poczują, że mogą Ci zaufać. W ten sposób będziesz mógł wydobyć z portretowanej osoby to, co najlepsze.
- **Kąt widzenia** Umieść aparat na wysokości oczu modela. Jeśli to dziecko, uklęknij tak, aby Twoja twarz i jego twarz znalazły się na podobnym poziomie.
- **Kieruj modelem** Mów do pozujących modeli. Rozmawiaj z nimi i staraj się zaangażować w sesję; bez względu na to, czy są to osoby dorosłe, czy dzieci - to naprawdę pomaga.
- **Oświetlenie** Zbliż softbox do fotografowanej osoby, aby światło kluczowe odbijające się w jej oczach było nieco większe, a to padające na twarz łagodniejsze. Podkreśli to mimikę i sprawi, że Twoje portrety będą bardziej emocjonalne.
- **Wpływaj na ekspresję** Nie bój się zabawiać modeli i używać rekwizytów, gdy jest to konieczne. Dobrze, jeśli nauczysz się zachęcać najmłodszych do tego, by się uśmiechali i chichotali.



eprasa.pl f59a61a1ff

DOBRANA KOLORYSTYCZNIE ODZIEŻ

Kilak kroków do uzyskania energetycznych portretów dzieci



1 Ustaw ekspozycję Fotografujemy w studiu, więc możliwe jest zachowanie ekspozycji na tym samym poziomie dla wszystkich zdjęć. Nicola zaczyna od wybrania w aparacie następujących parametrów: ISO 100, f/11, 1/160 s, dzięki czemu czas otwarcia migawki jest dłuższy od najkrótszego czasu synchronizacji z błyskiem.



2 Przygotuj atelier z wyprzedzeniem Ustaw lampy na stojakach, a aparat na statywie. Umieść lampy tam, gdzie ich potrzebujesz, i stwórz pożądany styl oświetleniowy, dzięki czemu nie będziesz tracić już na to czasu, gdy w studiu pojawią się Twoi klienci. W przypadku sesji z dziećmi bardzo ważne jest, aby jak najszybciej rozpocząć fotografowanie.



3 Przetestuj światła Oprócz zaaranżowania odpowiedniego stylu oświetlenia zawsze przetestuj działanie lamp, aby upewnić się, że ekspozycja jest prawidłowa i każda poszczególna głowica emituje błysk. Daje to czas na znalezienie zapasowej żarówki, jeśli jakaś okaże się przepalona.



© Nicola Webster



Trzymaj rękę na pulsie
Dzieci potrzebują szczegółowych wskazówek. Często, aby można było uchwycić idealny portret, konieczne może być własnoręczne ich upozowanie.

mówić *nie*! Często, gdy chcesz, żeby coś zrobiły, po prostu nie chcą współpracować".

Zauważam, że wiele portretów wiszących na ścianach pracowni to zdjęcia monochromatyczne. Pytam Nicolę, co sprawia, że jakaś fotografia rodzinna idealnie nadaje się do takiej konwersji.

„Pokazuję moim klientom ich zdjęcia zarówno w kolorze, jak i w odcieniach szarości, i w zależności od ubioru lub odcienia skóry decydujemy, czy wolą otrzymać portrety barwne, czy czarno-białe. Przed sesją daję moim klientom wiele wskazówek na temat odzieży i przeprowadzamy krótką rozmowę przez aplikację Zoom lub WhatsApp, abym mogła zobaczyć, jak chcą przyjść ubrani, i mieć pewność, że nie utrudni mi to pracy. Staram się unikać krzykliwych ubrań, wzorzystych lub w paski czy jakichkolwiek innych, które odwracałyby uwagę od twarzy.

Po wykonaniu wszystkich zdjęć dzieci otrzymują w nagrodę za dobre pozowanie słodkie smakołyki. Gdy Nicola kopiuje obrazy na pulpit swojego komputera, pytam, jak mocno zwykle przetwarza zdjęcia.

„Stosuję na tyle subtelną edycję, że klient w ogóle jej nie zauważa, ale jeśli chcesz, aby twoje zdjęcia się wyróżniały, musisz umieć je odpowiednio wykończyć. Obejmuje to miejscowe rozjaśnianie i ściemnianie, usuwanie przebarwień lub suchości skóry, zabłąkanych włosów na twarzy, świecącego czoła lub worków pod oczami".

Nabieram coraz większego szacunku dla wspaniałych umiejętności upozowywania modeli i wielozadaniowości Nicoli. Fotografia dziecięca i rodzinna polega na kontroli i wykorzystaniu energii fotografowanych osób w celu uzyskania jak najlepszego efektu na zdjęciu. Sekretem tej sztuki wydaje się być umiejętność myślenia tak jak dziecko.



4 **Zaplanuj kadr** Aby uzyskać ciekawą kompozycję, umieść głowy modeli na różnej wysokości. Unikaj tworzenia z nich uporządkowanych linii i rób zdjęcia w kilku różnych wariantach, aby mieć pewność, że będziesz mieć z czego wybierać na etapie postprodukcji. Do ustawiania modeli na różnych poziomach użyj solidnych skrzynek i ławek.



5 **Bezpośrednia ekspresja** Zabawiaj swoich modeli, aby uchwycić na ich twarzach ciekawą i naturalną mimikę. Na niektórych zdjęciach Nicola stara się uchwycić spokojniejsze chwile, podczas gdy na innych aktywnie zachęca modeli do wyrażenia siebie mową ciała – uśmiechem i chichotami.



6 **Dostosuj pozę** Udzielaj szczegółowych wskazówek modelowi, aby stworzyć wyważoną pozę i uniknąć rozpraszających zachowań, takich jak machanie rękami. Pokaż dziecku, jaką powinno przyjąć pozycję, a jeśli to konieczne, daj mu jakiś rekwizyt, aby miało zajęcie w trakcie, gdy będziesz mu robić zdjęcia.

Digital Photographer POLSKA

REDAKCJA

Redaktor naczelny

Maciej Zieliński

e-mail: maciej.zielinski@avt.pl

Współpracują

Krzysztof Mularczyk, Rafał Gasiński,

Julia Kaczorowska, Maciej Luśtyk

Monika Szewczyk-Wittek, Joanna Kinowska

Kontakt do redakcji:

e-mail: digitalphotographer@avt.pl

tel. 22 257 84 45

Skład

Studio Adekwatna

Tłumaczenia

Hobby Media

Korekta

Karolina Mierzyńska

Reklama

Katarzyna Gutkowska

e-mail: katarzyna.gutkowska@avt.pl

tel. 22 257 84 76, faks 22 257 84 32

PR i Promocja

Maciej Zieliński (szef działu)

e-mail: maciej.zielinski@avt.pl

Wojciech Marciniak

e-mail: wojciech.marciniak@avt.pl

Prenumerata

tel. (22) 257 84 22 (godz. 10:00–14:00)

e-mail: prenumerata@avt.pl

Miesięcznik Digital Photographer Polska wydawany jest przez **Wydawnictwo AVT:** AVT-Korporacja Sp. z o.o. ul. Leszczynowa 11, 03-197 Warszawa.

Artykuły w tym wydaniu są tłumaczone i reprodukowane z miesięcznika Digital Photographer. Tytuły prawne należą do Future Publishing Limited. Wykorzystano na licencji. Wszystkie prawa zastrzeżone.

Wszystkie ceny podane w magazynie, o ile nie zostały uzyskane od polskiego dystrybutora, są cenami uśrednionymi, zebranymi z ofert uznanych sklepów, w tym internetowych, na terenie Polski (w przypadku braku ofert polskich, są to ceny przeliczone z cen brytyjskich).

Więcej informacji dotyczących tego i innych tytułów wydawanych przez grupę Future Publishing Limited zamieszczono na stronie www.futureplc.com.

Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść reklam i ogłoszeń.

eprasa.pl f59a61a1ff



Już dostępny nowy katalog ze zdjęciami wszystkich produktów OPAL Fotoceramika.

Sprawdź na www.opal.lublin.pl

OPAL
FOTOCERAMIKA

www.opal.lublin.pl
biuro@opal.lublin.pl

ul. Lema 12, 20-446 Lublin
+48 81 744 99 00

eprasa.pl f59a61a1ff

NATYCHMIASTOWY
RABAT

UCHWYĆ JUTRO, OSZCZĘDŹ DZIŚ



DOTYCZY M.IN. MODELI Z 6II, Z fc , Z 30

RABAT
DO
2330zł



CAPTURE TOMORROW

CZAS NA RABAT
ZYSKAJ NATYCHMIASTOWY RABAT DO 2330 ZŁ NA WYBRANE APARATY NIKON I OBIEKTYWY NIKKOR*. **OFERTA WAŻNA OD 28-10-2022 DO 16-01-2023.**
SZCZEGÓŁY NA NIKON.PL/PROMOCJE

* Do wyczerpania zapasów

Nikon